509

Beyaz Dizi

Kıskanç

Carole Mortimer

Bölüm Bir

«Tebrikler, Bryna,» diyerek Frank Stapleton göz kırptı. «Hesaplarıma göre dokuz haftalık hamilesin.»

Bluzun düğmelerini ilikleyen parmaklar titremeye başladı. Hamile mi? 'Tanrım,' diye düşündü. Bu olasılık sekiz yıllık doktorundan randevu alırken dahi aklından geçmemişti. Hamile olamazdı!

«Sana başlangıç olarak bildik vitaminlerden bir iki bir şey yazacağım,» diye devam etti doktor. «Eminim bu ilk haftalardan kendine dikkat etmeye başlarsın. İyi yemen, egzersiz yapman bu safhada büyük önem taşır. Sen...»

«Emin misiniz?» diye kesti doktorun lafını genç kadın. Koyulan teşhis boğazını tahriş ediyor gibiydi. «Yani, yüzde yüz emin olmadan birine söylemek istemem de.» Halinden, doktorun, 'Pek de emin değilim,' demesini arzuladığının anlaşılmaması için dua ediyordu. Hayatının bir başka dönemi olsa bu haberden aşırı sevinç duyardı, ama şimdi hamile olamazdı.

Frank ona güven dolu bir ifadeyle gülümsedi. «İnan bana, Bryna, hiç şüphem yok. Birçok kadının bu iyi haberi alınca aynı soruyu sorması inanılmaz bir şey,» diye dalga geçti. «Buraya gelmeden önce durumdan emin olsalar bile.»

Bryna önceki hafta yapılan testlerin böyle bir sonuç vereceğini tahmin edemezdi. Vücudunun ona oyunlar oynamasına alışkın değildi. Bütün uzmanlar duygusal baskıların vücuda aynı etkiyi yaptığını söylüyorlardı ve Tanrı bilir son zamanlarda bolca duygusal baskı yaşamıştı!

«Şimdi, bir an evvel bir doğum uzmanına görünmeni istiyorum,» diye tavsiye etti doktor. «İstersen sana birinin adını...»

«Aceleye gerek yok, değil mi?» İşleri bu yolda düşünmek, karar verebilmek için hâlâ çok şaşkındı.

«Ben olsam fazla uzatmazdım, Bryna,» diyerek gülümsedi adam. «Sen ve bebek önümüzdeki yedi ayda çok iyi bakılmalısınız.»

Hamile! Hâlâ gerçek gibi gelmiyordu genç kadına. Şimdi başına gelemezdi böyle bir şey!

Düğmelerini iliklemeyi tamamladı ve doktorun şaşkın bakışları arasında yerden çantasını alarak kızarmaya başlayan yanaklarla ayağa kalktı. Kısa bir gülümsemeyle, «Sizi ziyaret eden diğer bayanların aksine, biraz şaşırdığımı söylemem gerek,» dedi. «Nedenimi anlamışsınızdır.»

«Tabii anladım,» diye eline yavaşça dokundu doktor. «Ve biraz daha kendine gelince hemen beni aramanı istiyorum; bu konu hakkında konuşmamız lazım. Bilmen gereken tek şey, sağlığın çok iyi ve eminim çok normal bir hamilelik geçireceksin.»

Son birkaç haftadır hayatındaki hiçbir şey normal gitmiyordu ve bu hamilelik, işleri sadece daha da kötü yapacaktı.

«Teşekkür ederim.» Güçlükle yutkunmaya çalıştı. «Biraz afalladım,» diye ekledi. «Sizi sonra

ararım,» dedi çantasını omzuna asarak, sanki birkaç saat sonra şokun etkisi azalabilirmiş gibi.

Frank başıyla onayladı ve gülümsedi. «Eminim iyi haberi birine ulaştırmak için sabırsızlanıyorsundur.»

'Biri' ile doktorun bebeğin babasını kastettiğini biliyordu Bryna. Zaten bütün sorun da buradaydı ya.

«Evet,» dedi geniş bir gülümsemeyle. «Teşekkür ederim, ayrıca...»

«Bana teşekkür etme, Bryna,» diyerek sırıttı doktor. «Benim bu mucizeyle alakam yok. Her şeyi bebeğin babası ve sen becerdiniz!»

Bekleme odasından çıkıp garaja gidene, hatta direksiyona başını dayayana kadar titremesi durmadı.

Hamile! Yıllar önce bu günü, çocuğunun içinde büyüdüğünü öğreneceği günü hayal etmişti. Ama bir gün anne ve babası ergenlik çağında geçirdiği bir operasyon sonrası asla çocuk sahibi olamayacağı haberiyle çıkagelmişlerdi.

Bu içinde bir patlamaya neden olmuş, günlerce ağlamış, haftalarca bunu ona layık gördüğü için kaderine lanet okumuş, aylar boyunca kendini tam bir kadın olduğuna inandırmaya çalışmıştı. Ve şimdi hamileydi. Hem de Raff'ın çocuğuna.

Raff! Beraber yaratılan bir hayattan bahsedebileceği en son insandı o.

Ellerini koruyucu bir tavırla karnının üzerine koydu. Bu çocuk kendi çocuğuydu.

Tanrı bilir, ne kadar da istemişti onu!

Ama bebek doğarsa Raff'ı kaybedebilirdi.

Onu zaten kaybediyordu da...

İnkâr etmeye lüzum yoktu. Adı gibi biliyordu bunun böyle olduğunu. Her gün Raff'ın ilgisi biraz daha azalıyor ve kaçınılmaz son biraz daha yaklaşıyordu. Hatta şimdiye kadar bu işin nasıl bitmediğine şaşıyordu.

Raff Gallagher'ın metresi olmak onu yeterince şaşırtmıştı zaten. Adamın maddi gücü ve kişiliği bütün şehirde nam salmıştı. Daha onu ilk gördüğünde bu adamdan etkilenmişti, ama onun metresi olmayı ummuyordu.

Raff bu çocuğu istemeyecekti, bundan şüphesi yoktu. Adam daha en baştan son on yılda hayatına giren kadınlara neler verdiğini söylemişti: Tutku, anlayış... Ve onlara ihtiyaç hissetmediği de gerçekti.

Bir kez daha ona söylemeyeceğine karar verdi Bryna. Zaten çocuktan önce sadece birkaç haftalık bir beraberlikleri vardı.

Hem haftaları saymaya ne gerek vardı; Raff bu işi birkaç günde bitirebilirdi. Hatta bugün bile.

«Peki babamla konuşacak mısın?»

Bryna masanın diğer yanında oturan güzel kıza göz kırptı. Doktordan çıktıktan sonra bu öğle yemeğine gelmek isteyebileceği en son şeydi; ama bir kere Kate'e söz vermiş ve nasıl olduysa da lokantaya gelebilmişti. Muayenehaneden, Kate'in dağınık saçlarıyla lokantaya girişine dek hiçbir şey hatırlamıyordu.

Karşısındaki kadının gözlerindeki kararlılık Bryna'yı onu daha dikkatli dinlemeye zorluyordu: Bu genç bayan istediğinde gayet cazibeli olabiliyordu. Babası üzerinde de inanılmaz derecede etkisi vardı.

«Neyi konuşacak mıyım?» diye aniden sordu, artık iyice kendindeydi.

Koyu gri gözlerde tedirginlik vardı. «Bugün neyin var, Bryna? Geldiğimden beri bir tek lafımı bile dinlemedin!»

Babasının karakterinin bir parçasını gösteren Kate'e hafifçe gülümsedi Bryna: İkisi de ilgilendikleri konuda onlara dikkatlerini tam olarak vermeyenlere çok sabırsız davranırlardı. Babada bu özellik, güçlü karakterinin bir göstergesiydi, bu on sekiz yaşındaki kızda ise sadece huysuzluk şeklinde ortaya koyardı kendini. Ama Bryna'nın onun gelecek yıllarda ailenin reisliğine soyunacağından şüphesi yoktu.

«Üzgünüm. Çok dolu bir sabah geçirdim,» dedi omuz silkerek Bryna.

«Brenda ile bir daire paylaşma fikrim hakkında babamla konuşmanı istiyorum.»

Bryna'nın üstünden ağır bir yük kalkmış gibi oldu. «Yanılmıyorsam o konuyu babanla konuştun ve hayır cevabı aldın.» Babayla kız arasında geçen sohbetin o bir kelimesini bilmenin verdiği rahatlıkla konuşuyor, fakat sonucun kaçınılmaz olduğunu da biliyordu.

«O bir daha konuşulmayacak 'hayır'lardan değildi,» diyerek heyecanla öne doğru abandı Kate. «Eminim ki, sen eğer iyi bir fikir olduğunu söylersen, daha... açık fikirli davranacaktır.»

Bryna bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildi. Kızın son on sekiz yılını geçirdiği evden ayrılma isteğini anlıyor, ama ayrı bir ev kurmak, özellikle de bunu Brenda Sanders ile yapmak istemesi ona hiç de doğru gibi gelmiyordu.

Kate bu kızla bir önceki okul döneminde arka-

daş olmuştu. Brenda'yı her zaman yanında bir başka erkekle görüyordu Bryna. Üstelik Kate'in paylaşmak istediği daire çok dağınıktı ve Bryna, Brenda'nın yatak odasından çıkan yarı uykulu çıplak bir adamla karşılaşmıştı bir keresinde. Böyle bir yaşam Brenda'nın seçimi olabilirdi, ama bütün dış görünüşüne rağmen Kate daha çok masumdu. Ve babası da biraz daha böyle kalmasını istiyordu.

«Benim fikrimin onunki üstünde bir değişiklik yaratacağını sanmıyorum,» dedi. Sonra sakin bir edayla önündeki maden suyunun kamışını emdi.

«Ama eminim ki...» Bir şeyleri yeni kavramış, çasına durdu. «Babamla ilişkinizin bittiğini söylemeyeceksin, değil mi?»

Kate olsun, yirmisindeki ağabeyi Paul olsun Bryna'ya hep çok samimi davranmışlardı. Raff onu erken yaştaki evliliğinden olan iki çocuğuyla tanıştırdığı zaman Gallagherlar onlara neden beraber yaşamadıklarını ve neden açık bir ilişki yaşayıp bunu yetişkinler gibi kabullenmediklerini sormuşlardı.

Gayet de güzel olabilirdi bu, ama ne Raff ne de Bryna böyle yakın bir ilişki istemiyorlardı. Genç kadın bunu kendi evi ve bağımsızlığı için, adam ise daha önce hiçbir ilişkisinde böyle davranmadığı için istemiyor, ikisi de işlerin böyle yürümesinden memnun oluyorlardı. Ya da eninde sonunda olmuşlardı.

«İnanmıyorum,» diye daha cevap almadan konuştu Kate. «Babamla neredeyse altı aydır berabersiniz, bu ötekilerden en az üç ay fazla demektir!»

Özellikler dağıtılırken politikacılık ve diploma-

si denen şeyden genç Gallagherlar'ın payına hiçbir şey düşmemişti.

Bryna, Raff'la olan ilişkisinin diğerlerinin iki katı sürdüğünü biliyordu, ama adamın son bir ay içindeki artan tedirginliğinin de farkındaydı. Raff'ın aralarındaki ilişkiyi bitirmesinin an meselesi olduğunu biliyordu.

Düne kadar, hatta bir iki saat öncesine kadar geçen her fazla gün için mutlu oluyordu. Şimdi eğer Raff çabuk davranmazsa bu işi kendisinin bitirmesi gerektiğini biliyordu.

«Onun için tek geçerli neden, 'artık yeter' hissidir,» diyerek genişçe gülümsedi.

«İnanamıyorum,» diye genç kız parladı. «Paul ve ben babamla ne zaman evleneceksiniz diye iddiaya giriyorduk!»

Bryna genç kıza acıyan bir bakışla baktı. «İkinizin de her şeyden haberdar olmaya hakkınız var.»

Gri gözler, aynı babasınınkiler gibi sinirlenmeden Bryna'ya bakıyordu. «Senden başka kimsenin babamı tekrar evliliğe razı edeceğini sanmıyorum.»

Bryna etrafa baktı. «Olumsuz cevap vermek için teklifle karşılaşmak gerek.»

«Çok güzelsin, babam mutlaka bu yakınlarda teklif edecektir,» dedi kız kesin bir tonda.

Sanki güzelliğin bununla bir ilgisi varmış gibi! Bryna sekiz yıl evvel okulu bırakıp hayata atıldığında da güzelliğinin farkındaydı. Uzun, platin sarısı düz saçları ve geniş, koyu, menekşe gözleriyle çok fotojenik olduğunu biliyordu.

Bakışları altı aydır magazin piyasasındaydı ve daha uzun yıllar böyle gidebilirdi, ama iki yıl ön-

ce kendi model ajansını açmıştı. Bakışları ve görünüşü hâlâ çok önemliydi, ama artık her yediğine ve içtiğine dikkat etmesi gerekmiyordu.

Bu çok iyi bir karar olmuştu, hem maddi hem de kişisel açıdan. Raff'ı da böylece tanımıştı. Her ne kadar ilk başta güzelliğiyle adamı etkilediyse de, bu ilişkinin devamı için başka etkenler de rol oynamıştı. Çünkü Raff'ın etrafında daha önce de çok güzel kadınlar olmuştu.

«Sanmıyorum, Kate,» dedi. Genç kızın samimiyetinden çok hoşlanmıştı. Âşık olduğu adama bu kadar benzeyen birini sevmemesi olanaksızdı.

İlişkilerinin başında hiçbir bağ, hiçbir karar almayacaklarına söz vermişler ve Bryna bu kuralların hepsine uymuştu. Ama Raff'a âşık olmamak imkânsızdı, bunun ilişkilerinin sonunu hazırlayacağını bilse de... Gene kuralları o bozmuş, ama Raff hepsini uygulamıştı.

Taşıdığı çocuk da Kate gibi ona benzeyecek miydi, acaba? İkisi de uzundular, çocuğun bu açıdan problemi olmayacaktı, ama Raff, Bryna'nın sarışınlığı karşısında aşırı koyu duruyordu. Çocuğuna her bakışında Raff'ı görmek ne acayip bir duyguydu.

«Bryna! Bryna!» Kate onu daldığı boşluktan çıkardı. «Emin misin? Yani...»

«Eminim. Ve bunu kabulleniyorum,» diye kızı ikna etti. «Şimdi yemek ısmarlayalım, tamam mı?» diye ekledi yaklaşan garsona işaret ederken. «Daha böyle bir şey olmadığına göre şimdilik beraberliğimizin tadını çıkaralım.»

Bryna gayet emindi ki, Raff ile beraberliği sona erdiğinde, onu terk eden yalnızca adam olmaya-

caktı. Ne Paul ne de Kate babalarının eski metresiyle beraber olmak istemezlerdi.

Kate yemeklerini söyler söylemez kaşlarını çatarak ona baktı. «O kadar da kalbi kırık durmuyorsun.»

Bryna şaşırmıştı. «Ağlamamın ya da çığlıklar atmamın bir faydası olur mu?»

«Aslında... hayır,» diye ekledi Kate. «Ama belki böyle daha iyi hissedersin kendini.»

«İnan bana, faydası yok.»

«Daima çok sakin ve kontrollüsün,» diye isyan etti kız. «Hiç mi babamı düşünmüyorsun?»

Bryna cümlenin soğukluğunu kalbinde hissetti. «Buna cevap vermemi istediğini sanmıyorum...»

«İstiyorum,» diye ısrar etti Kate. «Babam bana iyice âşık olduğuma inanmadan biriyle yatmamamı söyledi, ama daha kendisi iyice âşık olmadan biriyle yatıyor.»

Bryna ilgisizce masaya bakıyordu. «Haksızlık gibi geliyor, değil mi?» diye konuştu. Makyajının altındaki suratı bembeyazdı.

«Bana bir erkeğin evlenmeyi hiçbir zaman düşünmeyeceği bir kadın türü olduğunu söylemişti,» diye ekledi Kate, ondan beklenmeyen bir bayağılıkla.

Bryna güçlükle yutkundu, bununla neyin kastedildiğini anlamıştı. Bryna ailesinin ona açıkladığı gerçekten sonra da erkekleri kendine çekmeye devam etmiş, ama tam bir kadın olmadığının anlaşılması korkusuyla son hamleden daima kaçınmıştı. Bu zamana kadar da soğuk bir kadın olarak ünlenmişti. Ama soğukluğu, Raff'ın karşısında erimişti. Gallagher onun bekâretini şaş-

kınlıkla karşılamıştı, böylesi bir söz Bryna için söylenmiş olamazdı.

Hem zaman geçtikçe Kate'in de kendisini özleyeceğini biliyordu Bryna. Genç kız ondan çok memnundu.

«Baban haklı,» dedi genç kıza.

Bryna onun yaşındayken daha olgun olduğunu hatırladı. İçinde yeşeren hayatı birisiyle paylaşmayı nasıl da istiyordu! Özellikle de Raff ile.

Ama bu imkânsızdı. Hem bir de ailesi vardı. Annesi ve babası kendilerini hiç gelmeyecek bir nine-dede dönemine hazırlıyorlardı. Belki telefon etmek yerine İskoçya'ya bizzat gidip onları ziyaret etmeliydi. Yüzlerini görmek yapacağı yolculuğa değebilirdi.

«Üzgünüm, Bryna.» Kate bıkkın bir tavırla iç çekti. «Babamın kastettiği sen olamazdın zaten.» Bir şeyler yemek için çatalını aldı. «Beklentilerim gerçekleşmedi, hepsi o,» diyerek gülümsedi. «Senden çok iyi üvey anne olurdu.»

Raff karısını, Kate ve Paul da annelerini kaybedeli on yıldan fazla olmuştu, ama Raff o ilk evliliğinin çok başarılı olduğu imajını verirdi hep. Karı-koca kendilerini çocuklarına adamışlar ve sağlıklı bir ortam yaratmaya çalışmışlardı.

Paul ve Kate'in, anneleriyle ilgili çok güzel anıları vardı ve Kate'in Bryna'yı annesinin yerinde düşünmesi genç kadını çok duygulandırmıştı.

«Teşekkür ederim,» dedi candan bir ifadeyle. «Şimdi bir arkadaşım olarak, acele edip yemeğini bitirir misin, işe dönmem gerek.» Kate'in yüzündeki üzgünlüğe geniş bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Altı ay önce buna çok benzer bir lokantaya gel-

diğinde başlayacak olayları kim tahmin edebilirdi?

Courtney Stevens ile adamın Avrupa ve Amerika'da açacağı yeni mağazaların ürünlerini tanıtacak olan altı yedi modeli konuşmaya gelmişti. Bu yerler adamın mağazalar zincirine kışın katılacaklardı.

Adamın yakışıklılığı konusunda uyarılmıştı. Eğer Janet Parker birini 'yakışıklı' olarak tanımlıyorsa, normal kadınlar o adamı ölümcül derecede çekici bulurlardı.

Courtney Stevens - veya ısrar ettiği şekilde, Court - iriyarı sarışın bir adamdı. Benim diyen kadını bile etkileyebilecek masmavi gözleri vardı. Bryna adamdan, oraya neden geldiğini unutup sohbetin kendi üzerine kaymasının farkına varamayacak kadar etkilenmişti.

«Hangi modelleri kullanmak istediğinizi konuşmamız lazım,» diyerek karşı koymuştu gülümserken.

«Menekşe gözlü bir sarışın seçsek nasıl olur?» beklentili gözlerle ona bakmıştı Court.

Teklif hiç hoşuna gitmese de kahkahayla gülmüştü genç kadın. «Ben artık modellik yapmıyorum,» olmuştu cevabı.

«Bu bir istisna olamaz mı?» Adam, koca elini Bryna'nınkinin üzerine koymuştu.

Genç kadının gözleri ateş saçıyordu. «Korkarım olmaz.»

«Hayır mı?» Sanki derinden yaralanmış gibi duruyordu. «O zaman benimle bir...»

«Bizi tanıştırmayacak mısın, Court?» diye kesmişti sert ve çatlak bir ses.

Court tedirginlikle kaşlarını çatarak diğer ada-

ma bakmıştı. «Şimdi değil, Raff,» diye karşı koymuştu.

«Şimdi,» diye konuşmuştu öteki.

«Bryna, Raff Gallagher. Raff, Bryna Fairchild.» Court homurdanır bir eda ile konuşuyordu. «Bir arkadaşım,» demişti adamı göstererek.

«Sizinle tanıştığıma memnun oldum, Miss Fairchild,» diyen adam yandaki sandalyeye çökmüştü.

Bilmediği bir nedenden dolayı Bryna sesin sahibine o ana kadar bakmak istememişti, o an bakınca bunun nedenini anlamıştı, güneş tutulması! Court güneşti, aydınlık ve kocaman. Raff Gallagher ise, kimsenin girmesine izin olmayan karanlık bir bölge!

Kendi kendine çok hayalci olduğunu söyledi, ama gri gözler onun gözlerini deliyor ve içini okuyordu.

Raff için yakışıklı denemezdi, ama onda hiçbir erkeğin sahip olmadığı bir şeyler vardı.

Court ile aynı yaşlardaydı, otuzlarının sonunda, yıllar onda izler bırakmıştı, sert bakışları, kırlaşmaya başlayan şakakları, ilginç bir ağzı vardı.

Raff'ı gördüğü andan itibaren Court Stevens çekici bir müşteriden başka bir şey değildi artık.

«Mr. Gallagher,» diye selamlamıştı adamı.

«Lütfen Raff de,» diye rica etmişti öteki. «Ben de seni Bryna diye çağırmak isterim.»

Tabii ki adamın kim olduğunu hatırlamıştı. Bu işin içinde olup da Raff Gallagher'ın adını duymayan biri ya aptaldı ya da yaşamıyordu. Şükür ki iki tanım da kendisine uymuyordu. Bu adam Midas'tı, topraktan endüstriye kadar elini dokunduğu her şey altına dönerdi.

«Raff, neden yok olmuyorsun?» diye kibarca teklif etmişti Court. «Bryna ile iş konuşuyoruz. Öyle işlerden değil, aptal,» diye açıkladı sonra. Raff'ın gözleri inanılmaz bakışlarla genç kadına dönmüştü. «Bryna, Fairchild Ajansı'nı yönetiyor.»

Bakışlar normale dönmüştü. «Duymuştum,» diye konuşmuştu Raff. «Az evvelki tahminim için özür dilerim.»

Daha önce de kendisi hakkında ilginç (!) tanımlar yapılmıştı, ama böyle bir ortamda değil.

Buz gibi gözlerle Court Stevens'a dönüp, «Gerçekten gitmem gerek,» demişti hızla. «Belki beni tekrar ararsınız ve başka bir zaman konuşabiliriz.» Kendisi ve ajansı için büyük bir fırsatı tepitiğinin farkındaydı, çünkü Court Stevens'ın çok önemli bağlantıları vardı, ama orada oturup bu adamın hakaretlerini dinleyemezdi.

«Gördün mü yaptığını!» Court suçlayıcı bakışlarını diğer adama çevirmişti. «Defolup gidecek misin?»

İki adam çok yakın olsalar gerekti, çünkü Raff Gallagher hiç de sinirlenmiş görünmüyordu. Ama Bryna şu anda bütün bunları düşünecek halde değildi, gitmek için ayağa kalkmıştı.

«Lütfen kalın, Miss Fairchild,» demişti Raff Gallagher ayağa kalkarken. «Ve lütfen ikinizi rahatsız ettiğim için özürlerimi kabul edin. Yarın golf oynamaya ne dersin, Court?»

«Tamam,» diyerek isteksizce iç çekmişti Court. «Ama kötü puanla başlayacaksın.»

«Hep öyle olmuyor mu?» diye gülümsedi genç adam. «Miss Fairchild,» diye başıyla genç kadına selam verip onu bir başka masada bekleyen iki adamın yanına gitmişti.

«Her zaman da kazanır,» diye mırıldanıyordu Court. «Otur, Bryna. Lütfen.»

Çok yavaştan alarak oturmuştu genç kadın. Sandalyesini Raff Gallagher'ı görmeyecek şekilde çevirmişti.

«Onunla okula başladığımız ilk hafta soyunma odasında yaptığımız kavgayla tanıştım.» İçini çekti sözün burasında Court. «Burnunu kırdım.»

Bryna evden uzak kalmanın hıncını birbirinden çıkarmak isteyen iki küçük çocuğun kavgasını hayalinde canlandırınca gülümsemişti. «Acayip tanışmalar güçlü arkadaşlıklara neden olabiliyor,» diye dalga geçmişti ardından.

Court gülümsüyordu. «Güçlü arkadaşlığımıza neden olan şey bu tanışma değildi. Raff herkese merdivenden düştüğünü söyledi. Eğer gerçeği söyleseydi daha ilk haftadan okuldan uzaklaştırılacaktım.»

Kızgınlık ve acıdan, ömür boyu arkadaşlığa giden yolda iki küçük çocuk! Belki de Raff Gallagher'ın başka özellikleri de vardı. Sadece birinin bunları araştırması gerekiyordu!

Court ile konuşmaya dalmışlar ve ciddi ciddi işten bahsetmişlerdi bundan sonra. Ne var ki Raff Gallagher'ın çıkmadan önce masalarına yaklaşmak için ayağa kalktığı anı istemeden yakalamıştı Bryna.

Gri gözler tekrar içini deliyordu. «Tekrar karşılaşacağız, Miss Fairchild,» diye mırıldanmıştı genç kadına doğru eğilirken.

«Bana bir fırsat ver, Raff,» diye şikâyet etmişti Court.

Arkadaşı kıkırdayıp, «Seçim Bryna'nın olacak,»

demişti yumuşak bir sesle. Bir kez daha genç kadına bakmıştı çıkmadan önce.

«Bu bir yarışma değil,» diye homurdanmıştı Court. «Ama hep böyle olur.»

Bunun üzerine, «Sizi temin ederim Mr. Gallagher ile hiçbir alakam yok,» demişti Bryna kısaca.

Büroya döndüğünde masasında tek bir kırmızı gül kutusu duruyordu. Üstünde kart yoktu, ama bunun Court'dan gelemeyeceğini tahmin edebiliyordu Bryna. O, bir kadını çekici bulduğunda böyle bir şeyden onu haberdar etmek için kart gönderen tiplerdendi.

Yarım saat sonra iki gül daha gelmişti, yarım saat sonra üç, sonra bir üç ve bir üç daha... Saat dört otuz olduğunda düzineyi çoktan geçmişti güller.

Sekreteri Gilly, gülleri gönderenin kim olduğunu öğrenmeye can atıyordu. Genç adamın kendisi saat beşte gelince ikisinin de bu konuda şüpheleri kalmamıştı. Raff nazik bir şekilde Bryna'yı akşam yemeğine davet ettiğinde, genç kadın hiç düşünmeden kabul etmiş, şimdiye dek böyle birine hiç rastlamadığını düşünmüştü.

Hâlâ onun gibi birine rastlamamıştı ve hayatından çıkıp gittiğinde de biliyordu ki, hiçbir zaman da rastlamayacaktı.

Bölüm İki

«Kate bugün beraber yemek yediğinizi söyledi,» dedi Raff genç kadının karşısına otururken.

Bryna normal görünmeye çalışarak, olağanüstü bir çekim alanı yaratan gözlere baktı. Altı aydan sonra tamamen tanıdığı bu adamdan hâlâ aşırı etkileniyordu. Bu gece giydiği siyah takım elbisesi ve kar beyazı gömleğinin içinde daha da etkileyiciydi.

«Doğru, beraberdik,» diye onayladı sakince; konuşmanın nereye doğru kayacağını merak ediyordu.

Raff gülümsedi. «Canını sıkmadı ya.»

Kate ile lokantadan çıkarken biraz soğuk ayrılmışlardı, genç kız kendini babasına âşık edemediği için onu suçluyordu bilinçaltında.

Bryna omuz silkti. «Seninle Brenda ile paylaşacağı daire konusunu konuşmamı istedi,» diye doğruyu söyledi.

Gri gözler birden sertleşti. «Peki ona ne dedin?»

Bryna aynı sakin tonu sürdürdü. «Ne dediğimi sanıyorsun?»

Raff rahat koltuğunda arkasına yaslandı. «Benimle hemfikir olduğuna sanıyorum, o kız, Kate'in ev arkadaşı olarak onaylayabileceğim bir tip değil.»

Bryna şu son aylarda Raff'ın istediklerini elde ettiğini görmüştü. Kendisi de bunun örneklerinden biriydi. Raff ile daha ilk karşılaştığı günlerde ilişkileri çok derinlere inmiş, onunla kendini ilk kez tam bir kadın gibi hissetmişti. Ve bu her sevişmelerinde aynı olmuştu.

«Belki Brenda'yla değil,» diye ona katıldı. «Ama Kate kendi evine taşınabilir, on sekizini geçti...»

«Çocuklarım için en iyi nedir, bildiğimi sanıyorum, Bryna,» diye genç kadının sözünü keserek konuştu Raff. Aniden ayağa kalkarak, «Gitmeliyiz,» diye ekledi. «Daha da geç kalacaksak hiç zahmet etmeyelim.»

Bryna karnında taşıdığı çocuk yüzünden partiye gitmek istemiyordu, ama kollarını erkeğin tuttuğu paltodan içeri soktu ve yumuşak siiet vücudunu kapladı. «Court kusura bakmaz nasıl olsa,» diyerek omuz silkti.

Bryna erkeğin gülümsemesini istiyordu. Çünkü o zaman bakışları ılınıyor, dudakları sıcak bir kıvrımla yanaklarına yayılıyordu.

Onun yerine Raff sadece başını salladı. «Bunca yıldan sonra Court benden kabalık etmemi bekler,» dedi soğuk bir şekilde. «Ben de onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.»

İki adam hâlâ Bryna'yı şaşırtacak kadar birbirlerine zıttılar. Court'un nazik ve kibar olduğu durumlarda Raff sertleşiyor, işi kabalaşmaya kadar götürüyordu. Bryna o gün neden Court'a değil de Raff'a âşık olduğunu düşündü. Onun yerine Raff'la ilişkiye girmişti.

«Doktor ne dedi?»

Bir anda gülümsemesi kayboldu ve Raff'a şaşkın gözlerle baktı. «Efendim?» diyerek kaşlarını

çattı titreyen ellerini paltosunun içine sokarak. Bu soğuk aralık akşamında pek de olağandışı bir şey değildi bu aslında. Raff motoru çalıştırınca içeriyi ılık bir esinti kapladı.

«Dün akşam bana doktorun sana yaptığı testlerin sonuçlarını açıklayacağını söylemiştin,» diye açıkladı. «Randevuna gittin, değil mi?» Gösterge tablosunun ışıkları çatılan kaşlarını aydınlattı.

«Evet, tabii.» Bryna sanki soğuk iliklerine işlemiş gibi boynunu paltonun yakalarına gömdü.

Son iki aydır vücudu ona daha önce yapmadığı kötü sürprizler çıkarmıştı. Bunlar Raff'ın gözünden kaçmamış, tekrarlanınca da hemen doktora görünmesini istemişti.

«Kansızlık, hepsi bu,» dedi. «Böyle şeyler olabilirmiş. Bana birkaç vitamin verdi,» diye ekledi.

Raff ona bakarak, «Gerçekten biraz solgun görünüyorsun,» dedi kabullenmişçesine.

Solgun duruyordu çünkü hâlâ hamile olduğunu öğrenmenin şokunu yaşıyordu. Ailesine telefon edip hafta sonunu onlarla geçireceğini söylemek bile karnındaki çocuğu gerçeğe yaklaştıramamıştı. Yakında görünür rahatsızlıklara maruz kalacağını biliyordu. Ama şu anda o mükemmel vücudun içinde, kendini doktorun teşhisinden şüphelenmekten alıkoyamıyordu.

Tek hissettiği dinginlik ve hiçbir zaman sahip olamayacağını sandığı bir iç huzuruydu. Hiçbir görünen belirtisi olmasa da içinde başlayan hayat kıvılcımına hissettiği sevgiydi bu.

«Isındın mı?» Raff düşüncelerini kesti. «Bu gece biraz rahatsız gibisin,» dedi kaşlarını tekrar çatarken. «Az önce titriyordun, şimdi ısındın mı?»

«İyiyim,» diyerek gülümsedi Bryna. «Ne güzel bir gece, değil mi?»

«Bütün gün yağmur yağdı, haberlerde de gece sulu kar var dediler,» diye ağır ağır konuştu Gallagher.

Bryna kızardığını hissederek, «Yağmuru hep sevmişimdir,» diye savunmaya geçti.

«Sulu karı da mı?»

Raff Gallagher'ın hevesli âşık rolü oynamasını beklemek saçmalıktan başka bir şey değildi, ama Bryna onun bazen hiç de kontrollü ve sakin olmadığını biliyordu. Bazı zamanlar onunla beraber dinlenmek ve onu ne kadar sevdiğini göstermek Bryna'nın en büyük arzusuydu.

Ama Raff gibi yumuşak duygulardan soyutlanmış bir insandan bunları beklemek yersizdi. Bunu Bryna da biliyordu, ama karnında taşıdığı çocuk için bunu denemeliydi.

«Hayır,» diye onayladı bıkkınlıkla. «Ama bu kötü hava belki de bembeyaz bir Noel habercisidir.»

«Böylece sen de ailenin yanına gidemezsin,» dedi Raff.

«Haklısın.» Bu hafta sonu ailesini ziyaret etmenin aslında o kadar da önemli olmadığını söyleyecekti ki, böyle bir partiye giderken bu konuyu açmamaya karar verdi.

«Eğer bir terslik çıkarsa doğal olarak bizim davetlimiz sayılırsın,» diye nazikçe davet etti Raff.

Eğer bunu haftalar önce söylemiş olsaydı Bryna ne olursa olsun bu daveti kabul ederdi, ama Raff önermemiş hatta Noel'i beraber geçirmeyecekleri öğrenince hiçbir memnuniyetsizlik belirtisi de göstermemişti. «Sanmıyorum, teşekkür ede-

rim,» diye teklifi geri çevirdi Bryna nazikçe. «Noel aileler içindir, değil mi?»

Raff'ın çenesi gerginleşti. «Evet, sanırım öyle.»

Court'un dairesine giden yolda, genç kadının teklifi reddedişinden sonra kısa bir soğuk hava esti. Bryna, Raff'ın canının neye sıkıldığını bilmiyordu ama daveti samimiyetten uzaktı! Biraz da gecikmişti. Raff genç kadının haftalar önceden aldığı kararı biliyordu.

«İşte sevdiğim kadın!» Court genç kadını gayet samimi bir şekilde karşıladı ve ona çok yumuşak bir öpücük vererek paltosunu kendi elleriyle aldı. «Hiç gelmeyeceksiniz sandım,» diyerek sırıttı. «Tabii ki bu Raff'ın suçu...»

«Tabii ki,» diye sakin bir edayla konuştu diğeri.

«Bu partiyi vermemin tek nedeni Bryna'yı kollarıma alıp biraz dans edebilmek,» dedi Court. «Bryna?»

«Çok sevinirim,» diye kabul etti genç kadın gülerek. Court'un dairesinin ortası mobilyalardan tamamiyle arınmıştı. Bir düzine insan çalan romantik aşk şarkısı eşliğinde yavaşça hareket ediyordu.

«Bu gece çok güzelsin.» Court ona takdir dolu gözlerle baktı.

Raff bunu daha önce gözleriyle aynı renkteki elbisesini gördüğünde söylemişti, ama Court'un iltifatı onunki kadar mekanik değildi. Belki de bu gece Raff'ın kusurları gözüne batıyordu.

Court başını salladı. «Raff'ın aşırı çalışmana bir şey dememesine çok şaşırıyorum.»

«Dedi,» diye gülümsedi Bryna. «O nasıl işine

kimseyi karıştırmıyorsa, ben de karıştırmıyorum.»

Adam kıkırdadı. «Seni neden cazip bulduğu belli. Diğerleri onun planlarına dahil olabilmek için ellerinden geleni yapıyorlardı!»

«Bazen birbirinizi seviyor musunuz, yoksa nefret mi ediyorsunuz anlamıyorum,» diye konuştu Bryna.

«Seviyoruz tabii,» diye ağır ağır konuştu Court. «Gerçi bakışlar insanı öldürebilseydi şu anda bir ceset olmuştum,» diye ekledi Bryna'nın omzunun üstünden bakarken. «Tabii kızgın olduğu sensin herhalde. Belki geç kalmandan hoşlanmamıştır.»

Raff'ın duruşundan bir şeye bozuk olduğu belliydi. Belki de hâlâ şu Noel işine sıkılıyordu. Bakışları Court ve Bryna'nın üzerinde, yanında konuşan sırnaşık kadını duymuyor gibiydi.

Belki Bryna'nın Noel'i Kate, Paul ve kendisiyle birlikte geçirmeyeceğine gerçekten çok sinirlenmişti, ama Noel de sayılırsa iki hafta geç kalmıştı teklifinde!

Bryna, Court'a gülümsedi. «Hayır, sanırım sana kızgın,» diye dalga geçti onunla.

«Aslında, onu bugün golfte yendim...!»

«Olamaz,» diye güldü genç kadın inanmazlıkla. Onları tanıdığından beri Court, Raff'ı yenmeye çalışırdı.

«Yendim,» diye sırıttı adam zaferle. «Tabii aklı oyunda değildi,» diye ekledi istemeyerek. «Ama kim benim de bazen iş meseleleri yüzünden kaybetmediğimi söyleyebilir?»

«Raff'ın iş problemleri olduğunu sanmıyorum,» diyerek kaşlarını çattı Bryna. Raff dört ay önce çok becerikli bir yardımcı edinmişti, Stu-

art Miller sempatik olmayabilirdi, ama Raff'ın omuzlarındaki yükü bir hayli hafifletmişti. Dört aydır işler gayet iyi gidiyordu.

Court omuz silkti. «İşlerin nasıl gittiğini bilemiyorum. Benimle hiç iş konuşmaz. Belki de iş değildir bu suratın sebebi.»

İlişki biri için bittiğinde bunun diğeri tarafından anlayışla karşılanacağı konusunda anlaşmaya varmışlardı. Raff haberi yetiştirmekte zorluk çekiyor gibiydi. Belki kendi uzak tavrıyla genç kadını üzmemek için bir yol düşünüyordu. Hatta belki Bryna'nın onu ne kadar sevdiğini biraz tahmin bile ediyor olabilirdi. Bryna fazla geç olmadan gururuna sahip çıkıp her şeyi halletmek zorundaydı, yoksa Raff işi kendi bitirecekti.

«Hey, söylememem gereken bir şey mi yumurtladım?» Court ona anlayışla bakıyordu.

Bryna düşüncelerinden sıyrıldı. Zaten adam sadece bildiği bir şeyi onaylamıştı. Hemen gülümsedi. «Rosemary, Raff'ın ağzına girmeden onun yanına gidelim mi?» diye kararını açıkladı genç kadın müzik dururken.

Court inledi. «Korkarım seninle tanışmadan önce onunla yatağa girmek isteyenlerin başında geliyordu.»

Ve kadın bir akbaba gibi etrafta dolanıp bu ilişkinin bitmesini bekliyordu. Eğer yardım gerekiyorsa yapardı da! Şu anda yaptığı gibi.

Şimdiye kadar ona sırnaşan bu kadına ilgisiz davranan Raff, Court ve Bryna'nın onlara doğru gelmesiyle kadını piste çekmiş, vücutlarının birbirine değmesinden zevk alıyormuşçasına dans etmeye başlamıştı.

«Bu kadın sadece problem yaratır,» dedi Court

alçak sesle, bir yandan da kısılmış gözlerle onları seyrediyordu.

Bryna ona dönerek gülümsedi. «O kadar mı?»

Court'un sarı kaşları çatıldı. «Bunu görmezden gelmek bu kadar kolay mı?»

'Kolay mı?' Bryna kadının böyle şehvetle hareket etmesinden nefret ediyordu, ama Raff bundan, zevk alırken ne yapabilirdi ki? Herhangi bir maraza çıkarmak erkeğin ondan kopması için fırsat vermek olurdu. Olaylardan nefret ederdi Raff, bir defasında karısıyla hayatlarını ayırıp kendi hayatlarını yaşamaya başlamadan önce kadının böyle bir iki olay çıkardığını söylemişti.

«Hayır, kolay değil,» diyerek Court'a gülümsedi. «Neden hazırladığın o muhteşem şeylerin tadına bakmıyoruz?» Saat neredeyse ona geliyordu ve Bryna öğlenden beri ağzına bir lokma koymamıştı.

«Raff ile aranızda bir şey mi var?» diye merakla sordu Court, Bryna sandviçlere dalarken.

Bryna aşırı parlayan gözlerle ona baktı. «Kraliçe öldü! Yaşasın Kraliçe!» İkinciyi göstermek için Rosemary Chater'a döndü.

Court, muzip düşünceleri bırakmış, ciddileşmişti. «Emin misin?»

Bryna'nın kalbi kırılıyor, sanki gözlerinden yaşlar boşanacakmış gibi hissediyordu. Ağlamadan tavuklu sandviçini bitirebileceğinden bile emin değildi! «Daha önce bana böyle davrandığını görmüş müydün?» Raff kadınla yanak yanağa dans etmeye başlayınca Bryna midesinin bulandığını hissetti.

«Kahretsin,» diye mırıldandı Court genç kadı-

nın bakışlarını takip edince. «Gidip onları ayıracağım...»

«Hayır,» diyerek kolundan tuttu Bryna. «Lütfen paltomu getirip eve gitmem için taksi çağırır mısın?»

«Seni ben götüreceğim...»

«Court, bu senin partin,» diye hatırlattı genç kadın, artık piste doğru bakamıyordu. «Ev sahibi misafirlerini bırakamaz.» Her ne kadar şakacı konuşmaya çalışıyorsa da sesi çok bozuktu.

Court'un ağzı gerildi. «Bunların hiçbiri takmaz, yarısının gittiğimden bile haberi olmaz!»

«Kendim gitsem daha iyi olur, teşekkür ederim,» diye adamın teklifini geri çevirdi elinden geldiğince kibar olmaya çalışarak. Orayı bir an evvel terk etmesi gerektiğini düşünüyordu.

Court tekrar karşı koyacakmış gibiydi, ama Bryna'nın gözlerindeki ifadeyi görünce vazgeçti. Genç kadın piste arkası dönük olarak yürüyerek paltosunu almak için girişe yöneldi.

Raff hiçbir zaman yapmayacaklarına söz verdikleri bir şeyi yapmış, onu herkesin içinde küçük düşürmüştü.

Court paltosunu giymesine yardım ettikten sonra dostça omzunu tuttu. «Ağlayacak bir omuz ararsan...»

«Teşekkür ederim,» diyerek buruk bir gülümsemeyle cevap verdi Bryna. «Sen...»

«Nereye gittiğini sanıyorsun?» diye kesti Bryna'nın çok iyi tanıdığı bir ses.

Yüzünü Raff'a çevirmeden önce kontrolünü kaybetmemeye çalıştı Bryna. Hiddet dolu gözlere bakarak konuşmayı denedi. «Çıkıyordum...»

Sakin gri gözler Court'a döndü. «Sen de mi?» dedi Raff soğuk bir tonda.

Court arkadaşının gözlerinde gördüğü meydan okumadan hiç hoşlanmamıştı. «Onunla gitmek istedim, ama Bryna kalmamda ısrar etti.»

Raff ağzını çarpıttı. «Beni bırakıp gidiyor muydun, Bryna?»

«Ben...»

«Tanrım, ne yapmasını bekliyordun ki?» diye patladı Court. «Sen Rosemary'yle sevişirken omzuna vurup ben çıkıyorum mu deseydi?»

«Onunla sevişmiyordum, lanet olası.» Raff yumruklarını sıkmıştı.

«O zaman gayet güzel sevişiyormuş gibi yapıyordun,» diye suçladı Court sinirle.

Gri gözler soğuk soğuk kapandı ve açıldı. «Bryna?»

Genç kadın güçlükle yutkundu. İki arkadaşın arasına girmekten hiç hoşlanmamıştı. «En iyisi benim gitmem...»

«Öyleyse seninle geliyorum,» dedi Raff.

Bryna, «...senin de kalman,» diye bitirdi cümlesini sıkkın bir tavırla. «İkimizin birden geceyi mahvetmemiz gerekmez. Gece yeni başlıyor,» diye ekledi ardından.

Raff, Bryna'yı kolundan yakaladı. «Seninle geliyorum dedim!» Bu ses bir top gibi patlamıştı ortada.

«Belki seninle gitmek istemiyordur?» dedi Court sanki eli pisliğe bulaşmış gibi yüzünü buruşturarak.

Raff'ın ağzı gerildi. «Benimle geldi, benimle gidecek.»

Bryna, Court'a bakarak kaşlarını çattı. Neden

böyle yapıyordu ki sanki? Raff'ın işini kolaylaştırdığını görmüyor muydu?

«Sağol, Court,» diyerek sakinleşmesi için adamın kolunu tuttu. «Raff beni eve bırakır.»

«Seni yarın ararım,» dedi Raff selamlarcasına.

«İyi olur, erkenden. Ya da ben seni ararım.» dedi Court kontrollü olmasına gayret ettiği bir sesle.

Jaguar'ın kaloriferinin tam kapasite çalışmasına rağmen Bryna üşüyordu. Raff neden hâlâ ilişkiyi sürdürüyor görünüyordu ki? Her şeyin bittiğini söylemeyecek miydi nasıl olsa? Sanki Bryna bilmiyormuş gibi!

Genç kadının dairesine gelene dek tek kelime konuşulmadı.

Bryna kapının kilidini açarken ona döndü. «Yukarı gelmen için bir neden olduğunu sanmıyorum...»

«Tabii ki geliyorum, Bryna.» Sesi gayet yumuşaktı. Arabadan inip kapısını sıkıca kapadı.

Bryna, kendini sanki ilk buluşmalarını yaşayan iki genç âşıktan biriymiş gibi hissediyor ve sinirleniyordu. Kapıyı açarak ona döndü. «Rosemary seni bekliyordur...»

«Kimsenin beni beklediği yok,» dedi huysuzca genç adam içeri girerek kapıyı ardından kapadı ve genç kadına döndü. «İstediğim sensin, Bryna.»

Bryna'nın gözleri hayretle açıldı. «Hayır... yani sen...»

«Bu gece senin ateşine ve tutkuna ihtiyacım var, Bryna,» diye inledi Raff.

«Ama bütün gece...»

«Kızgındım,» diye konuştu Raff. «Ama artık kızgın değilim. Şimdi o ipek gibi bacaklarını okşamak ve sende kaybolmak istiyorum.»

Sevişmeleri her zaman farklıydı, bazen vahşi, bazen nazik, bazen ikisini de çıldırtacak kadar yavaş, bazı kereler kontrolden çıkacak kadar vahşi. Bu gece, Bryna biliyordu ki Raff sonuncuyu istiyordu. Ama ona istediği heyecanı verebileceğinden emin değildi.

Güçlükle yutkundu. «Raff, yapabilir miyim bilmiyorum. Ben hiç...»

«Tabii ki yapabilirsin.» Vücudunu genç kadınınkine dayamış kışkırtıcı bir şekilde hareket ediyordu.

Evet, yapabilirdi, çünkü bu bir veda olacaktı. Bu geceki ve benzeri davranışlara artık dayanamazdı, bu geceyi de beraber geçirirler ve sonra Bryna her şeyin bittiğini söylerdi.

«Peki, Raff,» diyerek kollarını adamın ensesinde birleştirdi. «Seviş benimle.»

Raff'dan sevişmesini istemek büyük bir dalganın önüne çıkmak, genç adamın onu kendinden geçireceğini bilerek, yaptığından başka hiçbir şeyi düşünemeyecek kadar konsantre olmak demekti.

Raff kontrolünü çok zor kaybederdi. Bryna girişle giysilerinden sıyrılırken heyecanlanmaya başladığını hissediyordu. Genellikle beraber ya da ayrı ayrı duş alırlar ve yatağa öyle girerlerdi. Raff'ın hiç bu kadar vahşi olduğunu görmemişti.

Ama karnında bir çocuk olduğunu ve bu gecenin son gece olduğunu bilmek Bryna'nın cevaplarını da erkeğinkiler kadar vahşileştirmişti.

Raff'ın vücudu tam anlamıyla mükemmeldi,

güçlü ve taze. Bryna onun arzu dolu olduğunu görebiliyordu.

Raff ellerini Bryna'nın saçlarına sokup genç kadını uzun uzun öptü. Bryna bu ellerden birinin yavaşça inerek göğsünü kavradığını hissetti. Son haftalarda göğüslerindeki aşırı hassaslıktan endişelenmişti, ama şimdi biliyordu ki bunun nedeni karnındaki bebekti. Raff onu yatak odasına taşıdı.

Baştan sona Bryna belki yüzüncü kez bu adam için yaratıldığını düşündü. Zevkten inlerken erkeğinin eriten sıcaklığını hissediyordu.

Her şey bittiğindeyse ruhunun paramparça olduğunu çoktan biliyordu.

Bryna uyandığında Raff çoktan banyoya girmiş duş alıyordu. Günlerden cumartesi olduğunu hatırlayınca bir keyif iniltisiyle kendini tekrar yastıklara bıraktı, uçuşa daha çok vardı.

Vücudu bir gece öncesinin izlerini taşıyordu.

Bryna hiçbir şey söyleyememişti, ama yolun sonu burasıydı.

Raff banyodan çıktığında gülümsüyordu. Yeni tıraş olmuş ve sadece pantolon giymişti.

Genç kadının yanına yatağa oturarak onun saçlarını okşamaya başladı. «Ben de bütün gün uyuyacağını sanıyordum,» diye takıldı.

Bryna yüzünü o ele gömüp defalarca öpmek, onu ne kadar sevdiğini söylemek, karnındaki çocuktan bahsetmek istedi. Ama onun yerine kendini geri çekti. «Bugün İskoçya'ya gidip hafta sonunun geri kalanını ailemle geçireceğim.» Raff'ın suratı kararırken bakışlarını ondan ayırmak çok güç gelmişti Bryna'ya. «Bu zamanı her şeyin bitişinin başlangıcı olarak alsak iyi olur,» dedi bir duygu boşalmasıyla.

Raff sertçe nefes alarak elini geri çekti. «Her şey bitti de ne demek?» diye sordu aniden.

Bryna iç çekti. «İkimiz de haftalardır biliyoruz, Raff, neden kendimizi aldatalım?»

Raff ayağa kalktı. «Buna ne zaman karar verdin?»

Bryna omuz silkerek oturur pozisyona geçti. «Anlayalı biraz oldu...»

«Aileni ziyaret etmeye ne zaman karar verdin demek istedim?» diye sıkıntıyla konuştu Raff.

«Onlara dün telefon ettim ve gerekli ayarlamayı yaptım...»

«Yani dün akşam gideceğini biliyordun?» diye suçladı onu.

Bryna gözlerini kırpıştırdı. «Evet. Ama...»

«Peki dün gece olanlar neydi?» diye sesini yükseltti.

Bryna güçlükle yutkundu. «Veda?»

Raff'ın suratı değişti ve onu kollarından kavrayarak kaldırdı. Şimdi yüzleri neredeyse birbirine değecekti. «Bana bak ve artık beni istemediğini söyle,» diye sertçe emretti.

Bryna bunu gururu için yapmalıydı, karnındaki çocuğun yüzüne bakabilmek için.

Onun bakışlarını yakaladı. «Artık seni istemiyorum,» diye yalan söyledi.

«Kahretsin seni!» Raff onu aniden bırakınca genç kadın yatağa düştü. Genç adam giysilerini toplayarak kapıyı çarpıp gitmeden önce bir kere daha, «Kahretsin seni,» dedi.

Bryna hıçkırıklarla sarsılırken, vücudunun acı çektiğini hissediyordu.

Bölüm Üç

«Emin misin hayatım?» dedi annesi mutluluk gözyaşlarının arasından. «Doktorlar çok emin gözüküyorlardı...»

«Ben de hamile olduğumdan kesinlikle eminim,» dedi Bryna gülerek. Ebeveynlerinin tepkisi tam beklediği gibi büyük bir mutluluk duymak olmuştu.

«O kadar inanılmaz bir şey ki!» Babası mavi gözlerinde parlayan yaşlarla kızına sarıldı. Uzun boylu, yapılı ve saçları grileşmeye başlamış bir adamdı.

«Biliyorum,» diyerek tekrar güldü genç kadın. «Dün ben de o kadar şaşırmıştım ki uzun bir süre inanamadım, ama bu sabah evden çıkmadan önce doktorumu arayarak hamileliğimden kesinlikle emin olup olmadığını sordum. Yani o da tıbbi durumumu benim kadar iyi biliyor! Tabii küçük de olsa yanılma payının bulunduğunu söyledi.» Genç kadın onlara sorarcasına baktı.

Annesi düşünceli bir şekilde kaşlarını çatmıştı. «Çok emin gözüküyorlardı, senin...»

«Evet, ama şimdi tıbbın çok geliştiğini ve doktorların o zaman belki gerçekten hamile kalamayacağıma inandıklarını da söyledi. Ama yanılmışlar, çünkü doktorum isim düşünmeye başlamamın iyi olacağını söyledi!»

«Canım!» Ufak tefek kadın ağlamaya başlamıştı.

Bryna yarım saat önce gelmişti, ama o kadar heyecanlıydı ki yemeği bitirene kadar sabredemeyip müjdeyi hemen vermişti. Düzenli olarak doğup büyüdüğü eve gelip ailesini ziyaret ederdi. Babası bu güzel yörede, Kuzey-doğu İskoçya'daki bir kayak okulunun sahibi ve yöneticisiydi.

«Artık gözyaşı yok,» dedi genç kadın gözleri parlayarak. «Soğumadan yemeğimizi yiyelim.»

«Bunu şarapla kutlamalıyız,» dedi babası ve hemen ardından, «Şarap içebilir misin?» diye sordu merakla.

«Arada sırada bir bardak içebilirim...»

Yemeğin ortalarına doğru babası doğacak torununun hangi okullara gideceğini tartışmaya başlamıştı bile! Bryna gülümseyerek babasının ne kadar mutlu olduğunu düşündü.

«Ama James,» dedi annesi. «Bu Bryna ve Mr. Gallagher'ın karar vermesi gereken bir konu. Sen de öyle düşünmüyor musun?»

Bryna'nın gözlerinde bir gölge belirdi. «Raff ve ben artık birlikte değiliz,» diye belirtti ifadesiz bir sesle.

Genç kadın onlara Raff'tan ve hayatındaki etkilerinden söz etmiş ve ilişkilerinin ilk haftasından itibaren hiçbir şeyi saklamamıştı. Anne babası da onun kendi kararlarını verecek, ya da hatalarını göğüsleyecek kadar büyük oluşuna saygı göstererek bir şey söylememişlerdi.

Babası kaşlarını çattı. «Hamile olduğun için evlenmeniz gerektiğini düşünecek ya da ima edecek kadar geri kafalı değilim, ama sanırım o da kendi çocuğuyla ilgilenmek isteyecektir.»

«O benim çocuğum, baba...»

«Ona söylemedin mi? Bu biraz bencillik olmuyor mu?» dedi babası yumuşak bir sesle.

Genç kadın kızardı. «Zaten iki çocuğu var, benimkini neden istesin?»

«Çünkü...»

«James, şimdi tartışmanın sırası değil,» diyerek araya girdi annesi. «Eminim Bryna ne yaptığını biliyordur.»

«Ama Mary...»

«Bu akşam değil James!» Kadının kahverengi gözlerinde uyarı parıltıları vardı. Ufak tefek olabilirdi, ama gerektiğinde kocasını bile korkutacak kadar sinirli olabiliyordu.

Annesinin neredeyse iki katı kadar olan babası susunca Bryna minnetle gülümsedi.

Annesiyle babası arasında sürtüşme yaratmak istememişti, ama bu hafta sonu, sabah yola koyulduğundan beri Raff'ı düşünmemeyi becerdiği bir sırada ondan konuşmaya hiç niyeti yoktu.

Planlar yaparak, en garip isimleri önerip kahkahalar atarak güzel bir gece geçirmişlerdi sonra. Oğlan olursa ismi şimdiden aklındaydı, babasının ve dedesinin adı olacaktı, Rafferty James. Ama belki şimdiden kendini Raff'ın oğlunu taşıdığına inandırdığı için kız ismi bulmak çok zor geliyordu genç kadına.

Genç kızlığından beri kullandığı odada yalnız kalınca gözyaşlarının yanaklarından süzülmesini engelleyememişti. Raff'ı aklından çıkarması mümkün değildi.

Acaba Rosemary ya da ona benzer bir kadınla

mı beraberdi? Herhalde ilişkilerini bitiren bir kadını aklından çıkartmaya uğraşıyor olmalıydı.

Onun çocuğunu nasıl da sevecekti...

Bryna ertesi gün babasının okulunda yıllardır babasıyla birlikte çalışmakta olan kayak öğretmenleriyle konuşurken evinin her zaman İskoçya olduğunu düşünüyordu.

Kaymayı neredeyse yürümeye başladığı zaman öğrenmişti ve şimdi de beyaz tepelerin üstündeki kayakçılara bir an önce katılabilmek için can atıyordu. Ama ne kadar kayakların üstündeki özgürlüğü tatmak istese de bebeğini bencilce tehlikeye atamazdı. Altında kayakları hareket ederken ve rüzgâr saçlarının arasında gezinirken kendini uçuyormuş gibi hissediyordu. Tıpkı Raff'la seviştikleri zaman olduğu gibi. Tıpkı...

«Umarım bunu düşünmüyorsundur bile,» dedi soğuk ve sert bir ses arkasından.

Bryna o kadar hızlı yön değiştirdi ki yer ekseni etrafında dönmeye başladı ve Raff'ın yüzünü bir an gördükten sonra her yer karanlığa gömüldü.

Genç kadın kendine geldiğinde babasının ofisindeki deri kanepede yatmakta olduğunu fark etti.

Pencerenin önünde sırtını dönmüş dağları seyretmekte olan genç adamı görünce nefesini acıyla tuttu. Raff her zamanki gibi özenli giyinmişti, üzerinde siyah bir kazak ve dar bir kot pantolon vardı, ama yine de Bryna onun siyah saçlarını, omuzlarının güçlü genişliğini ve kuvvetli bacak kaslarını nerede görse tanırdı.

Raff gerçekten buradaydı ve kesinlikle hayal gücünün ürünü değildi!

Genç kadın oturmaya davrandı ve bu hareket Raff'ın dikkatini çekince kısık gri gözlerini Bryna'ya dikti. Bu dik bakışları görmemeye çalışarak, «Babam nerede?» diye sordu Bryna.

Raff'ın dudakları garip bir gülümsemeyle kıvrıldı. «Kayak öğretmenlerini organize etmesi gerekiyormuş. Sadece bayıldığını anladığımız zaman seni benim ilgime bırakmaktan gayet mutlu görünüyordu.»

Şüphesiz babası onun Raff'a bebekten bahsetmesi için mükemmel bir fırsat olduğunu düşünmüştü bu olayın! Ama bunu yapmayacaktı. «Tanıştınız mı?» Genç kadın bacaklarını yere sarkıtarak kanepede arkasına yaslandı.

Raff elleri pantolonunun cebinde ona doğru döndü. «Bir adam başka bir adamı baygın kızını kollarında tutarken görürse bu işlem genellikle yapılır,» dedi sinirli bir sesle.

Genç kadının yüzünün kızardığını hissetti. «Burada ne işin var?» dedi. Hâlâ kendini sersem gibi hissediyordu.

«Dün söylediklerin üstüne düşündüm ve aramızdaki ilişkinin bittiğini kabul etmek istemediğime karar verdim.»

Genç adamın ses tonunun ipeksi yumuşaklığı karşısında Bryna yorgun bir ifadeyle kaşlarını çattı. «Sana söyledim, artık seni istemiyorum.»

«Evet öyle söyledin,» diye onayladı Raff. «Ama eminim çocuğumuz beni isteyecektir,» diye ekledi sinirli bir şekilde.

Bryna sarardı. «Sen neden bahsediyorsun?» diyerek ayağa fırladı. «Ne çocuğu?»

Genç adamın gözleri çelik gibi sertti. «Taşıdığın çocuk. Benim çocuğum.»

Bryna, Raff'ın söylediklerinden öyle sarsılmıştı ki masum bir kahkaha atabilmek için yeniden kontrolünü kazanmayı bekledi. «Neden bahsettiğini anlamıyorum...»

«Doktorunu aradım Bryna,» diye araya girdi Raff. «Şüphelerimi doğruladı.»

«Sana inanmıyorum,» diyerek başını iki yana salladı genç kadın. «Doktor hastasının sırrını hiçbir şekilde başkasına veremez.»

«Eminim senin doktorun da tekrar baba olacağımı bildiğimi sanmasaydı bir şey söylemezdi. Onu arayarak hamileliğinin iyi gidip gitmediğini sordum, o da bana her şeyin yolunda olduğunu söylemekten mutluluk duydu.»

Bryna heyecandan hızlı hızlı nefes almaya başlamıştı. «Neden onu arayıp böyle bir soru sorma gereği duydun?»

Genç adamın gözleri kısıldı. «Daha önce iki kez baba olduğumu ve belirtileri gayet iyi bildiğimi unutmuşa benziyorsun.»

«Ne gibi belirtiler?»

Raff omuzlarını silkti. «Aşırı yorgunluğun, balık kokusuna karşı ani tiksintin...»

«Niçin bana sormadın?» Yanakları kıpkırmızı olmuştu. «Niçin doktorunu aradın?»

«Sana sordum,» dedi genç adam. «Aldığım cevabı biliyorsun! Bana söylemeni bekledim Bryna, ama sen kalkıp buraya geldin!»

«Niçin benim hamile oluşum seni ilgilendirsin ki?»

Raff'ın gözleri kısıldı. «Niçin ilgilendirmesin?»

Genç kadın başını meydan okuyarak arkaya

attı. «Belki bu bebek senin değildir!» Bunu söyleyerek hamileliğini kabul ettiğini umursamadı bile. Zaten doktor da belirttikten sonra inkâr etmenin bir anlamı yoktu.

Genç adam biraz rahatladı. «Öyle olduğunu biliyorum Bryna,» dedi yavaşça.

Bryna güçlükle yutkunarak acıyla kaşlarını çattı. «Ne yapmayı düşünüyorsun?»

«Sen ne yapmayı düşünüyorsun,» diye tekrarladı genç adam ipek gibi yumuşak bir sesle.

«Ben mi?» Adamın ne demeye çalıştığını yavaş yavaş anlamaya başlayınca yüzü öfkeyle karardı. «Nasıl böyle bir şeyi düşünebilirsin...»

«Bryna!» Babası odaya hızla girerek endişeyle baktı. «Tanrıya şükürler olsun iyisin!»

Genç kadın Raff'a duyduğu öfkeyi kontrol etmeye çalışarak babasına sakinleştirici bir şekilde gülümsedi. «İyiyim.»

«Yalnızca çok çalışıyordu,» diye araya girdi Raff. Babası ona bakarken kaşları sorarcasına kalkmıştı. «Onu temiz havada yürüyüşe çıkartacağım.»

«Bryna?»

«Bu iyi bir fikir olabilir, baba,» dedi Bryna neşeyle gülümserken.

«Daha sonra onu eve bırakırım.» Raff'ın ses tonu her ikisine de itiraz etme fırsatı tanımamıştı.

Babası ona kararsız bir şekilde bakarken Bryna adamın kolunu sıktı. «Seni öğlen görürüm.»

«Biliyor değil mi?» diye sordu Raff karların üzerinde yürümeye başladıklarında.

Genç kadın tekrar adım atmaya başlamadan önce ona çabucak baktı. «Her ikisi de biliyorlar,» diyerek onayladı.

Raff'ın gözleri çelikleşmişti! «Ve yine de evi aradığımda annen ve baban bana gayet kibar davrandılar. Kate'i evlenmeden hamile bırakacak her adamı öldürebilirim!»

«Onlar da beni seviyorlar,» diye savundu Bryna. «Yalnızca işlerimi kendi başıma yürütecek kadar olgun olduğumu düşünüyorlar.»

«Bana henüz bu konuda neler hissettiğini söylemedin,» dedi Raff kuru bir sesle. «Gerçi daha önceki tepkilerinden, ailene söylemenden, kürtajı düşünmemenden anlaşılıyor, ama.»

«Hayır, kürtajı düşünmüyorum,» diye atıldı genç kadın. «Bak Raff, niçin sana bir şey söylemek zorunda olayım? Sana dün söylediklerimde ciddiydim, aramızda her şey bitti.»

Raff onun kollarını sıkıca kavradı. «Çocuğumuz öyle düşünmüyor, ama.»

«Raff iki tane çocuğun var zaten, benimkine ihtiyacın yok,» diye belirtti Bryna yorgun bir tavırla.

«Bu çocuğu istiyor musun?» Genç kadını hırsla sarsıyordu Raff.

«Evet,» diye bağırdı genç kadın, gözlerinde yaşlar parlıyordu.

«Öyleyse ben de istiyorum,» dedi Raff yumuşak bir sesle.

«Ama niçin?» diyerek ondan uzaklaştı Bryna. «İstediğin kadından çocuk sahibi olabilirsin, ben...»

«Evet?» dedi Raff sertçe.

Bryna sakinleşmek için derin bir nefes aldı. «Bu bebek benim...»

«Bizim,» diye düzeltti genç adam. «Kate ve Paul'a bir kızkardeş ya da erkek kardeş geliyor.»

Bryna olayı hiç bu açıdan düşünmemişti, bebeğinin onlara benzeyebileceğini hayal etmişti, ama onları bir ağabey ya da abla gibi düşünmemişti. Ama bunu düşünürken her ikisinin de bebeğinin ana babası olabilecek kadar büyük olduklarını fark etti. Raff hayatının bu döneminde etrafında bir çocuk daha isteyemezdi, tıpkı Kate ve Paul'ün istemeyecekleri gibi, genç adam yalnızca itiraz etmek istemiyordu.

«Bu hiçbir şeyi değiştirmez,» diye parladı Bryna. «Ve eğer bebeği görmek isterlerse onları engellemem.»

«Peki ya ben?» diye atıldı Raff. «Ben çocuğumu ne zaman göreceğim, ayda bir kere, yazları iki hafta ve eğer şanslıysam Noel'de mi?» Bu düzenlemeden nefret ettiği çok açıktı!

«Avukatlarımız bir şeyler ayarlayabilirler...»

«Hiçbir şey ayarlamayacaklar, çünkü ne gibi planlar yapmış olursan ol benimle evleneceksin!»

Raff kibirli, otoriter ve hatta kaba bile olabilirdi, ama Bryna onun hiçbir zaman bağıracak kadar kendini kaybettiğini görmemişti. Sinirli her zaman soğuk ve kontrollüydü. Ama şimdi bağırıyordu. Bryna şaşkınlıkla geri çekildi. «Düğünden altı ay sonra çocuğunun dünyaya geleceği bir evliliğe daha başlamak istiyor musun?» diye sordu yavaşça.

Genç kadının yatağında geçirdikleri sıcak yaz gecelerinden birinde Raff ona o kadar genç yaşta evlenmesinin sebebinin Joseyn'in Paul'e hamile kalmasının olduğunu söylemişti. Birbirlerine âşıktılar, birtakım riskleri göze almışlar ve bunların bedelini de yürümeyen bir erken evlilikle ödemişlerdi. Raff'ın, onca üzüntüden sonra bunu

tekrar etmek istemeyeceğinden emindi genç kadın.

Raff dudaklarını büktü. «Sanırım kaderim eşlerimi bu yoldan edinmek,» diye dalga geçti durumla. «Tanrım, Bryna, karşılaştırma yapmak söz konusu bile olamaz,» dedi arkasından sabırsızlıkla. «Artık otuz dokuz yaşındayım, on sekiz değil. Üstelik sen de pek çocuk sayılmazsın!»

Genç kadın başını yavaşça iki yana salladı. «Seninle evlenmek istemiyorum.»

«Beni artık fiziksel olarak istemediğin için mi?» Genç adamın gözleri kısılmıştı.

Bryna ona cesaretle baktı. «Evet, öyle.»

Raff'ın yanağında bir kas seyirmeye başlamıştı. «Bu problem değil, sana bir daha parmağımı bile sürmem.»

Bryna adama sanki aklını kaçırmış gibi baktı, ama yüzündeki ifade söylediği her kelimenin bilincinde olduğunu gösteriyordu. «Problem değil mi?» Gerçekten orada durup kendisinin de artık Zaonu arzulamadığını mı söylemeye çalışıyordu? ten ilişkilerinin son ayında da bundan şüphelenmiyor muydu? Ama çocukları uğruna onunla evlenecekti, genç kadını razı etmesi için ne yapması gerekirse gereksin.

«Sana şimdi cevap veremem Raff,» dedi titrek bir sesle. «Düşünmek için zamana ihtiyacım var.»

Genç adam Bryna'nın bir süre sonra kendi çocuğuyla büyüyecek düz karnına baktı. «Kaybedecek zamanımız olduğunu sanmıyorum.»

Bryna'nın gözleri parladı. «Birkaç günüm var.»

Ve sonra da genç kadın adına kararı o verecekti. Raff kelimelerle ifade etmese bile böyle düşündüğü belliydi.

Bryna, Raff'ın istediği zaman ne kadar çekici olduğunun bilincindeydi. Öğlen yemeğinden sonra annesi ve babasıyla konuşurken, Londra'daki ortak hayatlarından, Kate ve Paul'den bahsederken de böyleydi tabii.

Ailesinin geleceğiyle ilgili verdiği karara saygı duyduklarını biliyordu, ama Raff yemek boyunca her türlü ihtiyacını karşılarken ona sorarcasına baktıklarının da farkındaydı. Sanki neden Raff'la artık birlikte olmak istemediğini sanıyorlardı, çünkü Raff'ın hareketlerinden bunun onun kararı olmadığı açıkça anlaşılıyordu! Ve Bryna'nın onu sevdiğini, başından beri âşık olmasa onun sevgilisi olmayacağını biliyorlardı.

Birlikte ilk gecelerinde Raff onu mum ışığında ve romantik müzik eşliğinde yenen pahalı bir yemekle kasten baştan çıkarmaya çalışmıştı. Baştan çıkartılmak istememişti, hatta adamın daha önceki tavırlarından rahatsız olmuştu, ama yine de elinde olmadan Raff'a doğru çekilmişti.

Raff'ın onu lokantadan eve arabayla götüreceğini sanmıştı, ama genç adam arabasını sonra almayı ve parkın içinden yürüyerek evine gitmeyi önermişti. Genç kadının bu teklif hakkındaki bir anlık şüphesi yerini neşeye bırakmıştı. Aklı başında olan hiçbir insan Raff'la tartışmaya girmezdi, üstelik bahar çiçeklerinin kokusu içtikleri şaraptan daha baş döndürücüydü.

Gecenin en büyük sürprizi Raff'ın genç kadının kahve davetini reddedip ona kapıda küçük bir iyi geceler öpücüğü vermesiydi. Bu tek öpücük bile Bryna'nın genç adamı hayatında hiçbir erkeği bul-

madığı kadar çekici bulduğunu fark etmesine yol açmıştı.

Ertesi gün Court arayıp onu akşam yemeğine davet ettiğinde hayır demesi hiç de zor olmamıştı. Raff'ın arama ihtimaline karşı gecesini boş tutuyordu. İlk erkek arkadaşından telefon bekleyen genç kızlar gibi davrandığını biliyordu, ama elinde değildi.

Ama genç adam aramamıştı ve Bryna geceyi saçlarını yıkayıp kurutarak ve Raff Gallagher gibi biri uğruna Court Stevens kadar tatlı bir adamı reddettiği için kendine kızarak geçirmişti.

Ertesi gün hâlâ kızgındı, nasıl olur da Raff Gallagher gibi bir adama bu kadar çabuk kanardı! Adamın hayatındaki tüm diğer kadınlar gibi o da Raff'ın çekiciliğine karşı koyamamıştı işte!

«O kalemin boynum olmasını mı isterdin?» dedi sakin, kendinden emin bir ses.

Bryna ofisinin kapısında duran Raff Gallagher'a hayretle bakmıştı, onu ofisinden çıkartır çıkartmaz sekreteri Gilly'le bu konuyu görüşecekti.

«Vahşi bir insan olduğunu bilmiyordum,» demişti genç adam odaya girip kapıyı arkasından kapatırken.

Bryna elindeki kaleme hayretle bakıyordu, ikiye bölündüğünün farkında bile değildi kalemin. «Değilim zaten.» Kalemin parçalarını masasının yanındaki çöp kutusuna atmıştı sonra. «Randevumuz olduğunu bilmiyordum Mr. Gallagher.» Genç adama sakin bir tavırla bakıyordu.

Raff karşısındaki sandalyeye yerleşmişti. «Kahven var mı? Uyanmaya ihtiyacım var.»

Bryna'nın gözleri sinirle parlamıştı. «O zaman yatakta biraz daha kalsaydın!» Geceyi kadınların

dan biriyle geçirdikten sonra buraya gelip nasıl kahve isteyebilirdi!

Raff başını sandalyenin arkasına dayayarak gözlerini hemen kapadı. «Yatakta değildim...»

«Mr. Gallagher...»

«Yaşlanıyor olmalıyım,» diyerek sandalyesinde doğrulmuştu Mr. Gallagher. Sanki o birkaç saniyelik doğrulma kendisini biraz olsun rahatlatmaya yetmiş gibiydi. «Birkaç yıl önce Birleşik Devletler'e gidip onların gecesi, bizim akşamımız boyunca çalışıp işimi bitirdiğim zaman böyle bir yorgunluk hissetmezdim.» Genç adam başını iki yana sallıyordu. «Şimdi kendimi çok bitkin hissediyorum.»

«Tabii hissedersin,» demişti Bryna, genç adamın son yirmi dört saatlik programını hayretle dinledikten sonra. Raff'ın onu aramamasına şaşmaması gerekti, hiç vakti olmamıştı ki! «Bu tempoda çalışmaya devam edersen kendini öldürürsün!» Ayağa kalkarak odanın öbür ucundaki makinadan bir fincan kahve uzatmıştı.

Raff kahveyi minnetle yudumluyordu. «Court'a deli gibi istediğim kadını baştan çıkartması için şans tanıyamazdım,» demişti fincanın üstünden. «Yapabilir miydim?» Raff ona sıcak bir şekilde bakıyordu.

Mankenliği sırasında erkeklerin ilgisine alışmış tecrübeli bir bayan olmasına karşın kızarmıştı! «Belki de önce beni araman gerekirdi, böylece ne düşündüğünü ben de bilirdim,» diye atılmıştı.

Raff'ın gözleri kısılmıştı. «Bu çok geç kaldığım ve Court'un seni aradığı anlamına mı geliyor?»

Bu adam hiç geç kalmış olabilir miydi ya da

herhangi bir kadın ona karşı koyabilir miydi? «Sanırım eve gidip yatsan iyi olacak, ayrıca...»

«Benimle gel,» diye teklif etmişti genç adam, yorgunluğu tümüyle geçmiş görünüyordu.

Bryna bu teklif karşısında güçlükle yutkunmuştu. «Ayrıca beni hâlâ görmek istiyorsan sonra arayabilirsin,» diye bitirmişti sözünü kararlı bir tavırla. Ama eğer Raff bir kez daha sorsaydı direnemeyebilirdi. Genç adam ayağa kalkarak kapıya doğru ilerlemişti. «Seni sonra ararım.»

Bryna ona odanın öbür ucundan bakıyordu. Genç adama kahve doldurduktan sonra yerine geri dönmemişti. «İyi,» demişti huzursuzlukla. Huzursuz mu? Soğuk ve mesafeli diye tanımlanan bir kadının huzursuz olması inanılmaz bir şeydi!

«Bryna,» diye mırıldanmıştı Raff onu kollarına alıp dudaklarından öpmeye başlamadan önce. «Seni kesinlikle arayacağım,» deyip ondan güçlükle ayrılmış, «Ve bir dahaki sefere aniden bir yere gitmem gerekirse seni arayıp haber vereceğim,» diye söz vermişti yumuşak bir sesle.

Bir dahaki sefere mi? Bryna bütün akşamüstünü bu üç kelime üzerinde düşünerek geçirmişti. Sanki bu kelimelerle ilişkilerinin kısa değil uzun süreli olacağını ima etmişti Raff. Ve genç kadın biliyordu ki Raff Gallagher'la gireceği uzun süreli bir ilişki mutlaka fiziksel bir ilişki olacaktı! Raff'ı bir kez daha görmeden önce bunu isteyip istemediğine karar vermesi gerekiyordu.

Raff Gallagher gibi bir adamla romantik bir akşam yemeği yiyip, ayışığında parkta dolaşmak iki gün önce Bryna'yı ne kadar şaşırttıysa, gece-

yi onun evinde onun çocuklarıyla geçirmek de o kadar şaşırtıcı olmuştu!

Raff onu tam ofisten çıkmak üzereyken aramıştı. Bu genç kadın için rahatlatıcı olmuştu, çünkü Raff'ın ev telefonunu bilmediğini düşündü. gü için bütün gün masasının başında onun telefonunu beklemişti.

Raff onu yemeğe davet edip, resmi giyinmemesini tavsiye ettiğinde de bir şey anlamamıştı. Ancak onun evinin yoluna saptıklarında şüphelenmeye başlamıştı!

Genç adam onun suçlayıcı bakışlarına alaycı bir gülümsemeyle karşılık vermişti. «Bu akşam üstü yatağa giremedim. Bu yüzden bir lokantada oturup tanıdığım en güzel kadının karşısında uyuyakalmak pek hoşuma gitmeyecekti!»

Bryna bu tanım karşısında gülümsemişti. «Ünün lekelenmiş olacaktı!»

Raff kaşlarını kaldırıp, «Benim hakkımda duyduğun ya da okuduğun her şeye inanma,» demişti kuru bir sesle. Bir yandan da genç kadının kapısını açıyordu.

Bryna, Royal Berkshire'daki yapıya hayranlıkla baktıktan sonra dönerek genç adama gülümsemişti. «Yani kahvaltıda şampanya içip ipek pijamalarını giymediğini mi söylemek istiyorsun?» diye takılmıştı sonra Raff'a.

«Hayır,» diye sırıtmıştı Raff.

«Hangisine hayır?» diye kaşlarını merakla kaldırmıştı Bryna.

«Hayır, kahvaltıda şampanya içmiyorum ve hayır, o tür pijamalar giymiyorum. Ama bir sabah bana katılırsan ilkini denemek isterim,» diye eklemişti boğuk bir sesle.

Bryna kızardığını hissediyordu. «Akşam yemeğiyle ilgili bir şey mi söylemiştin...?»

Raff genç kadının kolunu yavaşça tutarak eve girerken, «Korkak,» diye dalga geçmişti onunla.

Raff koyu renk saçlı güzel bir kızı ve kendi kadar uzun boylu ve esmer bir oğlanı çocukları Paul ve Kate olarak tanıttı. Bryna, Raff'ın onu, baştan çıkartıp yatağına atmak için evine getirdiğini sanmıştı. Şimdi genç adama göz ucuyla baktığında onun yüzündeki ifadeden ne düşündüğünü gayet iyi bildiğini anlıyordu.

Kate ve Paul'ün yanında kim olursa olsun akşamı babalarıyla geçirmek istediklerini fark etmek Bryna'yı huzursuz etmişti.

«Rahatla,» diye önermişti Raff ona içkisini uzatıp kanepeye yanına otururken. «Çocuklarım ısırmaz!»

Isırmamışlardı, ama o kadar yakın davranıyorlardı ki Bryna bu sefer onların samimi sorularından huzursuz olmaya başlamıştı.

Raff'a çok benzeyen yirmi yaşındaki Paul onu babası gibi çekici bulduğunu saklamaya hiç gerek görmemişti.

Kate onunla moda konusunda konuşmaya başlayınca Bryna minnetle konunun üstüne atılmıştı. Paul evine döndüğünde ve Kate de yeni bir plağı almak için odasına çıktığında Bryna kendini çok yorgun hissediyordu.

«Onları nasıl buldun?» diye sormuştu Raff, Bryna bütün gece boyunca belki de ilk defa rahatlıyordu.

Bryna cevap vermeden önce bir süre düşündü. Çocukları hem dostça hem de içtendiler. Bunda babalarının zenginliğinin ve onları son on yıldır

annesiz büyütmesinin de etkisi vardı tabii. Raff'ın onları çok sevdiği ve koruduğu belliydi.

Ama Bryna, Kate'in yakınlığını ve Paul'ün flört etmesini biraz huzursuz edici bulmuştu.

Raff onun sessizliğinin devam ettiğini görünce kahkaha atmıştı. «Genellikle insanlar üzerinde böyle bir etki bırakmazlar! Yıllar boyunca onların küstah, terbiyesiz, meraklı ve şımarık olduklarını dinleyip durdum.»

«Buna katılmıyorum,» diye itiraz etmişti Bryna. «Kate çok içten ve Paul... yani o...»

«Yarın bu geceki davranışları hakkında onunla konuşurum,» dedi Raff. Dudakları bir gülümsemeyle gevşemişti.

«Yo hayır,» diye tekrar itiraz etmişti Bryna. «O yalnızca... yalnızca...»

«Arzuladığım kadını elimden almaya çalışıyordu.» Raff onu kollarının arasına almış ve «Hiç kimse, yirmi yaşındaki oğlum bile istediğim bir şeyi elimden alamaz,» demişti kibirle. Sonra yavaşça başını Bryna'ya doğru eğmişti.

Şimdi anne ve babasıyla sevimli bir şekilde sohbet eden adama bakarken Bryna çocuğunu delicesine isteyen bu adama karşı koymaya çalışmanın ne kadar anlamsız olduğunu düşünüyordu.

Bölüm Dört

«Çok sessizsin.»

Bryna gözlerini açarak Raff'ın Londra'ya dönerken kullanmalarında ısrar ettiği özel jeti inceledi. «Sadece yorgunum,» diyerek başını salladı.

Sadece fiziksel değil, manevi olarak da yorgundu. Bütün gün Raff'ın teklifini kabul edip etmemek için kendi kendisiyle savaşmıştı. Raff'ın çabuk çabuk cevap istediği soru hakkında bir çözüm yolu bulamamıştı henüz.

«Dinlen, Bryna,» dedi rahat bir sesle. «Kimse seni bir şeye zorlayamayacak.»

Onu hiçbir zaman zorlamamıştı ve Bryna emindi ki şimdi de böyle bir şey yapmayacaktı. Hiçbir zaman zor kullanmaya ihtiyacı olmamıştı, tıpkı genç kadının yirmi dört yıllık bâkireliğini geride bıraktığı gecede olduğu gibi.

Daha ikinci buluşmalarında, geceyi Raff'ın çocuklarıyla birlikte geçirmek acayip gelmişti Bryna'ya, ama genç adamın aldırmadığını görünce o da takmamıştı. Raff'ın sıkılmış olabileceğini düşünüp her ne kadar eve taksiyle dönmekte ısrar ettiyse de adam Bryna'yı bırakmakta kararlı davranmıştı o gece.

Genç kadın araba evinin önünde durunca ona dönmüştü. «Seni içeri davet etmiyorum çünkü...»

«Beni davet etsene, Bryna,» diye sıkıştırmıştı onu Raff. «...yorgunsun ve...» deyip duruvermişti.

Bryna onun ne söylediğini henüz anlamıştı. «İçeri mi gelmek istiyorsun?» Şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırıyordu bir yandan.

«Her şeyden daha fazla,» diyerek başıyla onaylamıştı Raff.

Bryna asansöre girer girmez onu dikkatle incelemeye başlamıştı. Düşündüğü an beklediğinden daha önce gelmiş, gecenin ilk bölümünde Raff'ın çocuklarıyla birlikteyken hissettiği o güven duygusu kaybolmuştu.

Raff çok sakindi. Herhalde kendince bir heyecan yaşıyor olmalıydı. Bryna ona baktıkça karşısındaki erkeğin diğerlerinin yetindikleriyle tatmin olmayacağını daha iyi anlıyordu. Daireye girerken ondan ne istediğine artık karar vermesi gerektiğini biliyordu.

«Ne düşünüyorsun?»

Raff'ın sert sesi hatıralarını bölmüş ve genç kadın kendini tekrar uçağın içinde bulmuştu. «Sen ne düşünüyorsun?» diye soruyu soruyla cevapladı tedirgin bir tavırla.

Raff sabırsızca iç çekti. «Gözlerinin hareket ettiğini görene kadar uyuduğunu sanıyordum,» diye konuştu. «Niye karşı koyuyorsun Bryna, sonunda kabul etmen gerektiğini biliyorsun.»

«Böyle bir evliliği gerçekten istiyor musun?» diye parladı genç kadın. «Sadece kaza eseri yarattıkları bir çocuk yüzünden beraber olan, birbirini sevmeyen iki insan! İlk evliliğindeki başarısızlık bu tür beraberlikler hakkında hiç mi fikir vermedi sana?»

«İlk evliliğim başarısız değildi,» diye konuştu Raff. «Josey ve ben çok gençtik, duygularımız konusunda çok idealist davrandık, çünkü üzerimizdeki baskıları böyle yıkacağımızı sandık. Ama birbirimize saygılıydık.»

«Ama yetmedi, değil mi?» diye Bryna haklı olarak karşı koydu.

«Bu sefer yetmeli,» dedi Raff. «Sanki hamile kalman benim suçummuş gibi konuşuyorsun. Bu çocuğa hayat vermiş olabiliriz, Bryna. Ama bunun benim suçum olduğunu sanmıyorum.»

Genç kadın yanaklarının kızardığını hissetti. «Beni ne zaman suçlayacağını merak ediyordum...»

«Seni hiçbir şey için suçlamıyorum,» diyerek içini çekti Raff. «Ama bana doğum kontrolünü üstleneceğini söylemiştin. Ben de sen hallettin sandım.»

Bryna'nın da yıllar önce doğanın hallettiğini sandığı gibi! Aslında bunu Raff'a söylemek gereğini duymamıştı, ama hamile kalması gibi bir olasılık yokken doğum kontrolü uygulamalarında bir anlam görememişti. «Hallettiğimi sandım,» dedi huysuzca. Bakışlarının karşılaşmamasına dikkat ediyordu.

Raff omuz silkti. «Öyleyse sen elinden geleni yaptın, yine de oldu.» Kemerini çözerek Bryna'nın önüne geldi. «Bryna, altı aydır beraberiz, yatağa ilk kez giren yabancılar değiliz. O geceki bir gecelik bir macera değildi. Benimle evlenmek bu kadar kötü olabilir mi?» Nazikçe ellerinden tu-

tarak genç kadını cesaretlendirmeye çalışıyordu.

Zorunluluktan doğan bir evliliğin düşündüğü kadar da kötü olamayacağını kabul etmeye çalışan Bryna erkeğini süzdü. Belki yabancı olsalar yürürdü, en azından şu anda aradığı duyguları beklemezdi. Ama onunla ayrı evde yaşamak ve sadece çocuğunun annesi olduğunu bilmek dayanılmaz geliyordu genç kadına. Onun sadece görev olsun diye seviştiğini bilmek cehennem demekti! Daha önce elde ettiklerini, bundan sonra elde etmesi mümkün olmayacaktı.

Başını gururla geri çekti. «Sana söyledim, eğer bir evlilik olacaksa bu ancak ayrı hayatlarımız olursa gerçekleşir.»

Raff genç kadının ellerini bırakıp, ayağa kalkarak yan koltuğa geçerken yüzü koyulaşmıştı. «Sana sadece ayrı yataklar dediğimi sanıyorum Bryna,» diye her zamanki kararlılığıyla konuştu. «Ayrı yatak arkadaşlarının olduğu bir başka evliliğe girmeye hiç niyetim yok.»

Bryna'nın yanakları bir anda kızardı, sonra normale döndü. «Aslında benim kastettiğim o değildi,» diye hızla konuştu. Geceleri Raff'ın onu bırakıp bir başka kadına gitmesi düşüncesi de onu rahatsız etmişti. «Ama ben... sanırım senin bir başka kadınla beraber olduğun gerçeğine katlanabilirim...»

«Ben senin başka erkeklerle beraber olmanı kabullenemem,» dedi Raff. «Benimle evlenirsen kendininkinden başka kimsenin yatağına giremezsin! Ve eğer bu anlaşmayı bozduğunu öğrenirsem evliliğimiz biter ve ben de çocuğumun velayetini almak için her şeyi yaparım.»

Bryna'nın suratı kararmıştı. Onun söyledikle-

rini gerçekleştirmekte ne kadar azimli ve becerikli olduğunu biliyordu. Raff'tan fışkıran bu güçlü akım onu bu evliliğe ram edecekti.

Gallagher'ın gözleri gri birer çizgi halindeydi. «Çalışmaya devam edebilirsin, çocuk için bir bakıcı kiralayabilirsin, ne istiyorsan yapabilirsin, ama benden sakındığın hiçbir şeyi başka erkeklere veremezsin!»

Kendisi oynamak istemediği halde, oyuncağıyla başkalarının oynamasına izin vermeyen bir çocuk gibiydi genç adam. Bryna bundan farklı değildi, evi için güzel bir eşyadan.

«Yürümeyeceğini görmüyor musun, Raff?» diye tartışmaya çalıştı genç kadın.

«Yürümesi için elimden geleni yapacağım,» dedi Raff kısaca.

Bryna iç çekti. «Ben bir insanım, Raff, benim duygularım var, senin yaptığın bir iş anlaşması değilim ben!»

«Duyguların olduğunu gayet iyi biliyorum,» diye konuştu Raff. «O yüzden sana normal bir evlilik önerdim.»

Tabii böylece her şey normal gidecek, Raff kocalık görevlerini yerine getireceği için Bryna'nın başka erkeklere gitmeye ihtiyacı kalmayacaktı! Böyle bir açmazda kalamazdı Bryna. «Hamilelik benim problemim, Raff, neden her şeyi bana bırakmıyorsun?» diye konuştu. Sesi çok güçlü çıkmıştı.

«Çocuk,» diye kelimeyi sertçe vurguladı Raff. «Benim! Ve onu istiyorum.»

Bryna birkez daha Raff'ın istediği bir şeyi açıkça belirttiğine şahit oluyordu. Kendini altın kafesten çıkmaya çalışan bir kuş gibi hissetti.

Birçokları kaçmaya çalışmakla aptallık ettiğini söyleyeceklerdi, ama onlar kafesin anahtarını elinde tutan adama âşık değillerdi. Hem Bryna onun parasına muhtaç değildi. Raff'ın zenginliği kadar olmasa da parasal yönden kendini sağlama almıştı.

«Kate ve Paul yuvadaki bu yeni yavruya nasıl tepki gösterecekler dersin?» diye sordu.

Raff'ın yüz ifadesi tekrar karardı. «Bu çocuk da onlar kadar benim,» dedi o güç dolu sesiyle. «Bir an evvel kabul etseler iyi olur!»

Bryna o an için tartışmayı bıraktı. Tek bildiği Raff'a âşık olduğu, ama onun kendisini sevmediğiydi. Raff'ın iyi ve sevgi dolu bir baba olacağından şüphesi yoktu. Onun tecrübesizliğini görüp bir anne olarak çocuğa kendi başına bakamayacağını düşünmesi belki de doğaldı.

Gözlerini kapayarak içini çekti. «Pekâlâ, Raff. Seninle evleneceğim. Şartım, benim ayrı odam olacak ve sen hiç girmeyeceksin.» Bryna onun gözlerindeki zafer ifadesini yakalamıştı, neredeyse gümüş kadar parlayan gri gözlerdi artık bunlar.

Raff sakin bir ifadeyle onayladı. En büyük savaşını kazanan komutanlar gibiydi. Belki de zafere ulaşacağını hiç ummamıştı! «Anlaştık,» diye konuştu. «Ama diğer erkekler konusunda ciddiydim.» Genç kadını kısık gözlerle süzdü. «Sevişmek istediğinde bana gel!»

Bryna'nın yanakları yine kızardı. «Buna gerek kalmayacak,» dedi soğuk bir ses tonuyla. Bütün hayatı boyunca tatminsizlik çekmeyi bu adama yalvarmaya yeğlerdi!

Raff'ın ağzı kızgınlıkla kıvrıldı. «Hiç o kadar çaresiz olmayacağını düşünüyorsun demek?»

«Hiç,» diyerek savunmaya geçti Bryna, gözlerinin moru daha da koyulaşmıştı.

Raff omuz silkip, «Teklifim ortada. Seninle hiç bir zaman sadece kahvaltıda şampanya içmek için buluşmadık,» diye sataştı.

Raff'ın bugün ona devamlı olarak o geceyi hatırlatması garipti.

O gece kapıdan girdiği anda Bryna, Raff'la beraber olmaya en az onun kadar istek duyduğunu biliyordu. Tecrübesizliğinin verdiği utangaçlık bir yana, içinde hâlâ bir erkeği memnun edip edemeyeceğinin korkusu vardı. Dış görünüş olarak ötekilerle aynıydı. Ama Raff daha önce bir çok kadınla beraber olmuştu, acaba ondaki eksikliği fark edecek miydi? 'Öğrenmenin tek yolu var,' diye düşünerek derin bir nefes almıştı Bryna.

Raff, «Bütün gece bunu düşünüyordum,» diyerek ellerini genç kadının saçlarına sokmuş ve onu kendine çekerek öpmüştü.

Bryna bütün vücuduyla erkeğine itaat ediyor, odada nefes alışlarından başka ses duyulmuyordu.

«Bir sorun var mı, Bryna?» diye sormuştu Raff.

Genç kadın şaşkın bir ifadeyle bakmıştı. «Sorun mu? Ama...» Raff'ın ne dediğini anlayınca yanağına tekrar renk gelmişti. «Yok, ben... ben iyiyim,» demişti hemen.

«Geceyi burada geçirebilir miyiz?» Bakışları Bryna'nın kızarmış yüzündeydi. «Seni bize davet ederdim, ama biliyorsun Kate...»

«Anlıyorum,» diyerek kesti Bryna. Böyle mi ya-

mıyordu, karşılıklı istek ve geceyi beraber geçir-
mek? Herhalde böyleydi, genç kadın bu işlerde
acemiydi, eğer Raff'a âşık olmaya başladığını his-
setmeseydi bu tür bir işe kalkışmazdı zaten. Ta-
bii Raff'ın kendisini aptal sanmasını istemiyordu.
«Geceyi burada geçirmemiz daha uygun olur,» de-
mişti hafifçe. Sonra çantasını bir sandalyeye bı-
rakmıştı. Artık biraz daha bilgili görünecekti!
«Banyo odada.» Gül rengi bir kapıyı gösteriyordu.
«Belki önce girmek istersin.» Rahat ses tonu için
kendini tebrik etmeliydi genç kadın.

«Bryna...»

Bryna, «Makyajımı temizlemeliyim,» diye ekle-
yip, «Belki sana söylemem gerek,» diye devam et-
mişti. «Benim... tecrübem seninki kadar fazla de-
ğil ve ben...»

Raff'ın öpücüğü onu susturmuştu. «Geçmişi-
mizden veya tanıdığımız diğer insanlardan konuş-
mak istemiyorum,» demişti sertçe. «Şu anda sa-
dece bu var!» Öpüşü Bryna'yı çıldırtıyordu. «Son-
ra konuşuruz,» diye eklemişti sonra. «Seni şu an-
daki kadar istemediğim bir zaman.»

'Aptal,' diye kendi kendine kızmıştı Bryna. Na-
sıl kendisi onun önceki kadınlarını dinlemek is-
temiyorsa, Raff da onun tecrübe veya eksikliğini
dinlemek istemiyordu tabii ki. «Banyo seni bek-
liyor,» diye teklif ettikten sonra çabucak yatak
odasına kaçmıştı.

Raff'ın tecrübesizliğini anlamamış olması için
Tanrı'ya dua ediyordu.

Anlamışsa bile kesinlikle göstermemişti. Bry-
na makyajını silip, boğazına kadar iliklediği ge-
celiğiyle banyodan çıktığında kendini ergenlik
çağında gibi hissediyordu. Raff ise üstünde o hav-

lumsu bezden başka bir şey olmadığı halde yata-
ğa uzanmış onu bekliyordu. Genç kadın bir kez
daha erkeğin çekici duruşunu ve görüntüsünü in-
celemişti.

Birden her zamankinden daha fazla utandığını
hissetmişti. Âşık olmaya başladığı bu yabancıyla
sevişmek onu korkutuyordu.

Raff üzerindeki örtüyü atarak, mükemmel çıp-
laklığıyla ayağa kalkmıştı. Bryna daha ne olup
bittiğini anlamadan bütün düğmeler açılmış ve
gecelik ayaklarına düşmüştü.

Tecrübesizliğinin öpüşerek birbirlerine sarıl-
dıklarında hiçbir önemi kalmamıştı. Bryna içgü-
düleri ve erkeğin ona gösterdiği tutkuyla hareket
ediyordu.

Sakince sevişmişlerdi. Bryna önce o kısa acıyı
hissetmiş, ardından gelen şimdiye dek hiç tatma-
dığı tamamlanma hissiyle, erkeğin ikisini birden
tatmin duygusunun doruklarında vahşice dolaş-
tırmasına izin vermişti.

Bryna kendini hiçbir zaman bu kadar özgür
hissetmemişti. Onu tüy gibi taşıyan yumuşak bir
zevk bulutunun üzerindeydi sanki.

Hâlâ üzerinde yatan Raff'a baktığında bunun
onun için sadece bir başka cinsel deneyim oldu-
ğunu düşünüp biraz bozulmuştu doğrusu. «Bu
konularda biraz acemi olduğumu sana söyleme-
ye çalışmıştım.»

Bakışlarını Raff'ınkilerle karşılaşma korkusuy-
la başka yöne doğrultmuştu.

«Acemi mi?» diye tekrarlamıştı Raff. «O kadar
da değil, sen...»

«Senin gibi tecrübeli birini ilk defa için seçe-
cek kadar akıllıydım,» diye kesmişti yumuşak bir

tonda Bryna. «O kadar tecrübeli olmasam da, ikimizin de kuralları çok iyi bildiğimizi sanıyorum...»

«Ne kuralları?» diye tekrarlamıştı Raff hafifçe. Yanındaki kadını inceliyordu.

Ona bakmamaya devam ederek gülümsemişti Bryna. «Bağ yok, vaad yok, sadece beraber güzel vakit geçiriyoruz!»

«Tabii,» diye ona katılmıştı Raff. Sonra kayıtsız yan tarafa uzanmıştı.

Bryna merakla ona bakmıştı. Çok mu acele davranmıştı. Erkeğinin sevişmelerinden aldığı zevki abartmış mıydı? Kendisi bir ilişkiden bahsediyordu, ama Raff henüz onu bir kez daha görmek istediğini belirtmemişti.

«Ama bütün istediğin bir gecelik...»

«Değil,» diye sertçe kesti Raff. «Sana bir gecede doyamayacak kadar açım!» Sonra da ikinci defa sevişmek için genç kadını öpmeye başlamıştı ve böylece devam etmişlerdi.

O geceden sonra da ilişkileri sürmüş, ama her ne kadar Bryna her defasında o tamamlanma hissini, Raff'ın sanki onun diğer yarısı olduğunu hissettiyse de, hiçbiri ilk geceki kadar olamamıştı. Hele son ay içinde artık kendini Raff'a yakın bile hissedemiyordu.

Ve şimdi onun karısı olmayı kabul ederek elindeki son mutluluk kırıntısından da vazgeçmiş oluyordu.

Bölüm Beş

Noel arifesi düğün için çok romantik bir gündü, üstelik bu düğünün hiçbir eksiği yokmuş gibiydi. Beyaz şifon ve danteller içinde nefis bir gelin, biri damadın bir önceki evliliğinden kızı olmak üzere dört nedime ve gri takım elbisesi içinde mükemmel görünen bir damat...

Kilise davetlilerle doluydu, gelin gururla ilerleyen babasının kolunda getirilmiş, yemin töreni yapılmıştı. Bryna Fairchild ve Raff Gallagher'ın düğününde hiçbir eksik yoktu.

Ancak peri masalının altına bakıldığında gelinin neden nefes nefese olduğu anlaşılabiliyordu. Bu kadar mükemmel bir olayı organize etmek aylar alırken onlar sadece iki hafta içinde hazırlanmışlardı.

Şüphesiz bütün hazırlıkları Raff yapmıştı, genç adam kadının tüm itirazlarına rağmen beyaz gelinlik giymesinde ayak diremiş, Bryna'nın Kate'in yeterli olacağını söylemesine rağmen birkaç nedime davet etmiş ve düğün yemekleri için gösterişli bir otelin balo salonunu ayarlamıştı.

Davetliler düğünün ve şimdi de yemeğin çok güzel olduğunu ve gelinin de biraz solgun olmasına rağmen çok hoş göründüğünü düşünüyorlardı. 'Ama hangi kadın böylesine zengin ve ya-

kışkılı bir adamla evlenirken solgun olmaz ki?' diye mırıldanıyordu salondaki konuklar.

Raff alelacele evlenmelerinin sebebinin üçüncü Gallagher mirasçısının yolda olması yolunda iki haftadır süren dedikoduları ne kabulleniyor, ne de reddediyordu. Ama çok zaman geçmeden herkes gelinin solgun olmasının nedeninin aslında bu olduğunu anlayacaktı!

İskoçya'dan döndüklerinde Raff, Kate ve Paul'e bebekten ve evliliklerinden hemen söz etmeleri gerektiğinde ısrar etmişti. Bryna onların ne tepki göstereceğini bilemiyordu, ama Kate'in saklayamadığı sevinci karşısında rahatlamıştı. Paul ise bu yaşta kardeş sahibi olmaktan biraz utanmış gözükse de iki kardeş bebeği açık açık reddetmemişlerdi ve bu da Bryna'nın içinde bulunduğu koşullar altında umduğundan çok fazlaydı.

Tabii Paul babasının sağdıcı olmuştu. Court, Raff'ın niçin oğlunu sağdıç seçtiği yolundaki soruları bir kez Raff'ın sağdıçlığını yaptığını söyleyerek savuşturdu. Daha sonra da Bryna'nın yanağına bir öpücük kondurarak onu kutladı.

«Dans eder misiniz Mrs. Gallagher?»

Böyle çağrılmak genç kadının ürpermesine yol açmıştı. Court'un alaycı bakışlarına karşılık verirken yüzünde titrek bir gülümseme vardı.

Bryna'nın ne kadar solgun olduğunu fark edince Court'un yüzündeki ifade ilgiyle kararmıştı. «Belki oturzan daha iyi olur. Sana yiyecek bir şeyler getireyim, bayılmak üzereymiş gibi duruyorsun!»

«Bu başlık ve duvağın yüzünden,» diyerek içini çekti Bryna.

«Çıkarsana,» diye önerdi Court. «Şimdi çıkarmaman için hiçbir sebep yok. Sana yardım edeyim.» Court gizlenmiş tokaları ararken kendi kendine gülümsüyordu.

«Hayır,» dedi ve onu durdurmak için elini kaldırdı Bryna. Bir yandan da Raff'ın onu izleyip izlemediğini anlamak için kalabalığa endişeyle bakınıyordu. Genç adam odanın bir köşesinde gözlerini Bryna'ya dikmiş soğuk ve suçlayıcı bir ifadeyle bakıyordu. «Raff'ın bundan hoşlanacağını sanmıyorum,» dedi Court'a üzgün bir şekilde.

«Saçmalama,» diyerek kaşlarını çattı Court. «Rahatsız olan Raff değil.»

«Lütfen endişelenme,» diye onu sakinleştirmeye çalıştı Bryna. «Gelin, duvağı olmadan ortada dolaşamaz!»

«Ama şimdi niçin çıkartmayacağını anlamıyorum,» diye ısrar etti Court. «Eğer...»

«Niçin dans etmiyoruz?» dedi Bryna konuyu değiştirmek için. Raff düğünde her şeyin mükemmel olmasını istiyordu ve buna kendi davranışları da dahildi.

«Ama...»

«Gelinle dans etmek istemiyor musun?» diye takıldı Bryna. «Belki konfetilerin senin de fikrini değiştireceğinden korkuyorsundur?»

«Asla,» diye sırıttı Court onu piste doğru götürürken. «Ben 'müzmin bekâr' dedikleri cinstenim ve öyle kalmaya da niyetliyim!»

Bryna ona sert bir şekilde baktı. «Öyleyse dördüncü nedimemin peşini bırak!»

«Alyson'ın sohbeti çok hoş.»

«Tabii öyledir,» diyerek güldü Bryna. «Onun için bu gece burada iki kişilik oda tutmayı öner-

din!» Genç kadın kaşlarını alaycı bir şekilde havaya kaldırmıştı.

«Yalnızca gece yarısı eve dönmesine karşı bir alternatif öne sürerek yardımcı olmaya çalışıyordum,» diyerek kendini savundu Court.

Bryna kıkırdadı. «Yalnızca beşyüz metre ötede oturuyor!»

«Yu, ne kadar cömert olduğumu anla!» Court sanki Bryna onu suçlamışmış gibi karşılık veriyordu, ama gözlerindeki pırıltılar öyle düşünmediğini ele vermekteydi. «Kadınlar,» diye homurdandı. «Hiçbir şeyi ağızlarında tutamazlar!»

Genç kadın gülümsedi. «Eğer seni teselli edecekse söyleyeyim. Alyson neredeyse teklifini kabul edecekti!»

«Bu benim hayatımın hikâyesi,» diyerek içini çekti Court. «Kadınlar teklifimi hep 'neredeyse' kabul ederler.»

«Raff'ın senin hakkında söylediklerinden anladığıma göre hayat hikâyen pek de 'neredeyse'lerle geçmiş sayılmaz!»

Court tatmin olmuş bir şekilde gülümsedi. «Biz 'muzmin bekârlar' da arada sırada arkadaşa ihtiyaç duyarız.»

Bryna başını iki yana salladı. «Raff'la bu kadar iyi arkadaş olmanıza şaşmamak gerek.»

Court ciddileşti. «Siz birlikte olmaya başladığınızdan beri Raff hiçbir kadına bakmadı. Şey... evvelki hafta Rosemary hariç,» dedi birden. «Ve o da aslında bakti sayılmaz.»

«Sayılmaz mı?» Bryna adamın bilmediği bir şeyi bilip bilmediğini merak ederek kaşlarını çattı. O geceyi düşünmek ona hâlâ acı veriyordu.

«Şüphesiz o kadar ileri gitmesine izin vermemeliydi, ama aklında o iş vardı ve...»

«Sana böyle mi söyledi?» diye atıldı Bryna inanamayarak. Raff'a hiçbir zaman o akşamki davranışı için arkadaşına nasıl bir gerekçe gösterdiğini sormamış, zaten Raff da ona bir şey söylememişti. Ama şimdi kocasının bariz bir şekilde yalan söylediğini biliyordu. Niçin doğruyu söyleyip Bryna'dan sıkıldığını ve kurtulmak için bir yol aradığını açıklamamıştı?

Son iki haftadır Raff onu evliliğin iyi taraflarını düşünmeye yöneltmiş, onaylamadığı zamanlarda da genç kadının düşüncelerini önemsememişti. Ve son iki haftadır ona bir kez daha dokunmayacağı yolundaki sözünü tutmuştu.

Bryna böylece evlilik hayatları boyunca ne kadar mutsuz olacağını öğrenmişti, ama söz tutma konusuna gelince Raff'ın davranışları mükemmeldi.

Court'un kaşları çatılmıştı. «Aslında öyle olmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?»

Bryna araştıran gözlerle ona baktı. «Court, Raff sana yalnızca bebek yüzünden evlendiğimizi söylemedi mi?»

«Ne bebeği?» Court şaşırmıştı. Adamın bakışları derhal genç kadının Regency stili gelinliğinin çizgileri arasında ustaca gizlenen karnına kaydı. «Hamile misin?» dedi. Kaşları hayretle çatılmıştı.

Şaşırma sırası Bryna'daydı. «Raff sana söylemedi mi?» Genç adamın en yakın arkadaşıyla sırlarını paylaşacağını düşünmüştü.

«Gerçekten hamile misin?» Court dansı bırakarak Bryna'nın kollarını sıkıca kavradı.

«Evet,» diye onayladı genç kadın. Gözlerinde yaşlar parlıyordu.

«Evliliğin aceleye gelmesiyle ilgili dedikodular olmuştu,» dedi Court devam eden şaşkınlığıyla. «Ama Raff hiçbir şey söylemedi, Tanrım, hiç akılıma gelmemişti!» Court'un yüzü öfkeyle kararDı. «Aptal...»

«Raff'ın suçu değildi,» diye araya girdi Bryna çabucak. «Korkarım bu benim görevimdi ve ben... hata yaptım.»

«Ve görünüşüne bakılırsa bu yüzden hayatını cehenneme çevirmiş olmalı,» diye homurdandı Court gözleriyle Raff'ı ararken. «Bunu sana nasıl yapabilir? Onu...»

«Court lütfen!» Bryna adamın kaslı kolunu tuttu. Balo salonunun ortasında, dans eden çiftlerin arasında ne kadar dikkat çektiklerinin farkındaydı. «Bir yere gidip konuşalım. Ben...»

«Stuart seninle dans etmek için can atıyor Bryna.» Raff, yanında yardımcısı, Bryna'nın arkasında belirdi, yüzünde sert bir ifade vardı. «Karımla dansını bitirmiş görünüyorsun Court,» dedi arkadaşına.

Court bu konuda tartışma çıkaracak gibiydi. Bryna olay çıkmasını önlemek için yavaşça Stuart Hillier'ın kollarına kaydı.

Müziğe içgüdüsel olarak uyarken partnerinin farkında bile değildi. Bir süre Raff ve Court'un dans pistinden ayrılarak bir odaya girişlerini izledi.

«Aileniz çok mutlu görünüyor.» Stuart Hillier'ın aniden konuşması genç kadının dikkatini ona yöneltmesine yol açmıştı. Yine de kapalı kapının ardında iki arkadaşın arasında geçmekte olanları düşünerek endişelenmekten kendini alamıyordu.

Odaya göz ularak annesiyle babasının danslarını tamamlayıp Raff'ın daha yaşlı olan ebeveynleriyle paylaştıkları masaya döndüklerini gördü. Dans etmekten her zaman hoşlanırlardı. Babasının da söylediği gibi tek evlatlarının düğününde dans etmekten daha güzel bir dans fırsatı olabilir miydi onlar için?

Raff'ı tanıyıp sevdikten sonra, Bryna'nın onunla evlenmeye karar vermesine çok sevinmişler, genç kadın da onlara bu evliliğin onu ne kadar huzursuz ettiğini söyleyememişti. Yalnızca kızlarının mutlu olmasını istiyorlardı ve Raff'ın da bunu başaracağı inancındaydılar. Bryna'nın kocasıyla yaptığı pazarlıktan haberleri yoktu.

«Evet,» diyerek Stuart Hillier'a döndü genç kadın. «Umarım siz de eğleniyorsunuzdur.» Bryna adama sorarcasına bakıyordu.

«Şüphesiz,» diye cevapladı adam resmi bir şekilde.

Gerisini söyleyemeyecek kadar mesafeli davranıyordu. Aylardır ona dostça davranan adamın az önce Raff'ın Court'a karşı davranışından etkilenip etkilenmediğini merak etti Bryna. 'Umarım öyledir,' diye düşündü içini çekerek.

Niçin bu adamdan hoşlanmadığını bilmiyordu. Her zaman ona çok nazik davranıyordu, ama onun yanında genç kadın kendini sebepsiz yere rahatsız hissediyordu. Raff ve Court kadar olmasa bile uzun boylu, esmer ve kahverengi gözlüydü. Bryna onunla her karşılaşışında huzursuz oluyordu.

«Güzel!» Müzik bittiği zaman adama neşeli bir

şekilde güldükten sonra pistten uzaklaşmaya başlamıştı ki Stuart Hillier onun kolunu tuttu. «Evet?» diye sorarak döndü Bryna.

«Raff, dönene kadar size göz kulak olmamı istedi.»

«Öyle mi?» diyerek kibirle baktı Bryna. «Kendi düğünümde göz kulak olunmaya ihtiyacım olduğunu sanmıyorum, teşekkür ederim!»

«Yine de...»

«Mr. Hillier,» diye kesti Bryna buz gibi bir sesle. «Şu anda kuzenlerimden biriyle sohbet etmeyi düşünüyorum ve kesinlikle eşlik etmenize ihtiyacım yok!»

Raff ne cesaretle onu asistanına emanet ederdi? Sanki yalnız başına bırakıldığında çizgiyi aşıp onu utandıracak bir çocukmuş gibi! Daha önce hiç böyle zorbaca davranmamış, yalnız kaldığı zaman ona güvenmediği imajını uyandırmamıştı. Belki de bir masanın üstüne çıkıp davetlilere altı ay sonra bir bebekleri olacağını müjdelemeyi düşündüğünü sanıyordu! Zaten bu çok kısa bir süre sonra ortaya çıkacaktı. Üstelik böyle bir şey yaparak ailesini utandırmak aklına bile gelmezdi genç kadının!

Bilinçsiz bir şekilde kuzeni ve nişanlısıyla konuşuyordu ki Court'un, Raff'la birlikte girdikleri odadan çıktığını gördü. Çabucak özür dileyerek ona doğru ilerledi. Court yüzü allak bullak bir şekilde arkasına dönüp bakmadan balo salonunu terk etti.

Bryna onun arkasından hızla ilerledi. «Court...»

«Bırak gitsin!»

Raff'ın yüzündeki soğuk ve sinirli ifadenin göğsünde yarattığı sancı acımasızca sıkılan bileğindekinden daha fazlaydı. Raff'ın bakışlarından, genç kadına o anda duyduğu nefret okunuyordu! Hiçbir zaman bu kadar yabancı görünmemişti Bryna'nın gözüne.

Bryna bakışlarını genç adamın soğuk bakışlarından ayırarak kapıya yöneltti. «Ama Court...»

«Beklenmedik bir şekilde ayrılması gerekti,» diye atıldı Raff sertçe.

Bryna kaşlarını hayretle çatarak yavaşça Raff'a doğru döndü. «En yakın arkadaşının düğününü terk etmesini mi istedin?» diye sordu hayretle.

«Hayır,» dedi Raff yumuşak bir sesle. «Gitmeyi o tercih etti.»

Bryna ona suçlayarak baktı. «Çünkü onu sen zorladın,» dedi nefretle. «Ne yaptığını sanıyorsun sen...»

«Olay yaratmaktan kaçınmaya çalışıyorum. Eğer çok istiyorsan...» Başıyla Court'un bir süre önce çıktığı odayı işaret etti. «Oraya gidelim,» dedi dişlerinin arasından.

Bryna odaya isteyerek gitti. Bu sabah yedide annesi tarafından uyandırılmış, tüm sabah boyunca son dakika ayrıntıları için koşuşturup durmuş, şimdi ona tümüyle yabancı olan bu adamla evlenmiş ve son dört saattir de aileleri ve arkadaşları önünde mutlu bir yüz takınmaya çalışmıştı. Bu durumdan bir süre için de olsa uzaklaşmak iyi olacaktı.

Oda küçük bir dinlenme odasıydı. Hatta şömine de ateş bile yanıyordu. Odanın, balo salonundaki partiden bunalanlar için yapıldığı belliydi. Bryna odanın varlığını dört saat kadar önce bilmiş olmayı ne çok isterdi!

Raff'a döndü. «Niçin kibirli bir şekilde mantıksız davranıyorsun?» diye sordu.

Genç adam ona soğuk bir şekilde baktı. «Bence davranışım gayet mantıklı,» diye atıldı. «Kendini sergilemekte ısrar eden sensin!»

Bu suçlama karşısında Bryna'nın yanakları kızardı. «Ben yalnızca Court'la dans ediyordum...»

«Kusura bakma, ama ben araya girdiğimde hiç de dans ediyora benzemiyordunuz,» diye tısladı Raff. Bir yandan da uzun ellerini pantolonun cebine sokmuştu. «Dikkat çekiyordunuz. Zaten birkaç dakika önce davetlilerin hepsi Court'un saçını nasıl okşadığını gördü...»

«Benim saçımı okşamıyordu,» diye savundu Bryna. «Yalnızca duvağımı çıkartmaya çalışıyordu!»

Gri gözler kısıldı. «Niçin?»

«Çünkü çok kibardı.» Menekşe rengi gözlerinde yaşlar parlıyordu. «Çünkü duvak başağrısı yapıyordu!»

«Madem başını ağrıtıyordu niçin kendin çıkarmadın?» diye meydan okudu Raff.

Çünkü bunun genç adamı hoşnutsuz edeceğini biliyordu! 'Tanrım' diye düşündü Bryna. İki hafta içinde kınadığı kadınlardan biri oluvermişti onun. Her zamanki gibi bağımsız olmak yerine, kocasının emrinde, yaptığı her hareket onaylanacak mı, diye korkan bir kadındı artık.

Aklı ve azmiyle başarılı bir iş kadınıydı, kendi gölgesinden korkan bir yaratık değil! Başkalarının düşüncelerini göz önünde bulundurmak başka şeydi, ama Raff olayında işi çok ileri götürmüştü.

«Görünüşü kurtarmak zorunda olduğumu sa-

nıyordum,» dedi iğneleyici bir sesle. İğneleri saçından çıkardığı anda basıncın azaldığını hissetti. «Ama sanırım dört saat her gelin için yeterli!» Duvağını çıkartarak önündeki küçük masaya koydu ve saçlarını salladı. «Şimdi düğün töreninden geriye kalanların keyfini çıkarmak istiyorum, eğer istiyorsan bekçi köpeği gibi davranmaya devam edebilirsin!» Bryna odadan çıkmak için arkasını döndü.

«Bu ne anlama geliyor şimdi?» dedi genç adam sertçe. Dudakları gerilmişti.

Bryna geri döndü. «Aptal olduğumu mu sanıyorsun Raff? Seninle evlenmeyi kabul ettiğimden beri izlendiğimin farkındayım. Neden olduğunu bilmiyorum, ama en azından kendi düğünümde bir şey yapmayacağımı bilecek kadar bana güvenmen gerekirdi!»

Raff'ın dudakları gergindi. «Court'la olan hareketlerin şimdiden pek çok dedikoduya yol açtı zaten...»

«Ne hareketleri?» diye sordu Bryna sabırsızca. «Onunla yalnızca dans ettim!»

«Ve ona bebekten söz ettin,» Raff suçlayıcı bir tavırla konuşmuştu.

«O senin en yakın arkadaşın. Ona daha önce söylemişsindir, diye düşündüm!»

«Niçin söylemiş olayım?» diye meydan okudu Raff.

Bryna kaşlarını çattı. «Çünkü... çünkü...»

«Bu onu hiç ilgilendirmez,» dedi Raff soğuk bir tavırla.

Bryna yorgun bir şekilde içini çekti. Başı tekrar ağrımaya başlamıştı. «Bak! Court'la senin aranda sürtüşme çıkarmak istemedim...»

«Öyle mi? Bildiğim kadarıyla tüm kadınlar erkeklerin kendileri için kavga etmelerinden hoşlanırlar.»

Court hamileliği hakkında Raff'a her ne söylediyse aralarında tartışmaya yol açmış olmalıydı. «Court'la benim yüzümden kavga etmen için ortada hiçbir sebep yok,» dedi sabırsızca Bryna. «Bu çok komik ve ben...»

«Yalnızca çok kötü,» diye atıldı kocası. «Çünkü içimde buna alışman gerekeceği yolunda bir his var!»

«Ama niçin?» diye sordu Bryna. «Court ona bebekten bahsetmediğin için sana şimdilik kızgın. Bir süre sonra...»

«Ama ben hâlâ kızgın olacağım,» diye uyardı Raff. «Şimdi birlikte davetlilerimizin yanına gideceğiz,» diye belirtti soğukça. «Zaten gitmeye başlamış olmaları gerek. Biraz dinlenmeye ihtiyacın var.»

Bryna şaşırmıştı. Raff'ın şimdiye kadar görüntüyü kurtarmaya çalışmaktan yorulduğunu fark ettiğini hiç sanmıyordu. Yeni gelin yorgun görünmek yerine eşine duyduğu sevgiyle canlı ve neşeli görünmeliydi!

Neyse ki bazı misafirler gitmeye karar vermişlerdi. Eğer karar vermeselerdi Bryna, Raff'ın onları kibarca uyaracağından emindi!

Her zaman olduğu gibi gelin ve damat saatler önce ortadan kaybolabilirlerdi, ama ertesi gün Noel olduğu için balayına çıkmayıp tatili evlerinde, aileleriyle birlikte geçirmeye karar vermişlerdi. Raff, Bryna'nın anne ve babasını evine davet etmişti ve kendi ebeveynleri de Noel günü onlara katılacaklardı. Zaten Raff onunla evlenmeyi

kabul ettiğinden beri garip bir tavır takınmıştı ve Bryna'nın genç adamla yalnız kalmaya hiç niyeti yoktu.

Son davetliler de gittiğinde, Paul eve dönmeden önce kız arkadaşını bırakmaya gitmiş, Kate eve Roger Delaney adında son anda davet etmeye karar verdiği kolej arkadaşı tarafından bırakılmış, Raff'ın annesi ve babası Londra'daki evlerine dönüp ertesi gün Noel için tekrar gelmeye karar vermişlerdi. Böylece eve yalnızca Raff, Bryna ve genç kadının ailesi birlikte döneceklerdi.

Bryna, Raff onu uzun merdivenlerden odasına taşırken uyandı. Arabaya biner binmez uyuya kalmış olmalıydı, çünkü yolculuktan hiçbir şey hatırlamıyordu.

Raff, Bryna'nın uyanacağını fark edince başını eğerek ona baktı. «Annenler iyi geceler dilememi söylediler.»

«Artık beni yere indirebilirsin,» diyerek genç adamın kollarında kıpırdandı yeni gelin.

Bryna'yı daha sıkı tutunca Raff'ın kolları gerildi. «Neredeyse geldik,» dedi ani bir şekilde.

Daha o gün evlenmiş olmalarına rağmen aralarındaki soğukluk her geçen dakika artıyordu. «Raff, Court'a bebekten söz etmemiş olabileceğini düşünemedim,» diye açıkladı üzüntüyle. «Ve söyler...»

«Zaten söyledim.» Raff ayağıyla yatak odasının kapısını açtı.

«O senin en yakın arkadaşın...»

«Ve taşıdığın bebek de bizim, onunla ilgili her şey, ama her şey, birlikte karar almamızı gerektirir!»

«Ama... Bu senin odan,» diye fark etti paniğe kapılarak Bryna. Yeşil ve krem rengi dekorun koridorun sonundaki kendi odasında kullanılan ılık pastel renklerle alakası yoktu. Dün her şeyini taşıdığı için odasının neye benzediğini çok iyi biliyordu. Kendi odasına banyoyla bağlanan Raff'ın odasını da tanıyordu. Eşyalarını yerleştirdikten sonra kâhya ona bütün evi gezdirmişti. Ve Raff'ın onu taşıdığı oda kesinlikle kendisininki değildi.

Raff onu yavaşça yere bırakırken vücutları birbirine sürtündü ve Bryna hızla kendini geri çekti.

«Bu odanın kimin olduğunun farkındayım,» Raff kravatını gevşeterek boynundan sarkıttı ve gömleğinin kolalı yakasının düğmelerini açtı. «Uzun bir gün oldu Bryna,» dedi yorgun bir tavırla. «Banyoyu kullan ve yatalım.» Yatağın kenarına oturarak ayakkabılarını çıkarmaya davrandı.

Bu hareket Bryna'nın dikkatini Raff'ın tek başına kullandığı büyük yatağa yöneltmesine yol açtı. Kadınlarının hiçbiri geceyi onun evinde geçirmezlerdi. Raff çocuklarını böyle bir duruma tanık etmek istemiyordu. Daha önce birlikte geçirdikleri gecelerde Bryna'nın dairesinde kalmışlardı.

Bryna kuruyan dudaklarını yaladı. «Ayrı odalarımız olacağını söylemiştin...»

«Ayrı odalarımız var.» Raff zorla ayağa kalkarak soyunmaya devam etti.

«Ama...»

«Bryna evde misafirlerimiz var,» dedi Raff gerginee. «Oğlum ve kızım da burada. Sözde balayında ayrı odada yatarsan ne düşünürler?»

«Başkalarının düşüncelerine önem verdiğini bilmiyordum.» Daha önce hiç önemsemezdi!

Raff'ın gözleri kızgınlıkla parladı. «Annen ve baban bu evliliği istediğine inanıyorlar ve burada kaldıkları üç gün içinde söylediğimiz ya da yaptığımız herhangi bir şeyin kafalarını karıştırmasını istemiyorum. Çocuklarımın hissettikleri de benim için önemli. Ama onlar da üç gün için de gidecekler. Ve o zamana kadar başka şeyleri olmasa da, bu odayı ve bu yatağı paylaşacağız en azından normal bir evlilik sürdürdüğümüz izlenimini bırakacağız. Eğer daha sonra öğrenirlerse yalnız yatmanın bebek ve senin açından daha rahat olduğunu söyleriz.»

Bryna da ailesinin, evliliğinin isteğiyle değil zorlamayla gerçekleştiğini fark etmelerinden korkuyordu. Şimdi Raff'ın aniden fikir değiştirerek neden Kate'in Brenda'nın evine taşınmasına karar verdiğini anlıyordu. Kızı burada kalmaya devam etseydi Bryna ve babası arasındaki ilişkinin ne kadar garip olduğunu anlayacaktı.

«Raff, Kate'in geleceği hakkında sonradan pişman olacağın bir karar verme. Eminim bir yol buluruz eğer sen...»

«Kate on sekiz yaşında ve dışarıda koca bir dünyanın onu beklediğini fark etmesinin zamanı geldi.»

Bryna başını iki yana salladı. Genç adamın gerçek hislerinin bunlar olmadığını biliyordu. «Eğer ona bir şey olursa pişman olursun.»

Raff'ın kaşları kalktı. «Ona ne olabilir?»

Bryna bakışlarını kendi vücuduna indirdi. «Ben de bir zamanlar oldukça masumdum, hatırlıyor musun?» dedi.

Raff'ın yüzündeki ifade karardı ve ona soğuk gözlerle baktı. «Kızımı evden atarak hamile kalma ihtimalini arttırdığımı mı söylemeye çalışıyorsun?» diye tısladı.

«Hayır, tabii ki değil! Yalnızca... Oh!» Vücudunu bir titreme dalgası sararken gözlerini kapadı. Raff'ın kolları onu sarmasaydı yere düşmek üzereydi. «Özür dilerim.» Bryna saçlarını sallayarak genç adama boş boş baktı.

«Çok yorgunsun!» Yatağın üstüne oturup genç kadını kendinden yavaşça uzaklaştırdı ve yüzünde karanlık bir ifadeyle sırtındaki inci düğmeleri açmaya başladı. «Tartışma,» diye uyardı Bryna'dan itiraz mırıltıları yükselirken. «Sana dokunmayacağımı söyledim ve sözümde duracağım. Şimdi yalnızca on bir haftalık hamile ve yorgun bir kadının yatağa, ait olduğu yere yatmasına yardımcı oluyorum.»

Bryna o yatağa ait olmadığını söylemek istedi, ama tartışacak gücü yoktu. Genç adam her yerinin ferahladığına emin olana kadar defalarca banyoya gidip süngeri tekrar ıslatırken Bryna itaatkar bir tavırla yatağın üstünde oturuyordu. Bütün gün kendisine soğuk davranan adamın bu kadar düşünceli olması çok şaşırtmıştı, ama bunu sorgulamayacak kadar yorgundu. Genç adam süngeri göğüslerinin arasında gezdirirken bile itiraz etmeye hali yoktu, ama sünger bacaklarına doğru inerken ağzından bir itiraz mırıltısı yükseldi.

«Pekâlâ.» Raff uzanarak genç kadının geceliğini sandalyenin üzerinden, yaydığı yerden aldı. O odayı paylaşacaklarını düşünen bir hizmetçi geceliğini daha önce yatağın üstüne sermişti.

Raff beyaz geceliği başından geçirdikten sonra onu yastıkların üstüne yatırıp yorganı çenesine kadar çektiğinde Bryna rahat bir nefes aldı.

Hiç bu kadar yorulduğunu hatırlamıyordu. Raff'ın hareketlerini bir sis perdesinin ardından görmeye başlamıştı, göz kapakları açılmaya itiraz ediyorlardı. Ama onun elbiselerini kendisine bir kez bile bakmadan çıkardığını ve banyoya gittiğini biliyordu. Akan suyun sesi genç adamın Bryna'nın özlemini çektiği gibi duş almakta olduğunu belirliyordu.

Bryna duştan akan suyun sesiyle uykuya daldı.

Ve Raff'ın elinin vücudundaki temasıyla uyandı.

Önce bunun bir rüya olduğunu düşündü. Hiçbir şey için uyanamayacak kadar yorgundu! Ama vücudu efendisini tanıyordu ve Bryna, Raff'ın ona dokunduğunun bilincinde uyandı.

Yatakta kendi tarafında yatıyordu, ama Raff'ın tümüyle çıplak olduğunu bildiği vücudunun ılıklığını hissediyordu.

Genç adamın devam etmesine izin vermek dayanılmaz bir işkenceydi, ama durdurmak da daha büyük acıya yol açacaktı. Yine de fiziksel rahatsızlığı ruhsal acıya tercih etti.

Raff'tan ani bir şekilde uzaklaştı, ona doğru döndüğünde gözleri karanlığa alışmıştı. «Raff söz vermiştin...»

Genç adamın gözleri gümüş gibi parlıyordu. «Ve sözümü tuttum.»

Bryna'nın gözleri büyüdü. «Ama...»

«Sana dokunmuyordum Bryna,» diye sertçe inkâr etti genç adam.

«Ellerini vücudumda hissettim,» diye itiraz etti

genç kadın. Raff dirseğine dayanmıştı ve Bryna onun çıplak göğsünün bronz pürüzsüzlüğünden uzaklaşmak istemiyordu.

«Çocuğuma dokunuyordum,» dedi Raff sertçe. «Bunu yapmayacağım yolunda bir şey konuştuğumuzu hatırlamıyorum!»

Bryna inanamayarak baktı. Doğruydu, elleri vücudundaki hafif kıvrımdan öteye kaymamıştı ve bu da onun çocuğunun bulunduğu bölgeydi. «Ama yine de...»

«Konuştuk mu?» diye üsteledi Raff.

Hayır, çocuğuna dokunmayacağından hiç bahsetmemişlerdi, o anda çocuğu taşıyor olması Bryna'nın şanssızlığıydı!

Raff'ın dokunuşları altında daha önce onunla birlikte tattığı cinsel arzunun uyandığını hissetmişti.

«Bu fikre alış Bryna.» Yanında sırtüstü yatıyordu. «Bu çocuğa Kate ve Paul'e olduğum kadar yakın olmak istiyorum ve canım ne zaman isterse ona dokunurum!» Genç adamın gözlerini kapatması ve nefes alışlarının düzene girmesi Bryna'ya tartışmanın bittiğini gösteriyordu.

Üstelik bu, adamın en doğal hakkıyken nasıl itiraz edebilirdi?

Hangi baba çocuğuna annesinin karnındayken dokunmak istemezdi?

Hamileliğinden kalan altı ay Bryna'ya cehennem azabı çektireceğe benziyordu.

Bölüm Altı

Bryna ve ailesi için Noel her zaman neşe ve mutluluk demekti. Sabah kiliseyi ziyaret ettikten sonra birlikte öğlen yemeğini hazırlarlar, ardından da sıcacık şöminenin karşısında şöyle bir güzel kestirirlerdi.

Noel'i daha önce hiç Raff ve ailesiyle geçirmediği halde bir süre sonra Raff'ın bile günün neşesine kendini kaptırdığını fark etti Bryna. Sabahın yedisinde heyecanla Kate tarafından paldır küldür uyandırılmışlardı.

«Kalkma zamanı,» diye bağırıyordu Kate neşeyle. Makyajsız yüzü, siyah bukleli saçları ve sabahlığıyla çok küçük gösteriyordu.

Evlendikleri günün ertesinde Raff'ın çocuklarından biri tarafından uyandırılmak Bryna'yı rahatsız etmişti. Yorganın altına iyice girerken şaşkın bir şekilde genç adama baktı.

Raff siyah saçları alnına düşmüş, sert çenesi çıkmaya başlayan sakalıyla kararmış, uykulu uykulu bakarken olduğundan genç görünüyordu. «Kapıyı vurman gerekmiyor muydu genç...»

«Vurdum,» dedi kızı neşeyle. Bu arada da yatağın kenarına oturuvermişti. «Cevap vermediniz.»

«Çünkü büyük bir ihtimalle uyuyorduk.» Raff

doğrularak sırtını yatağın arkalığına dayadı. «Ve eğer uyuyor olmasaydık da içeri dalışını gene hoşgörmeyecektik,» diye ekledi hemen.

Kate ayağa kalkarken yanakları utançtan kızarmıştı. «Ama, baba, hamileliğinin başlangıç dönеminde olan bir kadından bu çeşit isteklerde bulunmamalısın,» dedi başını iki yana sallayarak.

Bu cevap karşısında Raff'ın kaşları çatıldı. «Sen böyle şeyleri nereden biliyorsun?» diye sordu kızına hayretle bakarak.

Kate, Bryna'ya gülümsemeden önce babasına alaycı bir bakış attı. «Belki evde bir bebek olunca benim artık büyüdüğümü anlar,» diye alay etti sırıtarak. «Şimdi acele edip aşağıya gelin, hediyelerimi açmak istiyorum.» Onu ağacın altında bekleyen hediyeler aklına gelince görmüş geçirmiş kadın havasını bir kenara bırakmıştı. Hızla merdivenlerden aşağıya, hediyelerine doğru ilerledi.

Bryna hoşgörülü bir şekilde gülümsedi ve Raff ona karşılık verince haftalardır ilk defa kendini genç adama yakın hissetti.

«Bir nefeste bana ne kadar büyümüş olduğunu anlatıyor ve bir dakika sonra tekrar sekiz yaşına dönüyor,» diyerek başını salladı Raff.

«Hepimiz hediye açmayı severiz,» diyerek gülümsedi Bryna. Bir gece öncesinin yorgunluğu uyuduktan sonra tümüyle geçmişti. Ancak Raff'ın temasının etkileri hâlâ sürüyordu.

«Öyle mi?» diyerek kaşlarını çattı Raff. «Hatırladığım kadarıyla son altı ay boyunca sana hediye almamam konusunda ısrar etmiştin,» diye ekledi sertçe.

«Çünkü o sırada senin metresindim, karın değil,» diye açıkladı Bryna.

«Benim metresim değildin,» diye homurdandı Raff. «Bu bir çeşit bağlılık gerektirir, oysa biz kendi hayatlarımızı yaşamaya devam ediyorduk. Biz sevgiliydik. Ve bana hediye almış olsaydın kesinlikle reddetmezdim. Aslında, beni yatakta olduğumuz zamanların dışında da düşündüğünü bilmek hoşuma giderdi.»

Bryna'nın gözlerinde mor gölgeler belirmişti. «Raff, lütfen tartışmayalım...»

«Tamam,» diye mırıldandı Raff. Sonra doğrularak Bryna'ya doğru eğildi. «Mutlu Noeller Mrs. Gallagher.»

Genç adamın günlerdir süren soğuk uzaklığından sonra dudaklarının yumuşak araştırması karşısında Bryna güneşe doğru açılan bir çiçek gibiydi, kollarını Raff'ın boynuna dolayarak onu kendine doğru çekti ve öpücüklerine istekle karşılık vermeye başladı.

«Baba, sen... Hamileliğinin başlangıcındaki bir kadına nazik davranman gerektiğini bilmiyor musun?» diye bu mutlu anı kesti Paul. Raff ve Bryna ona hayretle bakarken yanakları utançtan kızarmıştı. «Gerçekten,» diye mırıldandı huzursuz bir şekilde. Kırışık pijamalarının üstüne robdöşambrını giymişti. Saçlarıysa karmakarışıktı. «Bir yerde okumuştum,» diye ekledi bozulmuş bir şekilde.

Raff doğrulurken homurdandı. «Bryna'yı yalnızca öpüyordum, onunla sevişmiyordum. Zaten sen ve Kate sürekli haber vermeden içeri dalarsanız bunu bile yapma şansımız yok.»

Paul huzursuz bir şekilde kıpırdandı. «Kapıyı vurdum, ama... »

«Seni duymadık,» diye hatırlattı babası yorgun bir şekilde. «Biz balayındayız Paul.»

«Biliyorum ve üzgünüm,» diye içini çekti Paul. «Ama hemen aşağıya inmezseniz Kate herkesin hediyelerini açmaya başlayacak!»

Paul aşağıya inince Bryna yavaşça güldü. «Niçin Kate ve Paul'ün bütün yıl gayet olgun olmalarına rağmen Noel'de çocuklaştıklarını düşünüyorum acaba?» diye sordu düz bir sesle.

«Çünkü Noel'de çocuklaşıyorlar.» Raff yorganı iterek ayağa kalktı ve siyah bornozunu almak için odanın öbür ucuna yürüdü. «Paul, Kate'in hediyeleri açması konusunda dalga geçmiyordu. Bir yıl Josey ve ben aşağıya indiğimizde onu Paul'ün hediyelerini açmak üzereyken bulmuştuk. Kendininkileri yanında benimkileri ve annesininkileri de açmıştı! Sanırım onlar kavga etmeye başlamadan aşağıya insek iyi olur!»

Bryna son altı aydır Raff'ı pek çok kez çıplak görmüş hatta bu çıplaklığı paylaşmıştı bile, ama hazırlanırlarken ona yalnızca bakabilmenin kendine işkence etmekten başka bir şey olmadığını düşünüyordu.

Genç kadın aniden döndü. «Sanırım, Paul'ün bebeğin sağlığıyla ilgilenmesi iyiye işaret.»

«Daha az heyecanlı olduğunu sende mi fark ettin?» Raff endişeli görünüyordu.

Bryna ona yatıştırıcı bir şekilde gülümsedi. «Kendini onun yerine koy ve neler hissedebileceğini düşün Raff!»

«Hm,» diyerek yüzünü buruşturdu genç adam. «Sanırım onun için garip bir durum.»

Bryna bir önceki hafta sonu birlikte süsledikleri ağacın altında Kate ve Paul'ün hediyelere nasıl atladıklarını izlerken bebeğiyle onların arasında çok da fazla yaş farkının olmayacağını düşünüyordu. Raff'la birlikte seçtikleri küçük hediyelere ve altın saatlere çok sevinmişlerdi gençler. Ve şüphesiz yeni büyükanne ve büyükbabalarının kitap almayı düşünmüş olmaları onları çok duygulandırmıştı.

Bryna'nın ailesi yeni rolünü keyifle kabullenmiş, Kate ve Paul'ün en az doğacak bebek kadar torunları olduklarını düşünmüştü ve Bryna da onların çocuklara ve Raff'a hediye seçmelerine yardımcı olmuştu. Raff'ın açık gri ipek kravatını alınca ne kadar mutlu olacağını tahmin edebiliyordu.

Bryna yeni ailesini ve kendininkileri izlerken geride kalmayı özellikle tercih etmişti. Onların çok iyi anlaştıklarını görmek genç kadını kelimelerin ötesinde mutlu ediyordu. Kate kucağına bir kutu bıraktığında hayretle irkildi, kendi hediyelerini tümüyle unutmuştu.

Annesiyle babası ona en sevdiği parfüm serisinin banyo köpüğünden losyonuna kadar her şeyini almışlardı. Bryna onlara minnettarlıkla gülümsedi. Kate ona hamilelik ve çocuk bakımıyla ilgili kitaplar almıştı. Paul ise kendi hediyesi konusunda biraz utangaç görünüyordu. Bryna kocaman kutunun içinden çıkan geceliği görünce bunun nedenini anladı.

«Bunu seçmemde Kate de yardımcı oldu,» dedi babası ona kaşlarını kaldırmış bakarken.

Kate sırıttı. «Aslında söylemek istediği beni

gönderip aldırdığı ve sonra fikrini sorduğu,» diye alay etti.

Paul ona kızgınlıkla baktı. «Kitapları almak isteyen bendim, ama onların senin hediyen olduğu konusunda ısrar ettin ve ben...»

«Her iki hediyemi de çok beğendim, teşekkür ederim.» Bryna her ikisini de yanaklarından öptü. Kate'in yüzündeki muzır ifadeden ağabeysini gelecek kardeşleri hakkında kızdırmaktan çok hoşlandığı anlaşılıyordu.

«Ve şimdi de benimki.» Raff avcuna küçük bir paket kondurdu.

Bryna ona kaşlarını çatarak baktı. «Ama zaten bana pek çok şey verdin, gerdanlığı ve...»

«Onlar düğün hediyeleriydi,» diye araya girdi Raff kibirli bir şekilde. «Üstelik sen de bana Noel hediyesi aldın,» diye hatırlattı ardından.

Ve Bryna, Raff'ın verdiği heykeli gerçekten çok beğendiğini biliyordu. Bu ikisinin de çok sevdiği ve bir gün çok ünlü olacağına inandıkları bir İngiliz heykeltıraşın eseriydi. Ama ne yazık ki tüm ünlü insanlarda olduğu gibi onun eserlerinin de aranır olması büyük bir ihtimalle ölümünden sonra gerçekleşecekti.

Hediyeyi açarken Bryna'nın parmakları hafifçe titriyordu, paketin içinden bir küçük paket daha çıktı ve Bryna son kutudan çıkan yüzüğü görünce hayretten donakaldı. Kutunun büyüklüğünü görünce tahmin ettiği gibi bir nişan yüzüğü değildi bu, ama üstünde yedi tane elmas olan ince altın bir yüzüktü. Sonsuzluk yüzüğü! Bryna, Raff'a sorarcasına baktı, ama genç adamın yüzünden düşündükleri anlaşılmıyordu.

«Çok güzel baba,» diye heyecanla bağırdı Kate.

Çok güzeldi ve parmağına, tıpkı Raff'ın dün taktığı evlilik yüzüğü gibi tam oturmuştu.

Bryna hâlâ, hediyenin manasını anlamamış Raff'a kararsız bir şekilde bakıyordu. «Çok güzel Raff, teşekkür ederim.»

Raff başıyla onayladı. «Beğendiğine sevindim. Şimdi annem ve babamla birlikte kiliseye gitme zamanı gelmeden giyinip kahvaltı etsek iyi olur.»

Bryna annesinin ve babasının da bu isteği paylaştığını düşündü. Kahvaltıda Raff'a aşçının kentte ziyaret etmek istediği bir kardeşi olduğunu ve hiç olmazsa Noel gecesi için yemeği kendilerinin yapıp yapamayacaklarını sordu. Raff onu şaşırtarak teklifini kabul etti. Dört erkek oturma odasında konuşurlarken dört kadının da kahkahalar arasında yemek hazırlaması atmosferi daha da yumuşatmıştı.

Noel tıpkı eski günlerde olduğu gibi geçmişti. Geç bir saatte öğlen yemeği olarak yedikleri hindi dolması ve Bryna'nın ateşin karşısında uyuklaması... Raff diğerleri oturup konuşurken kendisinin çocuklarla birlikte akşam yemeğini hazırlayacağı konusunda ısrar etmişti. Bryna, Raff'ın ailesinin bu evliliğe nasıl tepki göstereceklerini bilmiyordu, hele hele yolda bir bebek varken. Ama her ikisi de bundan daha iyi davranamazlardı.

Gene de günün mükemmelliğini bozacak bir olay oldu.

Akşam yemeğini bitirmiş ortalığı toparlarlarken Kate'in aniden kaşları çatıldı. «Bütün bu telaşın arasında Court Amca'nın bugün bizimle beraber olmadığını henüz fark ettim.»

Raff bir an gözlerinde beliren öfke ifadesini

...ıktı. ...şka işleri vardı,» diyerek onu...

«Ve yirmi yıl sonra sence bir değişiklik yapmasının zamanı değil mi?» diye ekledi genç adam.

«Ama...»

«Kate onun tek dostları bizler değiliz,» diye araya girdi Raff, sesinin tonundan konuşmanın daha fazla uzamasını istemediği anlaşılıyordu.

Konu Kate tarafından istemeye istemeye kapatılmıştı, ama Bryna yine de bir terslik olduğunu düşünüyordu. İki adam arasında sürtüşmeye sebep olan kendisiydi ve Court artık arkadaşının evine bile gelemiyordu.

Ne yaptığını bilmeden kendini suçlu hissetti. Raff'ın kendisinin Court'a bebekten söz etmesine bu kadar sinirlenmiş olacağını sanmıyordu. Court'la düğünde dans etmiş olması da sürtüşmenin sebebi olamazdı. Court'la partilerde kaç kez dans etmiş Raff da hiç itiraz etmemişti. Genç adam çok mantıksız davranıyordu ve Bryna, Raff'ın bunu bir an önce fark etmesi için dua etti!

Yine de bu olay Bryna'nın günün geri kalan kısmında keyfinin kaçmasına neden oldu. Ve bütün gün Kate'in Court Amcası'nın yokluğunu babasının yeni evliliğine bağlayıp bağlamadığını düşündü. Kate öyle düşündüğü yolunda herhangi bir imada bulunmamıştı gerçi, ama Bryna yine de kendini huzursuz hissetmeye devam etti. Gecenin ilerleyen saatlerinde Raff'ın annesi giderlerken Bryna'nın keyfini bir ölçüde olsun yerine getirdi.

«Noel'de hiç bu kadar eğlendiğimizi hatırlamıyorum.» Bryna'yı yanağından öptü. Uzun boylu,

gözlerinde sıcak bir ifade olan, konuşurken sürekli gülümseyen bir kadındı.

Raff gri gözlerini uzun boylu ve hâlâ yakışıklı olan babasından almıştı. «Çok güzel bir gündü hayatım,» diyerek o da Bryna'yı öptü.

Michael Gallagher emekli olmadan önce çok güçlü bir işadamıydı ve Bryna iki erkeğin el sıkışmalarını izlerken bir zamanlar ne kadar mütiş bir ikili olduklarını düşünüyordu.

Raff o gün çok yakışıklıydı. Gri kazak ve siyah pantolon giymişti, kolunda altın bir zincir ve Bryna'nın düğün hediyesi olarak verdiği altın saat vardı.

Bryna bir önceki gece, nerede yattıklarına aldırış edemeyecek kadar yorgundu, ama bu gece geceliğini alıp iki odayı birleştiren banyoya giderken her şeyin farkındaydı.

Raff ve Bryna arasındaki gerginliği o gün kimse fark etmemişti. Genç kadın bundan emindi ve bunun da Raff'ın davranışlarından kaynaklandığının farkındaydı. Belki de genç adamın ona karşı bu kadar yumuşak davranmasının sebebi doğacak çocuğunu düşünmesinden kaynaklanıyordu. Bu sorunun cevabı çok açık ve üzücüydü.

Raff banyodan döndüğünde Bryna kendi tarafına dönüp uyuyormuş gibi yaptı. Genç adam yanına yatarak bir önceki gece olduğu gibi elini bebeğin bulunduğu yere kaydırdı. Bu temasın sıcaklığı, gittikçe yayılıyor, ılık sancı titremesine yol açıyordu.

«Üşüyor musun?» diye sordu Raff boğuk bir sesle.

Üşümek mi? Alev alev yanıyordu! Titremeleri arttı, nefes alışları sıklaştı, beyninin vücuduna

gizleyemedi. «Başka işleri vardı,» diyerek omzunu silkti.

«Ve yirmi yıl sonra sence bir değişiklik yapmasının zamanı değil mi?» diye ekledi genç adam.

«Ama...»

«Kate onun tek dostları bizler değiliz,» diye araya girdi Raff, sesinin tonundan konuşmanın daha fazla uzamasını istemediği anlaşılıyordu.

Konu Kate tarafından istemeye istemeye kapatılmıştı, ama Bryna yine de bir terslik olduğunu düşünüyordu. İki adam arasında sürtüşmeye sebep olan kendisiydi ve Court artık arkadaşının evine bile gelemiyordu.

Ne yaptığını bilmeden kendini suçlu hissetti. Raff'ın kendisinin Court'a bebekten söz etmesine bu kadar sinirlenmiş olacağını sanmıyordu. Court'la düğünde dans etmiş olması da sürtüşmenin sebebi olamazdı. Court'la partilerde kaç kez dans etmiş Raff da hiç itiraz etmemişti. Genç adam çok mantıksız davranıyordu ve Bryna, Raff'ın bunu bir an önce fark etmesi için dua etti!

Yine de bu olay Bryna'nın günün geri kalan kısmında keyfinin kaçmasına neden oldu. Ve bütün gün Kate'in Court Amcası'nın yokluğunu babasının yeni evliliğine bağlayıp bağlamadığını düşündü. Kate öyle düşündüğü yolunda herhangi bir imada bulunmamıştı gerçi, ama Bryna yine de kendini huzursuz hissetmeye devam etti. Gecenin ilerleyen saatlerinde Raff'ın annesi giderlerken Bryna'nın keyfini bir ölçüde olsun yerine getirdi.

«Noel'de hiç bu kadar eğlendiğimizi hatırlamıyorum.» Bryna'yı yanağından öptü. Uzun boylu,

gözlerinde sıcak bir ifade olan, konuşurken sürekli gülümseyen bir kadındı.

Raff gri gözlerini uzun boylu ve hâlâ yakışıklı olan babasından almıştı. «Çok güzel bir gündü hayatım,» diyerek o da Bryna'yı öptü.

Michael Gallagher emekli olmadan önce çok güçlü bir işadamıydı ve Bryna iki erkeğin el sıkışmalarını izlerken bir zamanlar ne kadar müthiş bir ikili olduklarını düşünüyordu.

Raff o gün çok yakışıklıydı. Gri kazak ve siyah pantolon giymişti, kolunda altın bir zincir ve Bryna'nın düğün hediyesi olarak verdiği altın saat vardı.

Bryna bir önceki gece, nerede yattıklarına aldırış edemeyecek kadar yorgundu, ama bu gece geceliğini alıp iki odayı birleştiren banyoya giderken her şeyin farkındaydı.

Raff ve Bryna arasındaki gerginliği o gün kimse fark etmemişti. Genç kadın bundan emindi ve bunun da Raff'ın davranışlarından kaynaklandığının farkındaydı. Belki de genç adamın ona karşı bu kadar yumuşak davranmasının sebebi doğacak çocuğunu düşünmesinden kaynaklanıyordu. Bu sorunun cevabı çok açık ve üzücüydü.

Raff banyodan döndüğünde Bryna kendi tarafına dönüp uyuyormuş gibi yaptı. Genç adam yanına yatarak bir önceki gece olduğu gibi elini bebeğin bulunduğu yere kaydırdı. Bu temasın sıcaklığı, gittikçe yayılıyor, ılık sancı titremesine yol açıyordu.

«Üşüyor musun?» diye sordu Raff boğuk bir sesle.

Üşümek mi? Alev alev yanıyordu! Titremeleri arttı, nefes alışları sıklaştı, beyninin vücuduna

gönderdiği 'sakinleş' uyarıları sonuçsuz kaldı. Onu bu kadar çok isterken nasıl sakinleşebilirdi!

«Beni istiyor musun?» Raff genç kadının isteklerini kelimelere dökmüştü.

Evet, demek gururunu bir kenara bırakmak ve onunla sevişmesi için genç adamın merhametine sığınmak olacaktı. Bryna bunu yapamazdı.

«Eminim ilk eşinin hamileliklerinden kadınların hamilelik boyunca çok duyarlı olduklarını biliyorsundur,» dedi Bryna gururla. Bu sırada vücudu kaskatı kesilmişti.

«Çok istekli demek istiyorsun herhalde. Sana söyledim Bryna, yalnızca istemen yeter.»

Bryna gözlerini acıyla kapayarak, genç adamın kollarına atılıp onunla sevişsin diye yalvarmamak için dişlerini birbirine kenetledi. «Canım hiç istemiyor Raff,» diye yalan söyledi. «Court'a bugün gelmemesini sen mi söyledin?» diyerek aniden konuyu değiştirdi, Court'tan konuşmanın sızısını azaltacağını umuyordu.

Karnının üstünde ritmik bir şekilde dolaşan el bir an durdu ve sonra daha sert bir şekilde hareket etmeye devam etti. «Hayır, kendi kararıydı,» diye sertçe cevap verdi Raff.

«Dünden dolayı mı?»

«Başka şeyler de var.»

«Neler?» diye sordu Bryna gergin bir sesle.

«Şimdi bunları konuşmak istemiyorum.» Raff elini çekerek sırtüstü yattı.

Ancak kanının akışını hızlandıran el çekildikten sonra Bryna dönüp genç adama bakabilecek cesareti kendinde bulmuştu. Raff uyumak için hiçbir çaba göstermiyor, gözlerini tavana dikmiş

yatıyordu. «Bu benim için önemli,» diye başladı Bryna.

«Biliyorum.» Raff'ın gözleri karanlıkla tehlikeli parıltılar saçıyordu.

Bryna'nın yanakları kızardı. «Seninle Court arasındaki tartışmaya sebep olduğumu düşünürlerse Paul ve Kate bana gücenirler.»

Raff'ın dudakları büzüldü. «Eminim Kate ve Paul'ün düşüncesi senin için çok önemlidir.»

«Şüphesiz,» diye kendini ateşli bir şekilde savundu Bryna. «Üstelik ortada hiçbir sebep yokken Court'la aranızda sürtüşme çıkarmayı istemem.»

«Sebep yok mu?» Raff gün boyunca takındığı yumuşak tavrı üstünden atmış yatağın içinde gergin bir şekilde oturmaya başlamıştı. «Bizim düğünümüzde Court'la olan ilişkini gözler önüne serdin. Şimdi de benden bunu sesimi çıkarmadan kabullenmemi mi bekliyorsun?» Genç adamın ses tonu suçlayıcı ve öfkeliydi.

Kulaklarındaki çınlamalar Bryna'nın başının dönmesine sebep oldu. Court'la olan ilişkisi mi? Raff ciddi olamazdı!

Ama Raff sert bir şekilde lambanın düğmesine basarken yüzünde gördüğü soğuk öfke gerçekti ve Bryna onun çok ciddi olduğunu biliyordu. Ama niçin? Onun böyle düşünmesine yol açacak hiçbir davranışta bulunmamıştı.

«Raff seninle bir ilişkim varken Court'la yeni bir ilişkiye nasıl girmiş olabilirim?» diye sordu Bryna hayretle.

Genç adamın dudakları gerildi. «İnsanın sevgilisine ihanet etmesi bu kadar garip mi?»

«Garip ve yalan,» dedi Bryna. «Böyle bir şey nasıl aklına gelebilir?»

«Bunu aklımdan uydurmadım Bryna, kanıtım var.»

Bryna birden kaskatı kesildi, bir an farkına varmadan uyuyakaldığını ve bunun bir kâbus olduğunu düşündü. «Ne kanıtı?» diye sordu hâlâ şaşkın bir halde.

«Birlikte yemek yerken görülmüşsünüz, iki kişilik bir yemek, samimi bir ortamda...»

«Sana onlardan bahsetmiştim,» diye kendini savundu Bryna.

«Hepsinden değil,» diye tısladı Raff.

«Çoğundan.» Bryna suçlulukla kızardı. Onu nasıl hayatının dışında bıraktığını göstermek için Raff'ı işinden söz etmemesi hiç beklemediği bir biçimde geri tepmişti! «Onlar iş görüşmeleriydi.»

«Senin Court'la olan kontratın haftalar önce bitmişti,» diye hatırlattı Raff soğuk bir şekilde.

«Benim birkaç mankenimi bir kez daha kullanması için onu ikna etmeye çalışıyordum,» dedi Bryna ateşli bir şekilde.

«Eminim öyledir,» dedi Raff. Ama karısının söylediklerinin tek kelimesine bile inanmadığı ortadaydı.

«Ama doğru söylüyorum! Ben... bu konuda hiç Court'la konuştun mu?»

«Şüphesiz,» diyerek onayladı Raff. «İkinizin bir ilişkiye girdiğini inkâr ediyor.»

«Bak işte...»

«Tabii ki inkâr edecek,» diye ısrar etti Raff. «Ama artık benimle evlisin, benim çocuğumu bekliyorsun ve artık ilgilenmiyormuş gibi davranamam.»

«Eğer arkandan bir şeyler çevirdiğimize gerçekten inanıyorsan bunun Court'un çocuğu olmadığını nereden biliyorsun?» diye meydan okudu Bryna. Bu saldırı karşısında şaşırmış ve kırılmıştı.

«Bundan eminim.» Yataktan çıkarken Bryna'ya soğuk bir şekilde baktı. «Court kısırdır!»

Bryna sarardığını hissetti. Yıllarca hiç çocuğu olmayacağına inandığı için Court'un trajedisini hissedebiliyordu.

Bu ayrıca Raff'ın emin olduğu tek şeyin çocuğun babası olduğu gerçeğini de açıkça ortaya koyuyordu.

Üstelik Raff'ın onu evliliğe zorlamasını da açıklıyordu. Court'un kısır olduğunu bildiği için onun Bryna'nın çocuk taşıdığını öğrendiğinde genç kadınla evlenmeye can atacağını düşünmüştü. Ve büyük bir ihtimalle Court'a bebekten bahsetmemesinin sebebi de buydu.

Demek onun için İskoçya'da ısrarla her ne plan yapmış olursa olsun onunla evleneceğini söylemişti! Court'un onun hamileliğini sevinçle kabul edeceği riskini göze alamamıştı.

'Tanrım,' diye düşündü Bryna. Raff'ın ona son aylarda soğuk davranmasının, Court'un partisinde Rosemary'le flört ederek onu kırmasının ve ardından ateşli bir şekilde sevişmesinin nedeni Court'la bir ilişkisinin olduğuna inanması olabilir miydi?

Eğer öyleyse, aslında genç kadından sıkılmamış, ama onun kendisini aldattığını düşünmüş olabilir miydi?

Bu son düşünceyle birlikte Bryna, Raff'a gözlerini açarak baktı ve ilk defa adamın siyah pan-

tolonunu ve krem rengi gömleğini giyinmekte olduğunu fark etti. «Nereye gidiyorsun?» diye sordu Bryna. Bu konuyu halletmeden hiçbir yere gidemezdi!

«Dışarı,» diye tısladı Raff.

«Ama...»

«Merak etme Bryna, sabah olmadan dönerim. Ve yarın akşam odana taşınabilmen için de iyi bir bahane bulmaya çalışırım!»

«Raff konuşmamız gerek...»

«Artık çok geç,» dedi Raff gömleğini pantolonunun içine sokmaya çalışırken. «Court'u sevgilin olarak seçtiğin anda çok geç olmuştu!»

«Ama ben...»

«Benim kadar tecrübeli miydi Bryna?» diye sordu soğuk bir sesle. «Ve yetenekli? Eminim öyleydi. Ama hiç kimse, bir zamanlar en yakın arkadaşım olan insan bile, benim olduğunu bildiğim bir çocuğu büyütemez!»

«Raff,» diye bağırdı Bryna tam genç adam kapıya ulaşmışken. «Raff bu doğru değil,» diye yalvardı. «Hiçbiri doğru değil!»

«Sana birlikte görüldüğünüzü söylemiştim. Hem öyle olmasa bile bir kadının yatakta bana karşı davranışlarının değişip değişmediğini anlayabilirim. Tanrım! Karım da başka bir adamı bana tercih etmişti. Onun için bunun nasıl olduğunu çok iyi biliyorum!»

Bryna derin bir nefes aldı. «Eğer değiştiysem bu yalnızca...»

«Evet?» diyerek sertçe devam etmesini istedi Raff.

«Çünkü sen değiştin,» diye suçladı Bryna ayağa kalkarken. «Evet değiştin. Benden bıktığını düşündüm. Ben...»

«İlişkimizin bitmek üzere olduğunu düşündüğün için de yeni bir tanesini başlattın,» diye bitirdi Raff nefretle. «Ne oldu Bryna, sevişmenin zevklerini tattıktan sonra yeni birini bulmayı bekleyemeyeceğini mi düşündün yoksa?»

«Her şeyi saçma düşüncelerine uydurmak için çarpıtmaktan vazgeç,» diye bağırdı Bryna. Sonra «Yanlış anladın,» diye ısrar etti daha hafif bir sesle. «Court benim sevgilim değildi ve hiçbir zaman da olmayacak!»

«Geçmiş için bir şey yapamam, ama gelecek konusunda haklısın,» dedi Raff karanlık bir ifadeyle. «Gelecekte vücudunu benden başka hiçbir adam tanımayacak. Ve sevişmekten ne kadar hoşlandığını bildiğimden dolayı kısa bir süre sonra sana sahip olmam için yalvarmaya başlayacağından eminim!»

Bryna, Raff'ın, arkasından sertçe kapadığı kapıya bakakaldı. Gerçekten onu suçladığı şeylere inanıyor muydu? Öyle olmalıydı. Çünkü Raff böyle davranmazdı!

Court ve kendisi? Nasıl bu kadar yanlış bir sonuca varabilirdi? Evet Court'la arkadaştılar ve Court onunla sürekli flört ediyordu, ama her tanıştığı kadına gösterdiği ilgiden fazla bir şey değildi bu.

Raff kanıtı olduğunu söylemişti, ama herhalde iş görüşmesi yapılan bir kaç yemeği kanıt saymazdı. Ama Raff öyle olduğuna inanıyordu ve Bryna söyleyeceği hiçbir şeyin genç adamın fikrini değiştirmeyeceğinin bilincindeydi.

Bölüm Yedi

Bryna tatilin bittiğine, tekrar işine döndüğüne ve Raff'la beraber yaşamanın stresinden uzaklaştığına seviniyordu.

Raff söz verdiği gibi onun kendi odasına çekilmesine izin vermiş, ama kimseye karı-koca arasındaki bu acayip durum hakkında bir açıklama yapmaya yanaşmamıştı.

Anne ve babası İskoçya'ya geri dönmüşler, Paul de kendi dairesine gitmişti. Bryna bütün hoşnutsuzluğuna rağmen Kate'in Brenda'nın dairesine taşınmasına yardım etmişti. Ama Raff, ne kızı konusunda ne de başka bir konuda onunla tartışmaya girmeyeceğini açıkça belli etmişti.

Evleneli on gün olmuştu; sanki iki yabancı gibi yaşıyor, akşam yemeğinden sonra sohbet bile etmiyorlardı. Aslında yemek masasındaki hava o kadar gergin oluyordu ki, Bryna iki gecedir dinlenmeyi yemeğe tercih ediyordu. Zaten Raff'ın onun yokluğunu fark ettiğini sanmıyordu.

«Bana Mr. Stevens'ı ara, Gilly,» dedi bürosuna girer girmez.

Gilly telefonu bağladığını bildirene dek masasının üzerine bırakılmış zarfları amaçsızca inceledi. Court'la konuşup Raff'ın yaptığı inanılmaz suçlamaları anlatmak istiyordu. Ama evden ara-

yıp bir de yakalansaydı!... Zaten aralarında yeterince sürtüşme vardı.

Telefonu çalar çalmaz ahizeyi kavradı. «Court?» dedi nefessiz kalmışçasına.

«Bryna?» Onun sesini duyduğuna şaşırmış gibiydi Court.

«Court, konuşmamız gerek,» dedi ona, doğrudan konuya dalarak.

«Tanrım, fantezileriyle seni üzmedi, değil mi?» diye cevapladı nefret dolu bir sesle adam.

«Bunun fantazi olmadığına onu ikna edemedim,» diye doğruladı Bryna. Son günlerin baskısını tekrar hissederek ağlarcasına konuşmuştu.

«Bryna, senin... canını yakmadı, değil mi?» diye endişeyle sordu Court.

«Hayır, tabii canımı yakmadı,» diye böylesi bir tahmine karşı koydu Bryna. Raff aşırı güçlü bir insandı, ama Bryna onun hiçbir zaman bir kadına şiddet göstermeyeceğinden emindi. «Sadece durumumu anlayacak biriyle konuşmaya ihtiyacım var.»

«Tanrıya şükürler olsun,» dedi Court belli bir rahatlamayla. «Pekâlâ, Bryna, öğlen yemeğine ne dersin?»

Bryna günün yoğun işleri arasında kaybolmadan önce lokantayı kararlaştırdılar. Noel ve yeni yıl tatilinde çok iş birikmişti. Genç kadın sabahın heyecanlı akışına kendini bırakmaktan çok memnundu. Özellikle de Raff'ın Court'la ilişkisi olduğu yolundaki suçlamasından sonra. Şansı yaver giderse bebeğin doğduğu güne kadar çalışabilirdi, belki.

Court'un yanına otururken onun endişeli bakışlarını hissetti. «Hamile bir kadına ne kadar

mutlu göründüğünü söylemek gerektiğini biliyorum, ama hiç de iyi görünmüyorsun, Bryna,» diyerek kaşlarını çattı Court.

İştahını tamamen kaybetmiş ve çok az uyumuş olmanın etkisiyle, yapılmamış saçlarını ve çevresi koyulaşmış gözlerini düşününce, Bryna bu sözlerdeki gerçek payını daha iyi görebiliyordu. Hamileliği kendi kilo kaybedip bebek büyüdükçe daha da ortaya çıkıyor, ama şu anda üzerindeki bol elbise bu gerçeği saklayabiliyordu.

«Problem Raff ve aramızda bir şeyler olduğunu sanması,» diyerek iç çekti genç kadın, bir yandan da içki alma konusunda garsonun yaptığı teklifi başını sallayarak geri çevirmişti. Elleri sinirle masa örtüsü ile oynuyordu.

«Ne zaman dedi bunu?» Bütün gayretine rağmen yüzündeki gülümseme kaybolmuştu.

Bryna omuz silkti. «Noel gününü ailelerimizle geçirdiğimiz günün akşamı yatağa girerken. O...»

«Evlilik gecenizden sonra onа hâlâ güveniyor musun,» diye tiksintiyle konuştu Court.

«Ama... O... yani biz... Aramızda bir anlaşma var, anlıyor musun?»

«Ne gibi bir anlaşma yeni evli bir çiftin evlendikleri gece sevişmelerini engelleyebilir ki?» Court şaşkındı.

Bryna iç çekti. «Babanın daha doğmamış çocuğunun bütün haklarına sahip çıktığı tür bir anlaşma.»

«Seninle evlenmesinin tek nedeni bu mu?» Court kavramaya başlamıştı.

Bryna bakışlarını indirince, durmak bilmeyen parmaklarının masa örtüsünde yarattığı tahribatı gördü. «Tek nedeni,» diye sakince onayladı.

Court kızgın bir iç çekişle sandalyesinde arkaya yaslandı. «Vesayet davası açman daha yerinde olurdu!»

«Sanırım o yüzden Raff benimle bu kadar çabuk evlendi ve tam olarak karısı olmadan evvel inandığı saçmalığı bana söylemedi,» diye sıkılarak konuştu Bryna.

«Kahrolası aptal,» dedi Court kızgınlıkla. «Neden ilişkinizi böyle sokağa atıyor?»

Bryna başını salladı. «Kanıtı varmış, beraber akşam yemeğinde görülmüşüz.»

«İş yemeğiydi,» diye anında karşı koydu Court.

«Söyledim, ama...»

«Sana inanmadı,» diye kesti Court. «Bana düğünde şüphelerinden bahsetmesi yeterince acayipti zaten, ama onlarla seni mutsuz edeceğini zannetmiyordum.»

«Seni sözleriyle kapı dışarı bile edebilirdi. Ama senden sonra Kate...»

«Onu gördüm,» diye sırıtarak başıyla onayladı Court.

«Gördün mü?» Bryna şaşkınlıkla ona baktı. Kate onlara Raff'la son kez yemek yediği gece gelmişti ve Court'u gördüğüne dair hiçbir şey söylememişti.

Court omuz silkti. «Beni aradı ve dün gece beraber yemek yedik. O kadar endişelenme Bryna,» diye tane tane konuştu. «Raff artık beni görmek istemeyebilir, ama o çocukları sanki benimmiş gibi uzun zamandır tanırım ben.»

Bryna, Kate'in yaptığından sonra Court'un en yakın arkadaşının çocukları için neler hissettiğini anlayabiliyordu. «Onlar da seni çok severler,» diye başıyla onayladı.

Court gülümsedi. «Kate yeni evinin keyfini yaşıyor.»

«Raff onaylamıyor,» diyerek kaşlarını çattı Bryna. «Sadece ayrı evde, ama ayrı odalarda yaşadığımızı görmesin diye evden ayrılmasına izin verdi.»

«Aptal,» diye hırladı Court. «Nesi var bu herifin?» diye ekledi kızarak.

«Bilmiyorum,» dedi Bryna. «Her şey ikimiz hakkında inandığı iddiada tıkanıp kalıyor.»

«Eğer onu tanımasaydım, kıskanıyor derdim,» diyerek kaşlarını çattı Court.

«İmkânsız,» dedi Bryna acı bir kahkaha atarak. «Eğer bebek olmasaydı ben çoktan onun hayatı dışında ve unutulmuş olurdum!»

«Hımm,» diye mırıldandı Court. «Josey ile o kadar uzun süre beraber olmalarının nedeni Kate ve Paul idi.»

«Evet,» diye sıkıntıyla konuştu Bryna. «Şimdi de bizim aynı duygusuz evliliği sürdürmemizi istiyor.»

«Bana senin başka âşığın olmasına izin veriyor gibi gelmedi,» diye takıldı Court.

Bryna merakla ona baktı. «Josey'le olan ilişkisini biliyor musun?»

«Yani ikisinin de ayrı âşıkları olduğunu mu?» diye başıyla onayladı Court. «Galiba Kate ve Paul dışında herkes biliyordu. Raff'ın tekrar böylesi bir evliliğe razı olacağını sanmıyorum.»

«Razı olma meselesi değil bu,» dedi Court'a dik dik bakarak. «O çocuğunu istiyor. Benim gibi!»

Court'un bakışları samimiydi. «Onu seviyorsun, değil mi? Tabii ki seviyorsun,» dedi kendi kendini cevaplayarak. «Yoksa niye onunla evlenesin

ki?» Ellerini genç kadınınkilerin üzerine koydu.

Bryna başını salladı. «İnan bana, Court, eğer başka seçeneğim olsaydı asla onun karısı olmazdım. Ama beni, çocuğumu elimden almakla tehdit etti.»

«Seni...»

«Merhaba, sevgilim,» diyen yumuşak kontrollü bir ses duyuldu. Bryna'nın bakışları kocasının hiddet dolu gözleriyle karşılaşmıştı. «Sana yetişebilirsem geleceğimi söylemiştim, değil mi?» diye hafifçe ekledi Raff.

Bryna son cümlenin etraftakiler için söylendiğini biliyordu. Onun bilgisi olmadan karısının bir başka erkekle yemeğe gitmesini hiç kimsenin bilmesini istemiyordu.

'Tanrım,' diye düşündü Bryna. Acaba Raff, Court ile konuştuğu şeylerin ne kadarını duymuştu. Herhalde onunla evliliğinin tek seçeneği olduğu bölümünü duymuştu! Gözlerindeki kızgın parıldama bunu gösteriyordu, ama Court'un kendisinin Raff'a olan aşkından bahsettiğini duymadığına emindi.

Court, genç kadının ellerini bırakarak arkasına yaslandı, rahat ve kontrollüydü. «Neden bize katılmıyorsun?» diye nazikçe davet etti.

«Maalesef bazı iş arkadaşlarımla beraberdim,» diye bildirdi Raff. «Yoksa, inan bana, hiçbir şey size katılıp o ilginç sohbeti biraz daha dinlemekten daha fazla zevk veremezdi bana!»

Bryna güçlükle yutkundu. Raff evlilikten duyduğu pişmanlığı söylediği bölümünü duymuştu. Onu koca olarak kötü bulmanın değil, evlenmek zorunda kalmanın Bryna'yı rahatsız ettiğine ikna olmuş gibi durmuyordu.

«Raff, bir olay çıkarma...»

«İnan bana, kendimi çok iyi kontrol ediyorum,» diyerek diğer adama baktı Raff. «Eğer bir olay çıkarmak isteseydim, lokantaya girip ikinizi görür görmez gelir suratını dağıtır, karımı geri alırdım!»

Court'un ağzı alay edercesine kıvrıldı. «Sinirli olması gereken benim sanıyordum.»

Raff ona soğuk soğuk baktı. «Hepimiz Bryna'nın taşıdığı çocuğun benim olduğunu biliyoruz,» diye hırıldadı. «Ve seni bir daha görürse neler olabileceği konusunda onu uyarmıştım!»

Bryna bu tehdit karşısında dondu kaldı. «Sadece öğle yemeği, Raff...»

«On günlük karım sözde en iyi arkadaşımla yemek yiyor,» diye aşağıladı onları Raff. Yumrukları sıkılmıştı. Etraftakiler için bile o kadar iyi durumda görünmüyordu. «Herkes balayı yatağı daha soğumadan, diyecek!»

«Duyduğuna göre hiç alınmamış bile,» diye meydan okudu Court. Kızgınlığını belli etmiş, sonra Bryna'ya dönerek özür dilercesine bakmıştı. «Özür dilerim Bryna, ama...»

«Çaresi kolay,» dedi Raff kenetlenmiş dişlerinin arasından. «Bu gece başlarız!»

«Raff, bunu yapamazsın!» Bryna ateş gibi gözlerle ona bakıyor, böylesi bir hiddetten sonra gelen sevişmenin ne kadar korkunç olabileceğini düşünüyordu.

«Yapamaz mıyım?» diye meydan okudu Raff. Genç kadına nefretle bakıyordu. «Neden ne yapıp yapamayacağımı görmek için beklemiyoruz!»

Bryna onun, beraber geldiğini tahmin ettiği insanların yanına yürüyüşünü seyretti. Tanımadığı

üç kişi ve Stuart Hillier! Raff'ın onlarla beraber olmadığı sürede ne yaptıklarını merak ediyordu doğrusu.

«İnanamıyorum,» dedi Court. Sesi çok yorgundu. «Onu hiç böyle görmemiştim.»

Bryna ise bu kadar sinirli kimseye rastlamamıştı. Dokuz gün önceki geceden, daha öncekilerden de çok daha kötüydü. Raff kontrolünü gittikçe kaybediyordu.

«Sanırım şiddet yok diyordun.» Court çok endişeliydi.

«Hiç yapmaz... şimdiye dek yapmadı.» Neyin doğru olduğunu bilememenin yarattığı üzüntüyle konuşuyordu genç kadın. «Ah, Court, ne yapacağım ben?» diye ağladı.

«Ona dönme.» Bryna'nın ellerine hafifçe vurarak genç kadını sakinleştirmeye çalışıyordu. «Dairemde ayrı bir yatak odası var. Biz...»

«Seninle kalamam,» diyerek başını salladı Bryna. «Raff ikimizi de öldürür!»

Court kaşlarını çattı. «Ona geri dönmeni istemememin nedeni de bu!»

Bryna başını salladı. «Canımı yakmayacaktır,» dedi emin görünmeye çalışarak.

«Az evvel edindiğim izlenim böyle değildi,» dedi Court. Sakindi.

Aslında Bryna da farklı düşünmüyordu. Raff sanki onu elleriyle boğmak istiyordu. «Eve dönene kadar siniri geçer,» dedi hissettiğinden daha emin konuşarak. «Sonra da konuşabiliriz sanırım.»

Court hâlâ endişeliydi. «Her şeyin yolunda olduğundan eminsen...»

«Tabii eminim,» diyerek konuyu kapattı Bry-

na. Odanın diğer ucundaki adamın her hareketinden haberdar olduğundan emindi. «Yemek falan istemiyorum artık...»

«Sen ve bebek yemelisiniz,» dedi Court kararlı bir tonda. «Onun sana yaptığı gibi görmezden gel sen de.» Garsona işaret ederek sipariş almasını istedi.

O kalabalık restoranın ucundan hissedilen onaylamaz titreşimleri görmezden gelmek çok zordu, ama Bryna, Court'un zorlamasıyla bir şeyler yemeyi başardı. Kısa bir süre sonra Court ve Bryna gitmek için ayağa kalktıklarında onlar hâlâ masalarındaydılar. Genç kadın başını o yöne çevirmemeye dikkat ederek ilerledi.

Dışarı çıktıklarında Bryna titriyordu. «Bu saçma duruma seni karıştırdığım için özür dilerim,» dedi alçak sesle. «Raff'ın mantıklı davranmasını sağlayamıyorum.»

«Hımm.» Court çok düşünceliydi. «Yine de kıskanma faktörünü göz önünde bulundurmalıyız. Bilirsin ki, o...»

«Sanmıyorum,» dedi kararlı bir tonda. «Kıskanan erkek kadınına nefretle bakmaz!»

«Belki haklısın,» diye kabul etti Court yavaşça. «Ama senin için hiçbir şey hissetmiyorsa, benimle buluşmalarının iş yüzünden olduğunu söylediğinde neden sana inanmıyor?» diye haklı olarak sordu.

«Çünkü zamanında onları Raff'a söylemedim,» diyerek iç çekti Bryna. «Bir süredir onunla iş konuşmuyordum. Beni iş konularından uzak tutmasına ne kadar üzüldüğümü bilirsin, ben de ona aynısını uygulayarak farkına varmasını sağ-

lamak istedim, belki sana biraz açılır diye.» Buruk bir gülümsemeyle açıklamıştı Bryna.

«Tanrım!» Court gözlerini kapadı. «Sana ben söylemiştim böyle yapmanı!» Özür dileyen bakışlarla ona baktı Court.

«Evet,» diyerek kabul etti Bryna. Raff'la ilişkisi sırasında, karşısında duran bu adamla iyi dost olmuşlardı. Raff'ı daha iyi tanıdığı için Bryna hep ona danışmıştı.

«İlerde düşüncelerimi kendime saklamayı öğreneceğim,» diyerek inledi Court.

Bryna güven dolu bir hareketle kolunu sıktı. «Çok iyi bir tavsiyeydi,» diye adamı rahatlattı. «Maalesef işlemesi için uygulanan adamın bana âşık olması gerekiyordu!»

Court pişman bir gülümsemeyle baktı. «Eğer yine konuşacak birine ihtiyacın olursa, beni çağır.»

Bryna bunun istediğinden de erken olacağını hissediyordu.

Raff ne akşam yemeğine gelmiş, ne de eve geç geleceğini bildirmişti. Bryna onun nerede ve kiminle olduğunu merak ediyor, yaptığı bazı tahminler genç kadını oldukça üzüyordu.

Hâlâ Court ve onu gördüğünde Raff'ın ne kadar sinirlendiğini, gözlerindeki o ifadeyi hatırlıyordu. Büyük bir ihtimalle istekle bekleyen Rosemary Charter ileydi şimdi.

Düğün sırasında kadının bakışları kesinlikle kin doluydu! 'Şimdi nasıl seviniyordur,' diye düşündü Bryna.

Bryna bütün akşamı alt katta Raff'ın gelmesini bekleyerek, kızgınlık ve üzüntü arasında gidip gelerek geçirdi.

Saat on bir olup Raff hâlâ görünmeyince yatmaya karar verdi. Raff bütün bir geceyi dışarda geçirebilirdi.

Kapının açılıp seriçe kapandığını duyduğunda odasına gireli sadece bir iki dakika olmuştu. Merdivenleri koşarak çıkan ayak seslerini işitti.

Kapısı ardına kadar açılınca Bryna o yöne döndü. Üzerindeki giysiyi daha henüz yeni çıkarmaya başlamıştı.

Raff yüzünü ateş basarak kapıyı yavaşça kapadı. Öğlenki ifade hâlâ gözlerindeydi. «Ne iyi, gösdı. Öğlenki ifade hâlâ gözlerindeydi. «Ne iyi, gösteriye yetiştim,» diyerek kollarını göğsünde toplayıp kapıya dayandı.

Bryna elbisesinin açık önünü tuttu. «Gösteri istiyorsan striptiz kulübüne git,» diye konuştu.

Raff başını salladı. «Tanımadığım bir kadının bir oda dolusu herifin önünde elbiselerini oraya buraya fırlatması bana göre değil! Öğleden sonra neredeydin?» diye aniden değişerek sordu.

Bryna saldırının geldiği yöne baktı. «Bürodaydım,» diye cevapladı. Onu sorgulamaya ne hakkı vardı bu adamın? Bütün akşam kayıp olan oydu!

«Orayı birçok kere aradım, ama yoktun,» diye suçladı Raff.

Bryna'nın başı meydan okurcasına geri gitti. «Meşguldüm, bu da diğeriyle aynı şey.» Raff'ın her arayışını biliyordu. Gilly'nin her bildirişinde onu daha da şaşırtarak geri göndermiş ve aynı cevabı verdirtmişti. Bu davranışı için kıza herhangi bir açıklama da yapmamıştı. Böyle bir şeyi deneseydi dayanamayıp ağlayacağını biliyordu. Bir kere başlayınca da gerisi gelmişti.

Vazgeçmeye niyeti yoktu. Raff'ın sevgisi olsun

olmasın yaşantısını sürdürecekti. Kısır olma travmasını nasıl atlattıysa, onun çocuğunu taşımanın da üstesinden gelecekti.

Ama onu küçük görmekten ve yatağına girmeyi istemekten vazgeçerse!

«Sadece ben söz konusu olduğumda meşgul olduğuna eminim,» diyerek ona doğru yürümeye başladı Raff. Gözlerindeki ifade çok açıktı. «Âşığına evliliğimizin nasıl bir fiyasko olduğunu söylemek için sabredemedin, değil mi?»

«Bu doğru değil,» diyerek karşı koydu Bryna. «Court'la...»

«İş konuşmak için mi buluştun?» diye Bryna'nın daha önceki mazeretini tekrarladı Raff.

Bryna'nın yanakları koyulaştı. «Hayır. Bu defa değil,» dedi Raff'ın gözlerine dik dik bakarken. «Ama daha önce, evet,» diye ısrar etti kararlılıkla. «Bugün... sadece biriyle konuşmaya ihtiyacım vardı!»

«Âşığından daha iyi birisi olamazdı bu seçim tabii?» diye dalga geçti Raff. «Neyseki burada ne o ne de sekreterin bana meşgul olduğunu söyleyemez!»

Geceliğini aldı. «Banyo kapısı da aynı işi görür,» dedi içeri girip kapıyı hemen kilitlerken. Çabuk davranarak diğer girişi de halletti. Raff'ın gücünün yarısını bile kullanmadan bu saçma kilitleri bir tekmede açabileceğini biliyordu, ama elinden titremekten başka bir şey gelmiyordu.

Bryna'nın kaçışını tam bir sessizlik takip etti.

«Hayatımızın bütün geceleri bizim Bryna,» diye aniden mırıldandı Raff kapalı kapının diğer yanında.

Sesi bir gardiyanınkine benziyordu!

Bölüm Sekiz

Raff, savurduğu tehdide ve genç kadının bundan korkmasına rağmen Bryna'ya karşı son haftalarda oldukça ilgisiz görünüyordu. Sabahları genç kadın için arada sırada eve uğruyor, uğradığı zamanlarda da kahvaltısının çalışma odasına tepsiyle getirilmesini istiyordu. Birlikte geçirdikleri tek zaman doktor ziyaretleriydi.

Raff hamileliği boyunca her şeyle ilgilenmek konusunda çok katıydı. Doktora Bryna'dan çok soru soruyor, bazen genç kadını utançtan kızartacak şeyler söylüyordu.

Hamileliğinin on altıncı haftasında muayeneye giderken Raff gene hastaneye onunla birlikte gelmek için ısrar etmişti. Her ikisi de bebeklerinin rahimdeki hareketlerini, mükemmel bir şekilde oluşmuş şeklini büyülenmiş bir şekilde izlediler.

Birlikte böyle etkileyici bir deneyi yaşadıktan sonra aralarındaki nefret tümüyle önemini yitirmeye başlamıştı.

«Daha önce yüzünü inceledim,» dedi Raff arabayı evlerine doğru sürerken. «Bu çocuğu çok istiyorsun, değil mi?»

Bryna'nın içindeki mutluluk bir anda yok oldu ve genç adama sert bir şekilde baktı. «Tabii ki istiyorum!»

«Savunma yapmana hiç gerek yok,» diyerek içini çekti Raff. «Saldırmak için söylemedim.»

Bryna yanındaki camdan dışarı bakmaya başladı. Bir yandan da gözyaşlarını tutmaya çalışıyordu. Pek çok kadının şikâyet ettiği gibi sabahları hastalanmıyordu, oldukça sağlıklıydı, ama o kadar duyarlılaşmıştı ki en ufak şeyde ağlamaya başlıyordu. Televizyondaki üzücü bir program, güzel bir aşk hikâyesi, parkça çocukları seyretmek gözünden yaşların süzülmesine yetiyordu.

«Bebeğimizi izlerken yüzün gururla parlıyordu,» dedi Raff boğuk bir sesle.

«Bu bir mucize,» dedi Bryna. Genç adamın anlayabileceğinden daha duygusaldı. Belki biraz daha yakın olsalardı Raff'a gençlik yıllarında geçirdiği operasyondan ve onu takip eden yıllarda hissettiği boşluk duygusundan bahsederdi ve belki o zaman genç adam onun, vücudundaki minicik yaratığı gördüğünde neler hissettiğini anlayabilirdi. Ama şimdi eskiden olduklarından daha fazla uzaktılar birbirlerine.

«Bryna, bizim için artık çok mu geç?»

Genç kadın Raff'a kaşlarını çatarak baktı ve onun yüzündeki üzüntüyü gördü. «Ne demek istiyorsun?» diye sordu kuşkuyla.

«Artık evliyiz ve yirmi dört hafta içinde bir çocuğumuz olacak, sence bu evliliğin yürümesi için biraz olsun çaba sarfetmemiz gerekmiyor mu?»

Bryna evliliklerinin yürümesinden başka hiç bir şey istemiyordu, ama Raff onun hâlâ başka bir erkekle ilişkiye girmiş olduğunu düşünürken bunun gerçekleşmesi mümkün değildi. «Ya Court?»» diye sordu kaşlarını çatarak.

Raff'ın dudakları gerildi. «Sen ve onunla ilgili

hissettiklerimi değiştiremem, ama çaba gösterdiğinin farkındayım, lokantadaki o günden sonra onu bir daha görmedin.»

Görmemişti, durumu daha fazla kötüleştirmenin anlamı yoktu, ama Raff bunu nereden biliyordu? «Court'la mı konuştun?» diye hevesle sordu. İki adamın tekrar dost olmalarını çok istiyordu.

«Hayır,» diye sertçe cevapladı Raff.

«Öyleyse nasıl...?» diye sorarken, «Raff hayır,» diye bağırdı birden başını iki yana sallayarak. Kendini kötü hissediyordu. «Beni takip mi ettirdin?»

Raff başını kibirli bir şekilde arkaya attı. «Yoksa karımın son günlerde neler yapmakta olduğunu nasıl öğrenebilirdim?»

«Bana sorabilirdin,» diye homurdandı Bryna. Tanımadığı birisinin onun her hareketini takip etmesi düşüncesi hiç hoşuna gitmemişti. «Umarım adamın, sıkılmasının karşılığını almıştır,» diye ekledi nefretle. «Çünkü bir kadının evden işe gitmesini, tekrar eve dönüp bütün gece evde kalmasını izlemek herhalde hayatının en sıkıcı işiydi!»

«Bryna...»

Genç kadın, «Bana dokunma,» diye bağırdı, Raff öne doğru uzanınca. «Beni ofisime götür. Yapılacak işlerim var.» Raff ona Court'la birlikte görüldüğünü söylemişti, ama bunun profesyonel bir dedektif tarafından olduğunu belirtmemişti!

Raff kaşlarını çattı. «Saat beşi geçiyor...»

«Öyleyse ben de kocamı taklit edip geç saate kadar çalışacağım,» diye atıldı Bryna. Eve geç geleceği akşamlar Raff her zaman arayıp aynı bahaneyi söylerdi, ama Bryna onun böyle zamanlarda çalışmaktan başka her şeyi yaptığını biliyordu. «Umarım son sevgilini de takip edildiği konusunda uyarmışsındır!»

«Sevgilim yok,» dedi Raff karanlık bir ifadeyle. «Ve lokantadaki o günden sonra takip ettirdiğim tek insan da sensin.»

«Niçin?» diye inledi Bryna! «Bana güvenemez miydin? Bana...»

«Bryna! İşine döner dönmez o adama koştun. Ne düşünmem gerekirdi?»

Genç kadın üzgün bir şekilde başını iki yana salladı.

Raff derin bir nefes aldı. «Bryna bir kez evlendim ve karım kendine bir sevgili buldu...»

«İkinizin de sevgilileri olduğunu söylemiştin,» diye itiraz etti Bryna.

«İlk başta öyleydi. Sonra yalanlardan bunaldım, Josey'ye söylediklerimden değil, hayatıma giren kadınlara söylediğim yalanlardan. Tabii istediğim zaman yine kadınlarla yattım, ama yalnızca bir kez ve genellikle benden başka bir şey beklemeyen kadınlarla. Josey'in çözümü ise farklıydı. Kendine bir sevgili bulup onunla kalırdı ve çocuklar yüzünden asla uzun süreli bir ilişkiye girmek istemezdi.»

«İkiniz de ne kadar mutsuzdunuz kim bilir,» diye Bryna içini çekti.

Raff onu başıyla onayladı. «Onun için aynı şeylerin seninle birlikteyken olmasını istemiyorum. Bir zamanlar birlikte mutluyduk Bryna, tekrar olabiliriz,» dedi istekli bir şekilde.

«Beni takip ettirerek ve sürekli ihmal ederek mi,» diye hırsla konuştu genç kadın.

«Geç saatlere kadar çalışıyordum, çünkü eve dönmem için bir sebep yoktu,» dedi Raff yavaşça. «Ama yeniden başlayabiliriz, bu gece...»

«Peki ya işin?» diye sordu Bryna acı bir ifadeyle.

Genç adam içini çekti. «Onu hallederim Bryna,» Bryna'nın kucağında duran elini sıktı. «Deneyelim!»

Bryna da bunu istiyordu, hem de çok istiyordu. Evliliklerinin yürümemesine rağmen Raff'ı hâlâ çok seviyordu. Ve belki birbirlerine yakınlaşırlarsa, onu Court'la arasında hiçbir şey geçmediğine inandırabilirdi. İki arkadaş arasında kırgınlığa yol açmak Bryna'nın hâlâ vicdan azabı çekmesine neden oluyordu.

«Çok isterim...»

«Öyleyse deneyelim,» diyerek onu cesaretlendirdi Raff.

Bryna ona araştırırcasına baktı. «Peki Court'u bir kez daha görmem gerekirse ne olacak? Onunla iş yapmaya devam etmek istiyorum, bunu biliyorsun.»

Raff'ın çenesi gerildi. «Sanırım bununla birlikte yaşamayı öğrenmem gerek. Aramızda iş ilişkisinin dışında hiçbir şey olmadığına beni ikna edersen sana inanırım.»

«Bana şimdiye kadar hiç güvenmedin,» diye hatırlattı Bryna yorgun bir şekilde. Bir yandan da böyle bir anlaşmanın yürüyüp yürümeyeceğini düşünüyordu.

«Sana olan güvenim son aylarda biraz azaldı, hepsi bu,» diye içini çekti Raff. «Bununla birlikte yaşamasını öğreneceğiz.»

Ona olan güveni azalmıştı. Ona olan sevgisi ya

da ihtiyacı değil, yalnızca güveni azalmıştı. Bu evlilikleri için o kadar önemli değildi, ama başka neleri vardı ki?

«Seninle sevişemem Raff. Sana Court benim için çok yakın bir arkadaştan öteye gitmedi, dediğim zaman şüpheleniyorsun. Ben gerçeği biliyorum ve senin bana olan güvensizliğin benim de sana olan güvenimi sarstı!»

Raff başını ani bir şekilde salladı. «Ayrı bir odada kalmak istemenin nedenlerini anlıyorum, ama zamanla belki o fiziksel yakınlık bile geri gelebilir. Şimdilik, tekrar baştan başlıyoruz, iki yabancı gibi.»

«Sanırım oğlumuzun ya da kızımızın bu konuda söyleyecek bir şeyleri vardır!»

Raff ona alaycı bir şekilde gülümsediğinde bir an için de olsa sıcak bir dostluğu paylaştılar. O gülümserken Bryna, Raff'ın da o ana kadar ne kadar gergin olduğunu fark etti. Zayıflamış olması ve gözlerinin altında oluşan çizgiler onun da en az Bryna kadar mutsuz olduğunu gösteriyordu.

«Pekâlâ, neredeyse iki yabancı gibi,» diye düzeltti Raff. «Hamileliğin sana ne kadar yakıştığını daha önce hiç söylemiş miydim?» diye ekledi boğuk bir sesle.

Her ikisi de Raff'ın daha önce böyle bir şey söylemediğinin, hamileliğini başladığından beri çok az konuştuklarının farkındaydılar. Bu iltifat Bryna'nın yüzünün kızarmasına ve gözlerinin parlamasına yol açmıştı.

Genç adama utangaç bir şekilde gülümserken Raff'ın ona olan güveninin beklediğinden daha

kısa bir süre sonra sınavdan geçirileceğinden habersizdi!

İlişkileri bir günde değişmedi. Ne kadar birlikte konuşsalar, gülseler de aralarında bir anda kaybolmayacak bir gerginlik vardı. Ve son haftalarda oldukça sık birlikte oluyorlar, geceleri beraber geçirmenin yanı sıra öğlenleri de buluşmaya çalışıyorlardı.

Daha önce hiç olmadıkları kadar yakın arkadaştılar artık. İlişkilerine birden sevgili olarak başladıkları için birbirlerini gerektiği gibi tanımaya fırsat bulamamışlardı. Şimdi ortak noktalarını keşfedecek zamana sahiptiler ve şaşılacak kadar çok ortak yönleri vardı. Hatta Raff, Bryna'nın hiç beklemediği bir şekilde ona işlerini anlatmaya başlamıştı.

Yine de aralarındaki gerginlik hâlâ sürüyordu. Bu ruhsal olmaktan çok fiziksel bir gerginlikti. Raff ona dokunduğunda Bryna ya geri çekiliyor ya da kontrol edilemez bir şekilde titremeye başlıyordu. Ve genç adama kazara dokunduğunda da ondaki gerilimi hissedebiliyordu.

Birbirlerini istiyorlardı.

Başa dönüp yeniden başlamışlar, arkadaş olmuşlardı ve şimdi de birbirlerini o kadar istiyorlardı ki bu durum, kurmak için çabaladıkları arkadaşlıklarını bile etkilemeye başlıyordu.

Bryna'nın duyguları her zamankinden daha karmaşıktı. Hiçbir şeyin sonunu kestiremiyordu. Ancak en azından arkadaş olabildiklerine şükrediyordu, böylece Kate'in akşam yemeği davetini varlıklarıyla hiçbir pürüz çıkarmayacaklarına emin olarak kabul etmişlerdi. Genç kız onları

resmi bir şekilde geç kalmış taşınma partisine çağırmıştı ve Raff da bu daveti resmi bir şekilde kabul etmişti.

«Umarım sütlaç ve patatesi birlikte sunduğu günden bu yana yemek yapmasını öğrenmiştir,» dedi Raff arabayı kullanırken.

Bryna bu korkunç mönüye yavaşça güldü. «Kaç yaşındaydı o zaman?»

«Dokuz,» diyerek yüzünü buruşturdu genç adam. «Josey öldükten sonra bize annelik taslamaya başladı. Paul'le birlikte onu kırmamak için hepsini yemek zorunda kalmıştık.»

Bryna gülümsedi. «Sanırım artık yemek yapmak konusunda bir fikri vardır. Noel'de hep birlikte yemek yaparken çok yardımcı oldu.»

«Umarım öyledir,» dedi Raff gülümseyerek. «Bu akşam çok güzel görünüyorsun Bryna.» Genç kadının elini sıkıca tuttu.

Bryna da Raff'ı her zaman yakışıklı bulmuştu, ama şu son haftalar boyunca genç adam daha da yakışıklı görünmeye başlamıştı gözüne. Öyle ki ona yalnızca bakmak bile Bryna'nın kalbinin daha hızlı atmaya başlayıp boğazının kurumasına yetiyordu. Hele hele gece kıyafetiyle muhteşem görünüyordu! Ama Raff yırtık kot bile giyse onu yine de isteyeceğini biliyordu Bryna. Genç adama bakarken bile bu kadar etkilenmesine engel olamıyordu.

Raff'ın görünüşü hakkındaki iltifatı da çok hoşuna gitmişti. On dokuz haftalık hamileydi, yani yolun neredeyse yarısındaydı ve buna bağlı olarak da oldukça şişmanlamıştı. Normal kıyafetlerinin hiçbirinin içine olmuyordu ve Raff'ın almakta ısrar ettiği hamile elbiseleriyle dolu dola-

bındaki birbirinden güzel kıyafetlere rağmen kendini onların içinde pek de hoş hissetmiyordu. Raff'ın iltifatlarına ihtiyacı vardı!

Özellikle de Brenda'nın giydiği elbiseyi gördüklerinde! Uzun boyuyla kızıl saçlı kız çok çekiciydi, ama yine de mini siyah elbisesi on sekiz yaşına göre biraz fazla hanımsıydı.

Kate babasına ve Bryna'ya içkilerini verirken özür diler gibi gülümsedi. «Yalnızca özel zamanlar için,» diye açıkladı babasının kalkan kaşlarını görünce.

«Umarım öyledir,» diye mırıldandı babası kızının arkadaşına dönmeden önce. «Bu akşam büyümüş görünüyorsun Brenda.»

Bryna genç kızın bu kibarlığı, Raff'la flört etmek için bir davet olarak kabul edişini izledi. Kate'in yüzündeki ifadeden arkadaşını kolaylıkla boğazlayabileceği anlaşılıyordu.

«Sana mutfakta yardım edeyim,» diye önerdi Bryna. Brenda'nın davranışlarından etkilenmemişti, çünkü emin olduğu bir şey varsa o da Raff'ın kızının okul arkadaşlarından biriyle asla ilgilenmeyeceğiydi!

«İnanılmaz bir durum,» diye mırıldandı Kate. Bir yandan da yemeklerin son hazırlıklarını yapıyordu. «Bu akşam ona doğru dürüst davranmasını söylediğimde bana söz verdi ve babam içeri girer girmez ona asılmaya başladı!»

Bryna, Kate'in arkadaşına sinirlenmesine güldü. «Ben olsam dert etmezdim, baban onunla yalnızca eğleniyor.»

«Bunu hepimiz biliyoruz.» Kate'in güzel yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu. «Ama Brenda cevap olarak hayırı asla kabul etmez!»

Son birkaç hafta Brenda'yla aynı daireyi paylaşmak belli ki Kate'in, arkadaşının bencil tavırlarını fark etmesine neden olmuştu. «Ev paylaşma işi nasıl gidiyor,» diye sordu Bryna doğal bir tavırla.

Kate arkasını dönerek omuzlarını silkti. «İdare ediyoruz işte.»

Brenda'nın dünyanın en iyi arkadaşı olduğunu düşünen Kate için bu büyük bir değişiklikti, ama Bryna düşüncelerini kendine sakladı. Babasının arkadaşı hakkındaki düşüncelerinde haklı çıkması zaten Kate'in kendini yeterince kötü hissetmesine yol açıyor olmalıydı, yarasını daha fazla deşmenin anlamı yoktu.

Oturma odasına döndüklerinde Paul ve kız arkadaşı Lynn, Kate'in erkek arkadaşı Roger ve o gece Brenda'ya eşlik edecek olan Flip geldiler.

Bryna, Raff'ın da altı gencin arasında kendisi gibi rahatsız olduğunu hissetti!

Saat sekizde kapı bir kez daha çaldı ve Kate yerinden fırladı. «Kendinizi yabancı hissetmeyeceksiniz artık,» dedi kapıya ulaşmadan önce.

Bryna'nın önsezisi Court, Kate'le birlikte içeri girmezden önce onu son gelen konuk hakkında uyarmıştı. Raff'ın halinden tatsızlık çıkarmak üzere olduğunu anlayan Bryna ona yalvarırcasına baktı.

Raff, Bryna'nın yalvaran bakışlarıyla karşılaştıktan sonra Kate'in heyecanlı yüzünü görünce gevşedi. Kızı her iki adamın da orada bulunmasını istiyordu ve eğer birinden biri gidecek olursa çok üzülecekti. Raff gözlerinin hâlâ tehlikeli bir şekilde kısılmış olmasına rağmen rahatladı.

«Bakın kim var burada,» diye keyifle güldü Ka-

te. «Zavallı Court Amca'nın kız arkadaşı migreni olduğu için gelememiş,» diye ekledi sevimli bir şekilde.

«Kısa bir süre için de olsa yerine birisini bulamadın mı?» diye alay etti Raff. Gözlerinde hâlâ tehlikeli pırıltılar vardı. «Beni hayal kırıklığına uğrattın Court.»

Court ona meydan okurcasına baktı. «Burada bu kadar güzel bayanlar varken bayların paylaşmaya itiraz etmeyeceğini düşündüm!»

Bryna bu taş karşısında ürkmüştü. Court haklı olarak Raff'ın davranışına sinirlenmişti, ama durum hızla kontrolden çıkıyordu. Şaşırtıcı bir şekilde durumu sakinleştiren Kate oldu.

«Bana eşlik edebilirsin Court Amca,» dedi Kate keyifle.

Court sırıttı. «O zaman bana amca demekten vazgeçsen iyi olur!»

Roger kollarını Kate'in omzuna sahiplenircesine doladı ve «Yalnızca onun yanına oturabileceğini söyledi,» diyerek gülümsedi.

Kate, Roger'ın bu tavrı karşısında kızararak babasına baktı.

Bryna da Raff'a baktı ve genç adamın gözlerinin keyifli bir şekilde parladığını görünce rahatladı. Onun Kate'i ne kadar sahiplendiğini bildiği için başka bir adamın aynı yöndeki davranışına nasıl tepki göstereceğini merak etmişti, ama sevimli Roger Delaney'ye itiraz etmeyeceğini düşünmesi gerekirdi. Uzun boylu, esmer adam tarih öğretmeni olmak üzereydi ve Raff ondan çok hoşlanıyordu.

Raff odanın diğer ucundan gelerek kolunu Bryna'nın beline doladı ve elini genç kadının büyü-

müş olan karnının üstüne sahiplenir bir biçimde koydu.

«Kendine eşlik edecek birini bulmalıydın Court, hiçbirimiz paylaşmak istemiyoruz.» Raff öbür adama meydan okurcasına bakıyordu.

«Flip'in aldıracağını sanmıyorum.» Brenda, Court'a baştan çıkartıcı bir şekilde gülümsedi.

Flip'in aldırmasına gerek olmadığı bir süre sonra anlaşıldı. Sessiz bir insandı ve belli ki kız arkadaşının canlılığından etkilenmişti. Gece ilerlerken Brenda'nın Flip'i yalnızca kavalyesiz kalmamak için çağırdığı anlaşıldı. Şimdi Court damı olmadan geldiğine göre Brenda, Flip'i biraz olsun ihmal edip dikkatini Court'a yöneltebilirdi!

Bryna, Flip'i de konuşmaya katmak için elinden geleni yaptı ve Raff yemek boyunca ağzını açmadığı için sürekli kendisi konuşmak zorunda kaldı.

Bryna onun Court'un varlığına sinirlendiğini biliyordu, ama Kate'in keyfini kaçırmamak için ağzından hoşnutsuz bir şeyler kaçabilir düşüncesiyle ağzını açmıyordu. Bryna yalnızca Raff'ın onu Court'un geleceğini bilmekle suçlayacağını umuyordu, çünkü bunu bilmiyordu ve kendini bu rahatsız duruma bilerek asla sokmazdı. Doktor şimdilik hamileliğinin gidişinden memnundu, yine de genç kadının tansiyonunun sürekli inip çıkması onu biraz düşündürmüştü. Ve Bryna bu akşam durumunun pek de iç açıcı olmadığının farkındaydı!

İşin kötü yanı evliliklerinin soğuk haftalarından sonra Raff'la bu duruma gelmiş olmalarıydı. Şimdi aralarında gerçek bir dostluk ve paylaşma, daha önce hiç olmayan bir şeyler vardı. Ve Bryna

yalnızca Court'la bir akşamı birlikte geçirdiler diye tüm bunları kaybetmek istemiyordu.

«Üzgünüm.»

Raff ona portakal suyu getirmek için ortadan kaybolduğunda yanında Court belirmişti. Bryna etrafına çabucak bakındı, Raff'ın onları izleyip izlemediğini merak ediyordu. Bryna'nın panik içindeki gözleri uzaktan Raff'ın ifadesi anlaşılamayan gözlerini buldu ve genç kadın yalvarırcasına baktı.

Court içini çekti. «Bu akşam buraya hiç gelmemeliydim.» Bryna ona doğru dönerken başını sallıyordu. «Raff'la senin de burada olduğunu bildiğim için gelmeyecektim, ama Kate çok ısrar etti.»

Bryna ona sempatik bir şekilde gülümsedi. Eğer Raff'la yeni oluşan dostluklarına bir zarar gelmişse artık yapabileceği hiçbir şey yoktu. «Nasılsın?»

«İyiyim,» dedi Court. «Sen de çok iyi görünüyorsun.»

«Evet,» diyerek güldü Bryna.

Bölüm Dokuz

Court ona araştırırcasına bakıyordu. «Gerçekten nasılsın Bryna?» diye sordu yavaşça. «Lokantadaki o günden beri senin için endişeleniyorum, ama beni aramadın...!» dedikten sonra omuzlarını silkti.

«Gerek yoktu.» O gece Raff'ın onu asla fiziksel olarak incitmeyeceğini düşünerek genç adamı beklerken duyduğu endişeyi aklından hemen uzaklaştırdı.

«Öyleyse artık Raff'la aranız iyi denilebilir mi?» diye sordu Court.

Bryna omuzlarını silkti. «Sanırım olabileceğimiz en iyi durumdayız,» diyerek başıyla onayladı.

Court onu inceledi. «Peki mutlu musun?»

Evet, mutluydu. Aşırı neşeli değillerdi, ama son haftalarda Raff'la birbirlerine anlayışlı ve uyumlu davranmaları hayatına yeni bir huzur katmıştı. Genç adamın sevgisini olmasa da, hayatının büyük bir bölümünü ona ayırıyor olması, Bryna'yı mutlu etmeye yetiyordu.

Raff'ın içkiyle birlikte dönmesi uzayınca Bryna odanın diğer ucuna endişeyle baktı ve onu Roger Delaney'le derin bir sohbete dalmış buldu. Her ne kadar konuşan iki insandan habersiz gö-

rünüyorduysa da Bryna genç adamın onları dikkatle izlediğinin farkındaydı.

«Evet,» diye yalıştırdı Court'u hiç duraksamadan.

Hmm. O halde Raff'ın ikimizi içeren şüphelerinden bahsedersem kızar mısın?» Court endişeli gözüküyordu.

Bryna'nın gözlerine soğuk bir ifade yerleşti, ama yine de başını iki yana salladı. «Eğer bana söyleyecek yeni bir şeylerin varsa duymak hoşuma gidecektir.»

Court kaşlarını çattı. «O gün lokantada o adamı Raff'ın yanında gördüğüm zaman anladım. Onu birlikte dışarı çıktığımız günlerde birkaç kez görmüştüm, ama...»

«Kimi?» diye sordu Bryna sabırsızlıkla.

«Raff'ın yardımcısı. Adı neydi...?... Hillier,» diye hatırladı ardından. «Birlikte dışarı çıktığımız zamanlarda onu da aynı lokantada gördüm. Bunun bir tesadüf olduğunu düşünüyordum. Ama Raff'ın bizi birlikte görünmekle suçladığını söylemiştin ya, sanırım bizim hakkımızda bilgi veren Hillier.»

«Niçin böyle bir şey yapsın ki?» diye sordu Bryna inanmayarak.

«Bilmiyorum,» diyerek Court başını iki yana salladı. «Ama bizi birlikte görmüş olabilecek tek kişi o.»

Stuart Hillier mi? Bryna o adamı gerçi hiç sevmemişti, ama yine de...!

Ancak ya Raff ondan Bryna'yı takip etmesini istemiştiyse? Bunu zaten bir kez yapmıştı, niçin bir daha takip ettirmiş olmasındı? Gerçi onu ta-

kip ettirdiğini inkâr etmişti, ama bu kadarı da tesadüf olamazdı.

«Sence Raff'a bizden söz eden o muydu?» diye sordu sayıf bir sesle. Court'un gözlerindeki acıma ifadesinden onun da genç kadının kelimelere dökemediği ihtimali düşündüğü anlaşılıyordu. Raff yardımcısından onları takip etmesini istemişti!

«Sen de öyle düşünmüyor musun?» diye sordu Court yumuşak bir sesle.

«Evet.» Bryna gözyaşlarını engellemeye çalışarak başını çevirdi. Raff'la son haftalarda oluşturdukları güven ve dostluğun bir yalan üzerine kurulduğunu düşünmek onu çok sarsmıştı. Şimdi Raff'a ilişkilerini gerçek bir evliliğe dönüştürmeyi söylemek için kıvrandığı zamanları hatırladıkça kendini kötü hissediyordu!

«Üzgünüm Bryna,» diyerek onun elini tuttu Court. «Bilmen gerektiğini düşündüm.»

Bunu iyi ki öğrenmişti. Bu akşam Kate'in evine gelirlerken genç adamı o kadar çok arzulamıştı ki eve döndüklerinde normal bir evliliğe doğru ilk adımı atmayı planlıyordu. Son haftalarda ne kadar da aptalca davranmıştı! Raff onunla dostluk kurmak istemiyordu, doktorun rahat bir doğumun annenin ruh sağlığına bağlı olduğu yolundaki sözlerini o kadar ciddiye almıştı ki aralarındaki tüm farklılıkları ve sürtüşmeleri en azından doğuma kadar göz ardı etmeye karar vermişti. Peki ya sonra? Eski soğuk günlerine geri mi dönecektilerdi?

«İşte, Bryna!» Raff genç kadını denemek için onları bir süre kasten yalnız bıraktıktan sonra arkasında belirmiş içkisini uzatıyordu. «Hayatım,

çok solgunsun,» diye ekledi Raff kaşlarını çatarak.

İlgisi, hayatını deyişi, hepsi yalandı! «Mümkünse eve dönmek istiyorum,» dedi genç kadın.

Raff gözlerini kısarak öbür adama baktı. «Şüphesiz,» diyerek kabul etti çabucak. «Kate'e gideceğimizi söyleyeyim.»

«Yanılıyor olabilirim Bryna,» dedi Court yalnız kaldıklarında. «Senin de söylediğin gibi Hillier niçin böyle bir şey yapmak istesin ki?»

Her ikisi de bunun sebebinin ne olduğunu gayet iyi biliyorlardı!

Bryna herkese nasıl iyi geceler dileyip Kate'e nasıl teşekkür ettiğini hiç hatırlamıyordu, ama ayrılırlarken hiçbir garip bakışla karşılaşmadıklarına göre her şeyi gereği gibi yapmış olmalıydı.

Kate'in evine gelirkenki yakınlıkları evlerine dönerken yerini bariz bir şekilde soğukluğa bırakmıştı. Bryna hüzün denizinde kaybolmuştu, Raff'ın yüzünde ise düşüncelerini yansıtan karanlık bir ifade vardı.

«Kate artık partilerde ne ikram edeceğini öğrenmişe benziyor.» Raff'ın ani konuşması aralarındaki sessizliği bölmüştü.

Avokado ve karidesler, beyaz şarap, soslu tavuk ve sonra da servis yapılan tatlılar gerçekten çok lezzetliydi. «Çok güzeldi,» diye cevap verdi Bryna kısaca.

«Roger Delaney hakkında ne düşünüyorsun?»

«Çok tatlı bir insana benziyor,» diyerek omzunu silkti genç kadın.

Bryna gergin bir şekilde Court ve kendisiyle ilgili soruyu bekliyordu.

Ama Raff tekrar sessizliğe gömülerek bu konuda hiçbir şey söylemedi.

Eve varır varmaz Bryna, Raff kapıları kilitlerken kendi odasına çıkan merdivenleri tırmanmaya başladı. Merdivenleri çıkarken Raff'ın araştıran bakışlarının kendisini izlediğinin farkındaydı. Arkasını dönüp o meraklı bakışlarla karşılaşmak istemediği için sırtını dikleştirerek yoluna devam etti.

Raff kapıya birkaç kez vurduktan sonra odasına girince Bryna hiç şaşırmadı. Hâlâ ceketiyle odasındaki sandalyede oturuyor olduğuna göre herhalde böyle bir şeyi beklediği açıktı.

«Sana yardım edeyim.» Raff onu ayağa kaldırdıktan sonra ceketini çıkardı ve elbisesinin fermuarını açarak kumaş parçasını dikkatle sıyırdı. Bryna ona hiç karşı koymuyordu ve Raff onun ipek çamaşırlarını çıkartırken araştırırcasına baktı. «Court seni üzecek ne söyledi?» diyerek genç kadının uzun zamandır beklediği soruyu sordu.

Bryna, Raff'ın önünde tümüyle çıplaktı şimdi ve sanki bunun hiçbir önemi yok gibiydi. Son haftalarda genç adamın varlığına karşı hissettiği duyarlılık onun yalanını öğrendikten sonra kaybolmuştu. «Hiçbir şey,» dedi ifadesiz bir sesle.

Raff'ın dudakları gerildi. «Bir şey söylemiş olmalı, o seninle konuşmadan önce gayet iyiydin!»

«Öyle miydim?»

«Evet kahretsin!» Genç kadının kollarını sıkıca kavradı. «Bryna bana bak!»

Bryna birden ağırlaşan gözkapaklarını kaldırdı. Raff her zamanki gibi görünüyordu, kibirli, yakışıklı ve buyurucu.

«Bryna!» Raff genç kadının gözlerinin içine bakıp bütün duygularının çekildiğini hissettiğinde sesi daha da boğuklaşmıştı. «Seni istiyorum Bryna,» diyerek onu yavaşça sarstı. «Seni istiyorum!»

«Sana engel olmuyorum ki,» dedi genç kadın ilgisiz bir tavırla.

«Tanrım,» diye acıyla inledi Raff. «Bryna?» Onu bir kez daha sarstıktan sonra sanki daha fazla dayanamayacakmışçasına inleyerek genç kadının dudaklarına doğru eğildi.

Raff ona duygusal olarak ulaşamamıştı, ama öpücükleri devam edip elleri Bryna'nın vücudunda açıkla dolaşırken genç kadın direncinin yavaş yavaş azaldığını sonra da tümüyle kaybolduğunu hissetti.

Genç adamın büyüleyici okşayışlarına karşılık verirken bir yandan da kendi zayıflığına sinirleniyordu. Raff'ın çıldırtıcı dokunuşlarından uzak kalalı çok uzun zaman olmuştu ve tüm vücudu yalnızca bu adamın ona verebileceğini bildiği haz için kıvranıyordu.

Bryna, Raff'ın ellerini karnında hissedince zevkle inledi. Bebekleri sanki babasının dokunuşuna içeriden karşılık veriyordu. Bebek de Bryna gibi bu adamın hâkimiyetinde oldukları, o ne isterse yapabileceğini biliyordu. Ve eğer Raff onunla sevişmek istiyorsa Bryna onu durduramazdı, kendisi de genç adamı çılgıncasına arzuluyordu.

Raff elbiselerini yere fırlattıktan sonra yatakta Bryna'nın üzerine eğildiğinde vücudu hem gergin hem de davet edici bir şekilde ılıktı. Tek vücut olduklarında Bryna zevkle inledi. Tüm şüp-

helerini aklından uzaklaştırmaya çalışıyordu o anda.

Uzun haftalar boyunca birbirlerinden uzak kalmak sevişmelerinin neredeyse başlamadan bitmesine neden olmuştu, ama yine de bu Bryna'nın daha önce hiç tatmadığı kadar yoğun bir duyguydu.

Nihayet Raff genç kadının yanında yatacak gücü kendinde buldu, her hareketi dikkatli ve yumuşaktı. «Şimdi bana Court'un seni üzecek ne söylediğini anlat,» dedi boğuk bir sesle.

Bryna sevişmelerine rağmen bu sorunun yalnızca ertelendiğinin, unutulmadığının farkındaydı. «Sana Court'la buluştuğumu söyleyen Stuart Hillier miydi?»

Raff kaşlarını çattı. «Bana kimin söylediği ne fark eder?»

«Benim için çok şey fark eder,» diye atıldı genç kadın. «O muydu?» Bryna yatakta doğruldu.

«Ben...»

«Aman Tanrım!» Bryna yatağa baktığında krem rengi çarşafın kırmızı bir sıvıyla kaplı olduğunu gördü ve kendini bayılacakmış gibi hissetti. «Kanama geçiriyorum Raff,» diyerek genç adama panik içinde baktı. «Bebeğimizi kaybediyorum!»

Bölüm On

«Doktor burada bir hafta dinlenmen gerektiğini söyledi,» dedi Raff. «Sonra eve dönebilirsin. Tabii yine dinlenmek için,» diye kararlı bir sesle ekledi.

Bryna hastane yatağında hiçbir şikâyette bulunmadı. Bebeğinin sağlıklı doğması için kalan yirmi bir haftayı da orada geçirmesi istenirse bunu yapacaktı.

Raff genç kadının ürperten keşfinden sonra hiç zaman kaybetmemiş, onu battaniyeye sarıp arabaya indirmeden önce çabucak bir şeyler giymiş ve genç kadını hemen hastaneye getirmişti.

Neredeyse iki saattir oradaydılar. Doktorlar kanamayı durdurmuşlar ve bebeği almak gerekirse diye beklemeye başlamışlardı. Şimdilik böyle bir tehlike yoktu.

Raff bir an bile karısının başucundan ayrılmamış, hastane personeli de hamile karısını çırılçıplak onlara getiren adamı garipsediyse bile bunu hiç belli etmemiş, çocuğun henüz kaybedilmediğini göstermek için sessiz ve sakin davranmışlardı.

Bryna bütün bu zaman boyunca Raff'ın gözlerindeki gerçeği düşünmüştü. Court'la Raff'a haber vermeden buluştuğunu ona Stuart Hillier söylemişti.

«Özür dilerim.»

Bryna, Raff'ın sesindeki kederden şaşkın, ona doğru baktı. Genç adamın gerçekten acı çektiği belliydi. Son saatlerin etkisi hissediliyordu. «Geçti artık,» diyerek başını öte yana çevirdi Bryna.

«Umarım!» Genç adam Bryna'nın elini kendininkilerin içine aldı. Akşam giydiği elbiseleri eline geçtiği gibi tekrar giymişti. Bryna onu hiç bu kadar pejmürde görmediğini düşündü. «Seninle hiç sevişmemeliydim,» diye inledi Raff.

Değişik nedenlerden de olsa Bryna ona katılıyordu. Onunla sevişmek genç kadına, ne kadar canı yanarsa yansın, onu hayır diyemeyecek kadar çok sevdiğini göstermişti. Hiçbir zaman mazoist olduğuna inanmamıştı, ama Raff'ı böylesine sevmesinin başka bir açıklaması yoktu!

«Sebebi o değilmiş, doktor öyle dedi.» Genç doktorun sorduğu utandıracak kadar özel soruları hatırlayınca suratı kızardı. Hamile kalınca mahremiyet sadece hatıralarda varolabiliyordu. «Tansiyonum yüzünden,» diye hatırlattı Raff'a.

Raff başını salladı. «Court'u tekrar gördüğün için...»

«Karının gerçekleri yerine bir yabancının yalanlarını doğru olarak kabul ettiğin için,» diyerek Raff'ın sinirli cümlesini kendisininkiyle kesti. Gözleri koyu mora çalıyordu.

Raff'ın dişleri kenetlendi. «Bunu şimdi tartışmayalım...»

«Bence hiç tartışmayalım,» dedi Bryna tükürürcesine. «Kimin doğruyu söylediğine dair kararını vermişsin bile ve ben bunun yanlış olduğunu biliyorum. Şimdi galiba doktor dinlenmem ge-

rektiğini söylemişti...» diye ekledi parmağıyla işaret ederek.

Raff'ın yanakları kıpkırmızı oldu. «Eğer açıklamama izin verirsen...»

«Sadece dinlenmem gerek, hatırladın mı?» diyerek ona soğuk soğuk baktı Bryna.

Raff yenilgiyi kabullenerek iç çekti. «Bryna ben... senin için üzülüyorum. Sana bir şey olsaydı...»

«Bebeğe demek istiyorsun,» diye sertçe düzeltti Bryna. «Üzülme, Raff, bu bebeği belki senin istediğinden fazla istiyorum.» Çünkü bu genç kadının sahip olabileceği tek çocuk olabilirdi. Vücudu hâlâ karşı koyuyordu zaten.

Raff'ın gözleri koyuldu. «Bunun mümkün olduğunu hiç sanmam,» dedi. «Şimdi biraz uyu.» Genç kadını alnından öpmek için yatağa abandı, ama Bryna geri çekildi. «Bebeğin iyi olmasını istiyorum,» diye mırıldandı. «Tanrı bilir, hamile kalmamanı nasıl isterdim!»

Bryna savunma pozisyonuna geçti. «İnan bana, eğer böyle bir şey olabileceğine dair en ufak bir ihtimal olsaydı baba olarak seni seçmezdim!» Bunu söyler söylemez pişman oldu Bryna. Raff'ın her bir kelimeyi farklı yorumlayacağını ve hakkında daha da kötü düşüneceğini biliyordu. Hiçbir zaman ona kısırlığından bahsetmek istememişti, ama sinirlenince ağzından kaçırmıştı işte.

Raff aniden donakaldı. «Ne demek istiyorsun?»

«Fark etmez...»

«Ne demek istiyorsun?»

Bryna güçlükle yutkunarak erkeğin bakışlarını yakaladı. «Ergenlik çağında bir ameliyat geçirdim ve doktorlar bir daha çocuk sahibi olamayacağımı söylediler,» diyerek öte yana döndü. «Seninle olan ilişkimizde hiçbir doğum kontrolünü uygulamadım, Raff, hamile kalabileceğimi sanmıyordum!»

Raff oturduğu sandalyeyi devirerek ayağa kalktı ve genç kadının yanına geçti. «Ben çocukları sevmediğini düşünmüştüm, beraber yaşamayı sevdiğin gibi, bunlar bağlayıcı şeyler. Hiç böyle bir şeyi...» Keskin bakışlarla genç kadına baktı. «Court da kısırdır.»

«Evet, ne çift olurduk ama,» diye kabul etti acıyla.

«O yüzden mi...?»

«Ne?» Raff'ın çenesi gerilmiş, ağzı çizgi olmuştu. «O yüzden ne, Raff?» diye bastırdı Bryna.

Raff bir nefeste konuştu. «O gün Court'u değil beni seçtin.»

Bryna solduğunu hissetti. «Ben seni seçmedim, sen beni seçtin,» diye zorlukla konuştu. «Court'la çıkmaya başlamadan önce ona baba olup olamayacağını soracak değildim herhalde!»

«Hayır, tabii ki değil,» diye kabul etti Raff kendinden tiksinircesine. «Bana ne olduğunu bilmiyorum. Ben...»

«Ben biliyorum,» diye aşağıladı onu Bryna. «Benim kötü olduğuma kendini inandırdın, seninle en baştan beri evlenmek için beraber olduğumu düşünüyorsun. Belki söyleyeceğim şeyin sana faydası olur,» diye konuştu. «Bebeğimi elimden almandan korkmasaydım seninle hiçbir zaman evlenmezdim!» Bryna gözlerini ondan ayırmıyordu, ama zorlukla nefes aldığı ortadaydı.

Raff'ın yüzünde bir kas oynadı. «Ben...»

«Üzgünüm, Mr. Gallagher,» diyerek içeri girdi

güzel hemşire. «Ama Mrs. Gallagher'ın dinlenme ye ihtiyacı var. Sizin de tabii,» diye nazikçe konuştu. «Saat sabahın ikisi! Tecrübelerime dayanarak söylüyorum, babalar da anneler kadar dinlenmelidir!» Şakası istediği etkiyi yapmayınca kadının kaşları çatıldı. «Tehlike artık geçti, Mr. ve Mrs. Gallagher,» diye yumuşak tonda devam etti.

Tehlike geçmişti, ama evliliği de bitmişti. Bryna şimdi anlıyordu ki hiç başlamaması gereken bir şeydi bu. Raff ile mahkemede hesaplaşacaktı. Bunu ona söylemek istedi, fakat hemşirenin yanında kendini tuttu. Bir dahaki yalnız kalışlarına dek sabretmeye karar verdi.

Ama hiç yalnız kalmadılar. Bryna, Raff'ın bunu mahsus mu yaptığını bilmiyordu, ama kocası ne zaman onu ziyarete gelse yanında ya Kate ya da Paul veya her ikisi birden oluyordu. Çocuklar erkek ya da kızkardeşlerinin sağlığıyla çok ilgilenmişlerdi.

Birçok başka ziyaretçileri de olmuştu. Endişeli anne babası İskoçya'dan kalkıp gelmişler, çalıştığı birçok manken ve iş arkadaşı da uğramıştı. Gilly ve bir kere de ziyaret saatinden hemen önce Court gelmişti, Raff'la karşılaşmamak için böyle yapmıştı.

«Senin için, çünkü bana senin gözlerini hatırlatıyorlar.» Elindeki bir buket menekşeyi yatağın üzerine koydu Court.

Bryna gözleri dolu dolu ona baktı. «Teşekkür ederim.»

«Hey, buraya seni neşelendirmeye geldim, ağlatmaya değil!» Bir sandalye çekerek oturdu, yüzündeki gülümseme aydınlıktı. «Yemekler nasıl?»

«Yemekler mi?» diye bir kahkaha attı Bryna. Dayanamamıştı işte!

«Hastanedeki insana her zaman ilk olarak bu soru sorulur diye biliyorum,» diye açıkladı Court. «Yemeklerin rezalet olduğunu duydum. İstersen sana farklı bir şeyler göndereyim.»

«Yemekler iyi,» diye kıkırdadı Bryna. «Nerede olduğumu nasıl buldun?» diye merakla sordu sonra.

«Kate,» diye yanıtladı Court. «Geçirdiğiniz korkudan bahsetti. Şimdi nasılsın?»

Kanama durmuş, tansiyonu da normale dönmüştü, doktoru da her şeyden memnundu. «Başladığında biraz korktum,» diye kabul etti. «Ama şimdi her şey yolunda görünüyor.»

Court birden daha yaşlı göründü, ifadesi hüzünlüydü. «Söylediğim ya da yaptığım herhangi bir şeyin bebeğini kaybetmene yol açmasına dayanamazdım.»

«Ne sen ne ben bir şey yapmadık,» diye onu teskin etti Bryna. Çocuğa bir şey olsaydı onun aslında niye üzüleceğini çok iyi biliyordu. Zavallı Court! «Court, çocuk... çocuk doğduğunda onun vaftiz babası olmanı istiyorum.»

Court'un alnı kırıştı. «Raff buna ne der acaba?»

«Hiçbir şey!» Bryna'nın ağzı gerildi. «Çünkü artık bize dokunamayacak.»

Bryna'nın sesindeki şiddet Court'un kaşlarını kaldırmasına neden oldu. «Onu bıraktın mı?» diye sordu.

«Ben... henüz değil.» Bryna dudaklarını ıslattı. «Henüz ona söyleyemedim, ama onu bırakacağım. Ve senin de vaftiz babası olmanı istiyorum.»

Court gözlerindeki acıyı saklamadan meraklı bakıyordu. «Sana söyledi, değil mi?» dedi hafifçe.

Yapmak istediği son şeyi yapmış Court'u üzmüştü. «Court...»

«Pekâlâ.» Ayağa kalktığında yüzü ifadesizdi. «Raff'ın beraberliğimiz ve hamileliğin için neler düşündüğünü hatırlayınca, bunu sana ne şartlar altında söylediğini tahmin edebiliyorum.» Bir nefes aldı. «Şimdi gitmem lazım...»

«Court, hayır,» diye yalvarırcasına ona doğru uzandı Bryna. «Çok özür dilerim. Seni üzmek, istediğim en son şeydi...»

«Beni üzmedin,» dedi aniden Court. «Kısırlığıma alışalı uzun zaman oluyor,» diye ekledi acı dolu bir sesle.

«Birçok kadın seninle olabilmek için evlat edinmeyi kabullenecektir.»

«Bir çok kadın,» diye dudak büktü Court. «Hemcinslerini küçümsüyorsun, Bryna.»

Genç kadın güçlükle yutkundu. «Sen de hiç evlenmemeye karar verdin,» diye tahmin yürüttü. Kendi kısır günlerini hatırlıyordu.

«Ben karar vermedim,» diye hırıldadı Court. «Öyle yaratıldım.»

«Ama Court, bugünlerde bir sürü kadın çocuk istemiyor...»

«Bencil, egoist, kariyerini mahvetmek istemeyen kadınlar,» diyerek tiksintiyle kesti onun sözünü Court. «Ben öyle bir karım olsun istemiyorum.»

Bryna başını salladı. «Hepsi öyle değildir, bazıları...»

«Rahatsız etmiyorum ya?» Alyson kapının önünde durmuş tereddüt ediyordu. Bryna'nın düğününde gördüğü bu yakışıklıyı tekrar görmekten çok mutluydu. «Düğünden sonra beni aramadın,» diye kırılmış bir tavırla Court'a göz süzdü.

Court, Alyson'a o alışık olduğu sırıtışla cevap vermeden önce Bryna'ya buruk bir gülümsemeyle baktı. Genç kadın vücudundaki basıncın azaldığını hissetti. «Bu gece?»

«Şahane!» Alyson ona baştan çıkartıcı bir gülümseme gönderdi.

Court başıyla onayladı. Tekrar Bryna'ya dönerken ifadesi değişmişti. «Kendine ve bebeğe iyi bak.»

«Gitmiyorsun ya?» Bryna onun gitmesini istemiyordu, çünkü daha konuşacakları çok şey vardı.

Court'un ağzı kıvrıldı. «Raff gelmeden çıksam iyi olur.»

«Ama...»

«Hoşça kal, Bryna.» Onu yanağından öptü. «Mutlu ol!»

Sanki hayatından tamamen çıkıp gidiyormuş gibiydi! «Court, sen...»

Court kapıda durarak döndü. «Gerçekten gitmem gerek,» dedi huysuzca. «Benim için üzülme, Bryna,» diye tane tane devam etti. Ama hâlâ üzgün duruyordu. «Başımın çaresine bakarım.» Çıkmadan önce Alyson'u da başıyla selamladı.

Bryna üzüntüyle arkasına yaslandı. Court'u üzmek, yapmak istediği son şeydi. Raff da, kendisi de Court'u çok üzmüşlerdi.

«Gerçekten rahatsız etmedim ya?» Alyson yatağın kenarına otururken meraklanmış görünüyordu. Getirdiği dergileri komodinin üzerine yerleştirdi.

Bryna arkadaşına gülümseyerek güven verdi. «Hayır, tabii etmedin,» diye konuyu kapatmak istedi.

«Ama Court biraz üzgün görünüyordu.» Alyson'un kaşları hâlâ çatıktı. «Düğünde hayran oldu. ğum o yakışıklı düzenbaz gibi değildi.»

Bryna inanmaz bir kahkaha attı. «Hem ona düzenbaz diyorsun hem de seni aramasını istiyorsun!»

«Tabii,» diyerek gülümsedi Alyson. «Belki o kendini bilmezden sonra sinirlerim düzelir.»

Bryna ve Alyson kariyerlerine sekiz yıl önce beraber başlamışlar, maalesef Alyson'un özel yaşamı ötekininki kadar sakin geçmemişti.

Bryna başını salladı. «Her zaman yanlış adamı seçtin.»

«Beni uyarabilirdin,» diye şikâyet etti Alyson. «Belki o zaman böylesi bir faciaya katlanmama gerek kalmazdı.»

«Nasıl önleyebilirdim ki?» diye sordu Bryna.

«Onun hakkında sadece kocan için çalıştığını biliyorum, ama sen nasıl biri olduğunu biliyorsundur,» diye konuştu Alyson.

Bryna son sözlerle birlikte kendini kontrole çalıştı, ama yanaklarının solduğunu hissediyordu. «Stuart Hillier seni mi aradı?» diye bir nefeste sordu.

«Evet,» diyerek burnuyla hoşnutsuz bir jest yaptı kadın.

Yapamazdı, Raff böyle bir şey yapmazdı...! «Düğünde seni beğendiğini gösterecek hiçbir şey yapmadı,» dedi sıkkın bir sesle.

«Bence de,» diye gülümsedi arkadaşı. «Telefonu hiç beklenmedik bir anda geldi o yüzden. Aslında ilk başta onun kim olduğunu çıkaramadım. Sonra sana hayran hayran bakan adam olduğunu hatırladım...»

«Hiç sanmıyorum,» diye anında karşı koydu Bryna.

«Gözlerini senden ayıramıyordu,» diyerek omuz silkti Alyson. «Neyse, zaten aradığı benim. Biraz çekici sayılır... Keşke bu kadar sıkıcı olmasaydı.» Yine burnunu oynattı.

«Kendinden çok mu bahsetti?» diye aniden sordu Bryna. Stuart Hillier'nin kendisini nasıl seyrettiğini dinlemek istemiyordu.

«Raff'dan çok bahsetti,» diyerek gülümsedi Alyson. «Dişi nüfusun geri kalanı gibi ben de kocanı çok çekici buluyorum,» diyerek iç çekti. «Ama o senin kocan ve ben başka bir erkekle beraberken biraz daha kişisel konulardan bahsetmek isterim.»

Bryna artık nefes aldığından bile emin değildi. «Peki benden, Stuart benim hakkımda da konuştu mu?»

Arkadaşı kaşlarını çattı. «Birkaç defa,» diye düşünerek cevap verdi. «Muzır değil tabii,» diye eklemek zorunda hissetti. «Buna izin vermezdim. Sadece hakkı olmadığını düşündüğüm sorular sordu. Seninle bu kadar ilgileniyorsa bu soruları Raff'a sormasını söyledim. Galiba bu cevap ona yetti.»

Raff'a sormasına gerek yoktu, çünkü Stuart'ı zaten o görevlendirmişti.

Raff bu kez çok ileri gitmişti. Mantıksız suçlamalar veya en iyi arkadaşından şüphe etmek başka, arkadaşlarından laf sızdırmaya çalışmak bambaşkaydı.

Bu böyle devam edemezdi.

Alyson'a gülümsemek için kendini zorladı. «İnan bana, Court, Stuart Hillier'den daha hoş tur.»

Alyson katıldığını belirtir şekilde gülümsedi. «Umarım!»

Raff birkaç dakika sonra geldiğinde ikisi hâlâ dedikodu yapıyorlardı. Alyson ayrılmak için izin istediğinde Bryna onu durdurmaya çalışmadı, ama dergiler ve ziyareti için teşekkür etmeyi de ihmal etmedi. Kendi yokluğunda kızın büroyu idare ederken nasıl meşgul olduğunu biliyordu.

Raff getirdiği kitapları ve çukulata kutusunu dergilerin yanına yerleştirdi. «Gelmesi ne incelik,» dedi hafif bir sesle.

Bryna ona soğuk soğuk baktı. Genç adam zayıflamış, gözleri eski parlaklığını kaybetmişti. Bryna bu görünüşün sadece suçluluk hissinden kaynaklanmasını diledi. Ama öyle değildi. Raff hiçbir zaman hatalı olduğunu kabullenmezdi.

«Evet,» diye konuştu Bryna.

«Kate ve Paul sonra gelecekler. Sana hediye almaya gittiler.» Yatağın ucunda ayakta duruyor, diğer ziyaretçiler gibi onun yanına oturmuyordu.

«Bana her gelişlerinde bir hediye almalarına gerek yok ki,» diyerek başını salladı.

«Bu eve hoşgeldin hediyesi.» Raff'ın gözleri zaferle parlıyordu. «Doktoru şimdi gördüm, yarın eve dönebileceğini söyledi!»

Hastaneden çıkışıyla ilgili konudan tamamen haberdardı Bryna. Sabahki vizit sırasında doktorla konuşmuşlardı. «Evet,» dedi isteksiz bir sesle.

Raff onun sesinin tonuna kaşlarını çattı. «Pek memnun olmuşa benzemiyorsun.»

«Taburcu olmak, bebekle ilgili tehlikenin son bulması demek. Ben de buna çok memnunum,» diye lafı çevirdi Bryna.

«Öyleyse hoşuna gitmeyen ne?» Raff merakla ona bakıyordu.

Bryna derin bir nefes alarak tatsız geçeceğini bildiği konuşmaya başladı. «Eve gelmiyorum,» dedi dosdoğru.

Raff şaşırmıştı. «Ama doktor taburcu olacak kadar iyi olduğunu söyledi, artık kanaman yok ve...»

Bryna, «Doktorun ne dediğini çok iyi biliyorum,» diye kararlı bir sesle sözünü kesti onun. «Eve gelmiyorum dediğimde kastettiğim senin evindi.» Raff'ın karşı koyarcasına geriye kayan başına doğru meydan okurcasına bakıyordu.

«Orası bizim evimiz,» diyebildi Raff. «Başka nereye gideceksin ki?»

Bryna omuz silkti. «İskoçya'ya, ailemin yanına...»

«Seyahat edecek kadar iyileşmedin,» diye homurdandı Raff.

Bryna bunu biliyor, ama Raff'ın aklına gelmemesini umuyordu. Daha iyi düşünmeliydi! Ama henüz plan yapacak kadar zamanı olmamıştı. Tek bildiği Raff'tan uzak durması gerektiğiydi.

«O zaman annem buraya gelir ve beraber bir daire tutarız...»

«Babanın annen olmadan işleri idare etmekte güçlük çektiğini biliyorsun. Ne de olsa onlar için yılın en yoğun mevsimi,» diyerek bu bahaneyi de bertaraf etti Raff. «Hem artık kendi dairen yok.»

Bryna'nın yanakları kızgınlıkla renklendi. «Kiralayabilirim.»

«Mobilya bakacak kadar güçlenmedin,» diyerek sırıttı Raff.

«Öyleyse mobilyalı bir tane kiralarım,» dedi Bryna sonsuz bir istekle. «Ama seninle oturmayacağım,» diyerek ona baktı. Zorlukla nefes alıyordu.

«Sakin ol,» dedi Raff otoriter bir sesle. «Tansiyonunun tekrar yükselmesini mi istiyorsun?»

«Hayır,» dedi Bryna. Sesi çok gergindi. «Ama evliliğimiz bitti, Raff. Artık senin hiçbir şeyini istemiyorum.»

Raff'ın yüzünde bir kas oynadı, gözleri hiddetle dolmuştu. «Bu yüzden başka bir yere taşınmak zorunda mısın?» diye sordu en sonunda.

Bilememezlik Bryna'yı ona her bakışında biraz daha kaplıyordu.

Raff sabırsızca omuz silkti. «Birbirimizin varlığını görmezden gelerek yaşamayı becermiştik!»

Bryna başını salladı. «Bu defa başarabileceğimden emin değilim,» diye bir nefeste konuştu.

«Neden?» diye sordu Raff.

«Çünkü sana güvenmiyorum,» diye cevap verdi Bryna.

Raff'ın ağzı gerildi. «Seni tekrar üzerek çocuğumun hayatını tehlikeye atmaya niyetim yok!»

«Sadece bebek yüzünden evlendik, ama sen neredeyse başlar başlamaz kuralları çiğnedin,» diye hatırlattı Bryna. «Sana güvenemem,» diye tekrar etti sonra sakin bir sesle.

«Güvenebilirsin,» diye karşı koydu Raff. «Sana söz veriyorum ki, senin yanına yaklaşmaya veya sana dokunmaya çalışmayacağım. Sadece

sana bakmak istiyorum. Sana bakmama izin ver.» Sesi nazikleşmişti.

Bryna istemiyordu. Elinden geldiğince çabuk olarak ondan ve devam eden casusluğundan uzaklaşmak istiyordu, ama bunu yapamayacağını biliyordu. «Benden uzak duracağını söyledin!» Raff'a kısılmış gözlerle baktı.

«Duracağım,» diye kabul etti Raff. «Ama sana bakacak insanlar ayarladım. Seni rahat ettirecekler. Hem daha fazla kalmasını istersen anneni de endişelendirmiş olursun.»

Bryna, Raff'ın haklı olduğunu biliyordu.

«Seni görmek bile istemiyorum, Raff,» dedi soğuk bir tonda. «Bebek doğar doğmaz da kendime bir yer ayarlayacağım.»

Bu sonuncu söz üzerine Raff'ın ağzı tekrar gerildi, ama hiçbir şey söylemedi. Sadece başıyla onayladı.

Bölüm On Bir

Kate bavuluyla geldiğinde, Bryna eve döneli sadece birkaç gün olmuştu.

Bryna okuduğu kitabı bıraktı ve ağlayarak ona koşan genç kızı karşılamak için kollarını açtı, kıvırcık saçlarını okşayarak onu sakinleştirmeye çalıştı.

Kate son bir defa hıçkırarak Bryna'nın göğsünden geri çekildi. O kadar genç ve kırılgan görünüyordu ki, Bryna onun için endişelendi.

«Ne oldu?» diye nazikçe sordu.

Kate eliyle yüzündeki yaşları silerek başını salladı. «Bu halinle seni de üzmek istemiyorum...!»

«Şu anda senin annenim,» diye azarladı Bryna. «Senin için endişeleniyorum, Kate.»

«Ben de senin için endişeleniyorum,» diyerek üzgünce gülümsedi. «Ve gerçekten seni anne olarak görüyorum. Ama Paul ve ben senin 'anne' diye çağırılamayacak kadar genç olduğuna karar verdik. Bizim büyük ablamız olabileceğini düşündük onun yerine.»

Bryna, Kate ve Paul'ün vardıkları karardan hiç alınmamış, 'anne' sıfatını sadece yaş icabı kaybettiğini öğrenmek kalbini sıcak hislerle doldurmuştu. «Büyük ablalar sığınmak içindir,» diye kıza cesaret verdi.

Kate gülümsedi. «Sorun Brenda,» dedi. Sesi dolu doluydu.

Bryna bu açıklamayı zaten bekliyordu. Aslında Kate'in son iki ayı nasıl onunla birlikte geçirebildiğine şaşıyordu. «Anlatmak ister misin?» diye sordu hafifçe.

Kate yorgun bir hareketle ayağa kalktı. «Neden olmasın?» dedi tiksintiyle. «Onun arkadaşım olduğunu sanıyordum.» Gözlerinin grisi koyulmuştu. «Ama değilmiş! Arkadaşlık kelimesinin anlamını bilmiyor!»

Bavulun ve Kate'in açık hiddetinin varlığı, iki kız arasındaki anlaşmazlığın çok ciddi olduğunu gösteriyordu. «Brenda onaylamadığın bir şey mi yaptı?» diye sordu.

«Dağınıklığını ve bencilliğini hatta devamlı değişen erkek arkadaşlarını kabul edebilirim.» Son söylediğiyle birlikte yüzü kızardı. «Ama Roger'ı ayartmaya çalışmasını kabul edemem ve etmeyeceğim!»

Sorun Bryna'nın beklediğinden daha büyüktü. Kate'in Roger'dan ne kadar hoşlandığını, onunla beraber olmak için ne kadar çabaladığını son on gündür izleme olanağı bulmuştu.

«Başardı mı?» diye istemeden sordu.

«Tabii ki hayır,» diye savunmaya geçti Kate. «Roger onunla ilgilenmiyor, beni sev... yani hoşlandığı benim,» dedi utanarak. «Brenda'nın davranışından benim kadar tiksinti duyuyor.»

Bryna öyle olduğuna emindi, ama bu soruyu sorması gerektiğini düşünüyordu. Roger'ın da en az onun kadar ilgili olduğunu duymak genç kadını sevindirmişti. «Tam olarak ne oldu?» diyerek kaşlarını çattı.

«Bu akşam dersten çıkmakta geç kalınca Roger beni daha önce çıktı sanıp eve gitmiş. Tam Brenda onu öpmeye çalışırken eve girdim, Roger onu üstünden atmaya çalışıyordu. Başardı da. Yüzündeki rujları elinin tersiyle silip ona kendinden uzak durmasını, onunla ilgilenmediğini söyledi. Tabii Brenda beni görür görmez Roger'ın ona saldırdığını söyledi, ama olanları gördüm. Bavulumu toplayıp çıktım. Gerisini sonra alacağım. Oradan uzaklaşmam gerekiyordu.» Tüyleri ürpermişti.

«Roger nerede şimdi?»

Kate rahatsız olmuştu. «Benimle gelmek istedi ama ben... onu sonra göreceğimi söyledim. Galiba babamla yüz yüze konuşmam gerek,» diye ekledi. Bunun düşüncesinden bile hoşlanmadığı açıktı.

Bryna, Kate'in isteksizliğine hak veriyordu. Babasının 'ben söylemiştim' demesi dayanılmaz bir şeydi.

Raff bu defa sözünü tutmuştu. Akşamlarını çalışma odasında geçiriyor, gece kendi odasına geçerken merhaba demek zahmetine bile katlanmıyordu. Bryna bu gidişattan memnundu, ama Kate'in haberlerine ne gibi bir tepki alacakları belli olmazdı. Kızı tek başına bırakmamaya karar verdi.

Sokak kapısının çarparak kapanmasıyla ikisi de tedirgin oldular. Kate, Bryna'ya dönerek, «Bu o olmalı,» dedi. «Onu yalnız görme konusundaki fikrimi değiştirdim!»

Bryna güven vererek gülümsedi. «Merak etme. Bir yere gittiğim yok.»

Raff her zamanki gibi çalışma odasına doğru

ilerlerken onlar oturma odasındaydılar. Üç akşamdır aynı şey oluyordu. Bryna onun bu töreni değiştirmeyeceğini biliyordu. Genellikle Raff, Bryna'nın oturduğunu bildiği odadan içeri bakmazdı bile, ama bu akşam kaşlarını çatarak durdu, yavaşça dönerek Bryna'nın yanında oturan Kate'e ve kapının yanında duran bavula gözleri irileşerek baktı.

Bryna bakışlarını Raff'dan kıza doğru çevirdi. Kate sanki ağlayacaktı. Genç kadın, «Kate bir süre için eve dönmeye karar verdi,» diye Raff'ı hafif bir sesle bilgilendirdi.

Raff'ın gözleri kısıldı, sonra rahatlayarak elindeki çantayı bir sandalyenin üzerine bırakarak içeri yöneldi. «Ne hoş,» diye mırıldandı. «Ne kadar kalabilirsin, hayatım?» İki kadın Raff'ın teklifini reddedince yalnızca kendine bir içki koydu.

«Ben... ee... ben...» Kate yalvarırcasına Bryna'ya baktı.

Bryna genç kıza güven veren bir ifadeyle gülümsedi. «Raff, aslında Kate buraya taşınıp bebek doğana kadar bana yardımcı olmaya karar vermiş. Ne hoş bir jest, değil mi?»

«Çok,» dedi Raff. «Eminim Bryna kibarlığına müteşekkirdir, Kate,» dedi kızına sıcak bir tonla.

Kate bu beklenmedik hoşgörüden utanmıştı. «Ben... sanırım eşyalarımı yukarı çıkartıp yemek için giyinsem iyi olur.» Odadan aceleyle çıkmadan önce teşekkür dolu bir ifadeyle Bryna'ya sarıldı.

Raff kapı kapanır kapanmaz endişeyle iç çekti. «Aslında ne olmuş?»

Bryna yalnız kalmalarından tedirgin bir halde odanın ucunda oturuyordu. Bu Raff'ın onu has-

taneden getirdiğinden beri ilk konuşmaları, hatta Raff'a ilk bakışıydı. Genç adam üç gün önce gördüğünden on defa daha kötüydü şimdi, yüzü incelmiş, gözleri sönmüş, pantolonundaki bolluğa bakılırsa kilo kaybetmişti.

«Bryna?» diyerek cevap alamadığı için kaşlarını çattı.

Genç kadın derin bir nefes alarak kafasındaki düşünceleri boşaltmaya çalıştı. Bu adam yenilmezdi, kimsenin acımasına ihtiyacı yoktu, en azından onunkine. «Brenda birisine fazla kur yapmış,» dedi yavaşça. «Roger'a,» diye açıkladı soran bakışlara dönerek.

«Hımm,» diye mırıldandı Raff.

«Eminim, biraz sakinleşir sakinleşmez Kate sana kendisi anlatmak isteyecektir,» dedi ilgilenmezmiş gibi. «Şu anda morali çok bozuk.»

«Roger için mi?»

«Brenda için,» diye soğukça düzeltti Bryna. «Roger kendine fazla güvenen Miss Sanders'i sertçe geri çevirmiş.»

«Tanrıya şükürler olsun,» diye gülümsedi Raff. Yayılan sıcaklığa aldırmadan şöminenin yanına kadar sokuldu. «Sanırım Kate ona âşık.»

Başıyla onaylarcasına bir hareket yaptı genç kadın. «Teşekkür ederim... yani konuşmaya ihtiyacı olduğu anda yanında olduğun için.»

Bryna merakla ona baktı. «Neden olmayayım ki?» diye cevapladı sonunda. «İki çocuğunu da seviyorum, hep sevdim.»

«Sadece babalarından hoşlanmıyorsun, değil mi!» Raff bardağındaki viskiden birkaç yudum içti. «Kate'in burada olmasının her şeyi değiştireceğini biliyorsundur herhalde?»

«Ne demek istiyorsun?» diye sordu Bryna. Elleri endişeyle kenetlenmişti.

Raff omuz silkti. «Kate evdeyken iki yabancı gibi hareket edemeyiz.»

Son üç günün dinginliği Raff'ın sözlerindeki gerçekle uçup gitti. İnsanlara olan güveni bu kadar sarsılmışken Kate'i bir de babasının karısına çektirdiklerini göstererek üzemezdi Bryna. Ama mutlu evli kadın taklidini de daha fazla sürdüremeyecekti.

«Eğer yardımı olacaksa yemekleri seninle yemeğe başlayabilirim,» diye kabul etti sıkkın bir tavırla.

Raff'ın ağzı gerildi. «Bunu benim için değil Kate için yapıyorsun, değil mi?»

«Sen onun kadar narin değilsin,» dedi Bryna bir nefeste.

«Değil miyim?» diye Raff tekrar etti. «Öyleyse neden beni bırakıp asıl sevdiği erkeğe döneceği zamanı bekleyen bir kadına böyle bağlıyım?» Gözleri incelmişti.

«Yine mi Court,» diyerek iç çekti kızgınlıkla. Raff' Artık sabrı kalmamıştı. «Onu görmeyeli...» Raff' ın haberi olmadan onu gördüğünü hatırlayarak sustu.

«Dört gün oldu,» diye kendinden emin konuştu Raff. «O gün odana geldiğini gördüm.» Karısının tedirgin gözlerine dik dik baktı. «O yüzden içeri geç girmiştim,» diye ekledi gaddarca.

«Bana doktoru görmeye gittiğini söyledin...»

«Daha önce görmüştüm,» dedi Raff.

«Court'un odamda olduğunu biliyordun da neden...?»

«İkinizi rahatsız etmedim, öyle mi?» diye bitir-

di acı bir sesle Raff. «Sizi tekrar beraber görmeyi hiç istemiyordum. İçeri girdiğimde beni terk edeceğini söylemen yetti!»

«Ama bunun Court'u görmemle alakası yoktu ki, onun sebebi...»

«Sen üstünü değişmeyecek misin, baba?» Kate tekrar odaya dönmüş, eski neşesi neredeyse yerine gelmişti. «Yukardan Roger'ı arayıp yemeğe davet ettim, birazdan burada olur.»

Raff kızına gülümsemeden önce Bryna'ya son bir kez pişmanlıkla baktı. «Peki ne zaman evlenmek için onu elinden tutup bana getireceksin,» diye takıldı kızına.

Kate utandı. «Şimdiden, daha bir kaç yıl evlenmemeye karar verdik,» diye konuştu.

«Bana söyleme zahmetine katlandığın için teşekkürler,» dedi Raff kuru bir sesle.

Kate sırıttı. «Bebeğin gelinin nedimesi olabilecek kadar büyümesini istiyorum!»

Raff hâlâ gülümsüyordu, ama gözleri neşesizdi. «Bu uzun sürebilir,» dedi yine kuru bir sesle.

Bryna, Raff'ın, kendisi ya da bebeğin o zaman burada olacağından şüphe duyduğunu biliyordu. Ama hiçbir zaman çocuğunu babasına ya da Kate ve Paul'e yasaklamak gibi bir istek duymamıştı.

Kate omuz silkti, yetişkinler arasındaki sürtüşmeden habersizdi. «Zamanımız var. Hadi acele et, baba,» diye sabırsızca cesaretlendirdi babasını. «Açım!»

«Hep öyleydin,» diyerek başını salladı Raff. «Belki Roger'a seni beslemenin kaça patlayacağını söylersem seninle evlenmekten vazgeçer,» diye takıldı yukarı gitmeden önce.

Kate, Bryna'ya tekrar sarılmak için o yana yöneldi. «Beni kurtardığın için teşekkür ederim.»

«Baban doğruyu söylemediğini tahmin etti.» diyerek gülümsedi Bryna.

«Biliyordum,» diye başıyla onayladı Kate. «Onunla sonra konuşacağım.»

Her ne kadar Bryna ve Raff birbirlerine tek kelime dahi etmedilerse de yemek çok güzel ve neşeli geçti. Raff ve Roger sohbet ederlerken, Bryna, Kate'in evlilik için babasını razı etmesinin hiç de zor olmayacağını görüyordu.

Kahve için oturma odasına döndüler. Bryna kahve servisi yaparken ellerini kullanmanın verdiği memnuniyeti yaşıyordu.

«Court Amca'yla problemlerinizi halletmenize çok sevindim,» dedi Kate babasına dönerek. «O kadar şaşırma, baba, son zamanlarda aranızın o kadar da iyi olmadığını biliyordum.»

Bu yeni açıklama üzerine, Bryna soran bakışlarını Raff'a yöneltti. Court'la tekrar arkadaşlık etmeye başladıklarını ona daha önce söylememişti.

Raff, Kate'e dönerek kaşlarını çattı. «İyi niyetinden kuşkum yok, ama 'problemleri hallettiğimizi' nereden çıkardın?» diye sordu.

Kate'in memnuniyeti yavaşça kayboluyordu. «Yani halletmediniz mi?»

«Hayır. Bak, Kate...» Sesini kızının moralini bozmamak için yumuşatıyordu. «Bazen tartışmalar olur. Her zaman mutlu yaşayamayız...»

«Biliyorum,» diye geçiştirdi babasının açıklamasını. «Sadece sanmıştım ki... yani ummuştum ki...»

«Neden böyle düşündün,» diye kaşlarını çattı Raff. «Court'u birkaç haftadır görmedim.»

«Sen değil, ama Stuart gördü,» diye kesti Kate. «Ben de bu beraberliğin tek sebebinin ikinizin barışıp yeni bir iş çevirmeniz olduğunu düşündüm.»

Raff'ın gözleri kısıldı. «Stuart, Court'u ne zaman gördü?» diye sordu sessizce.

Kate omuz silkti. «Bir iki hafta önce onları beraber gördüm.»

Bryna donakaldı. Court ve Stuart Hillier? Raff'ın haberi olmadan bu iki adam ne gibi bir sebeple buluşabilirlerdi ki? Bulabildiği tek cevap onu soldurdu.

«Ben... Bryna?» Raff endişeyle ona bakmıştı. Soğuk elleriyle onu yakaladı. «Sevgilim, neyin var?»

Sesi çok endişeliydi Raff'ın. Doğru olabilir miydi? Yanlış adama mı güvenip inanmıştı.

«Bryna?» Raff şimdi çıldırmak üzereydi. «Kate doktoru çağır...»

«Hayır,» demeyi başardı. «Gidip... biraz uzanmam yeter herhalde.» Koyu menekşe gözleriyle Raff'a baktı. «Bana yardım eder misin?»

Raff kendini kontrol edene dek gözlerinden bir memnunluk seli aktı. «Tabii.» Onu kollarına almak için ayağa kalktı.

Bryna karşı koymadı çünkü bacaklarının onu taşıyabileceğinden emin değildi. «Sadece yorgunum,» diye Kate ve Roger'ı teskin etti.

Raff'ın sırıtışı sadece hınzır olarak adlandırılabilirdi. «Bir an evvel odamıza çıkalım diye hep böyle yapar,» diye dalga geçerek onları sakinleştirdi genç adam.

Şakası gerçekten odanın endişeli atmosferini değiştirmişti. Bryna'yı yukarı taşırken yüzü ifadesizdi. Onu dikkatle yatağına yerleştirirken nazikçe sordu. «Ne oldu?»

Bryna bir an için gözlerini kapatarak kafasında koşturan düşüncelerin durmasını bekledi. Yanılıyor olmalıydı. Bütün yaptığının bir hata olduğunu ve Raff'ı tekrar özgürce sevebilmeyi ne kadar isterdi! Düşündüğü şeyin ona ne büyük bir acı vereceğini bile bile, böyle olmasını istedi.

Bölüm On İki

«Raff, Court'la ilişkim olduğunu sana kim söyledi?» Gözlerini kırpmadan kocasına bakıyordu.

«Bryna...»

«Raff, lütfen cevap ver, bu evliliğimizin geleceği için çok önemli.» Erkeğin kolunu cesaretle kavradı.

«Evliliğimizin ge...?» Aniden daha önce dediği kadar incinebilir gözüktü Raff. «Bryna, benimle oynama!»

«Oynamıyorum,» diyerek başını salladı Bryna. Kendini hâlâ hasta hissediyordu. «Ama galiba birisi bizimle oynuyor, mahvedici bir oyun hem de!»

«Neden bahsediyorsun sen?» diye inledi Raff sabırsızca.

«Raff, Stuart Hillier'den beni gözlemesini istedin mi?»

Raff'ın suratı hiddetle karardı. «Tabii ki hayır,» diye hırıldadı. «Court'la ikinizi gördüğünü ilk söyleyenin o olduğunu kabul ediyorum, ama hiçbir zaman seni takip etmesini istemedim!»

«Öyleyse kim istedi?» diye mırıldandı Bryna sessizce.

«Hiç kimse,» diye geçiştirdi Raff sabırsızca. «Sen...»

«Öyleyse neden yaptı?» diye ısrar etti Bryna.

«Yapmadı! İkinizi birkaç lokantada beraber gördü ve bana söyledi...»

«Raff, Londra'da kaç tane lokanta var?» dedi Bryna haklı olarak.

Raff şaşkındı. «Bilmiyorum, belki yüzlerce,» diyerek omuz silkti.

«Öyleyse nasıl düzenli olarak ben Court'la ve sen Stuart Hillier ile aynı lokantaya gidiyorduk?»

«Raslantı herhalde?»

«O da aynen öyle dedi,» diye hatırladı Bryna.

«O mu?» Raff tamamen şaşırmıştı. «Yani Stuart mı?»

«Hayır, Court.»

Kate onları bir iki hafta önce gördüğünü söylüyordu, ama Court on gün önce adamın adını hatırlamakta zorluk çekmişti! Kate'in onlara rastlaması artık her şeyin rastlantı olmadığını gösteriyordu.

«Ama Londra gibi büyük bir yerde eğer baştan haber verilmezse böyle rastlantılar olmaz,» diyerek iç çekti Bryna. «Court baştan beri evliliğimize çomak sokmak istiyordu,» dedi sıkkın bir sesle. «O olmalı. Sen olduğunu sanmıştım, ama... ama şimdi biliyorum Court'tu.» Zorlukla yutkundu, hayal kırıklığı dayanamayacağı kadar fazla gelmişti. Kendisi onu dostça sevmişti, ama Court onu, hatta içindeki çocuğu neredeyse mahvedecekti.

Raff yatağın kenarına çöktü. «Nereden biliyorsun?»

Bryna ağlamamak için gözlerini kırpıştırdı. «Şimdilik sadece biliyorum desem bana inanır mısın?»

«Sevgilim, Bryna, bilmiyor musun, siyaha beyaz, beyaza siyah desen yine inanırdım!»

İşte buydu! İlk tanıştıkları günden beri Court'u güneşin ışınları, Raff'ı ise karanlığın gizemi olarak yorumlamış, ona âşık olduğunda bile bu fikrini değiştirmemişti. Oysa yanılmıştı, onun güneşi Raff'tı, Court ise mahveden karanlık!

«Ne düşündüğümü biliyordu,» diye anlamaya başladı. «Ve seni nasıl sevdiğimi. Aşkımı bana karşı kullandı!»

«Beni... seviyor... musun?»

Bryna durumun acayipliğini kavramış, Raff'a sevgiyle parlayan gözlerle bakmıştı. «Seni hep sevdim. İlk çıktığımız gece sana âşık oldum ve öyle devam etti. Seni sevmesem bir ilişkiye girmeyi kabul etmezdim,» diye ekledi gülümseyerek.

Raff onun kollarını tuttu. «Neler hissettiğini bilseydim bir an bile durmazdım,» diye inledi.

Bryna anlamamıştı. «Ne demek istiyorsun? İlişki senin fikrindi...»

Raff başını salladı. «Senindi.»

«Ama...»

«Seviştik ve tam ben sana seni ne kadar sevdiğimi, seninle evlenmek istediğimi söyleyecekken sen ilk erkeğin olarak benim gibi tecrübeli birini seçerek ne kadar akıllı davrandığını söyledin. Kuralları bildiğimizi, bağ olmadan vaadler olmadan, birbirimizi tatmin edeceğimizi,» diye acıyla hatırladı Raff. «Josey'den beri ilk defa bir kadına onu sevdiğimi söyleyecekken o bana sadece vücudumla ilgilendiğini söyledi!» Çektiği acı sesinden belli oluyordu.

«Ben senin böyle istediğini sanmıştım,» diye anlayışı için yalvardı Bryna.

«Genellikle bir kadını daha ikinci buluşmamızda evime götürüp ailemle tanıştırmam,» diye inledi Raff. «Sana neredeyse ilk görüşte âşık oldum. Amerika dönüşü beni karşıladığında karım olmanı ve her eve dönüşte beni karşılamanı istedim. Ama başka sorumluluklarım vardı, seni Kate ve Paul ile tanıştırarak bu sorumlulukları göstermek istedim, belki bir mucize olur da seni evliliğe ikna edebilirim diye.»

«Hakkımda ne düşündüğünü bilmiyordum, Raff,» diyerek kocasının ellerini sıkıca kavradı Bryna. «Ama o biliyordu. Karşılıklı kararsızlığımızı bize karşı kullandı.»

«Ama neden?»

«Bilmiyorum,» diye iç çekti Bryna. «Keşke bilseydim.»

«Bryna, beni gerçekten seviyor musun?» Raff hâlâ duyduklarına inanamaz gibiydi.

«Hem de çok,» dedi Bryna içinden gelerek.

«Benim yaşadığım cehennemi sen de yaşad― öyleyse,» diye inledi Raff. Gözleri acıdan koyulaşmış gibiydi. «Bryna, seni seviyorum. Seni çok seviyorum!»

«Raff, seviş benimle,» dedi Bryna aniden.

«Şimdi mi?»

«İstemiyor musun?» diye yalandan bozuldu genç kadın.

Raff ona ne kadar arzuladığını belli eden bir bakışla baktı. «Ama sana veya bebeğe zarar vermek istemiyorum. Zaten bir kere...»

«Onun sevişmemizle ilgisi yoktu,» diye onu ikna etti Bryna.

«Aşağıda neredeyse bayılacaktın,» diye endişeyle hatırlattı Raff.

«Bebek de ben de sevdiğimiz adam tarafından bir kez daha keşfedilmek istiyoruz!» Bryna'nın gözlerinde erkeğine olan aşkından başka bir şey yoktu.

«Eğer bir kızımız olursa ve bana senin baktığın gibi bakarsa ona hiçbir zaman karşı koyamam,» diye inleyerek başını Bryna'nın saçlarına gömdü Raff.

Genç kadın kocasının başını sevgiyle okşuyor, ilk kez bu harika adamdan aşkına karşılık aldığını hissediyordu. «Otoritenin sarsılmaması için erkek doğururum ben de,» diye takıldı ona.

Raff, genç kadınla yavaş yavaş sevişti. Her yerine dokunarak, ona sevildiğini hissettirerek ikisini de tatmin duygusunun ötesine götürdü.

Raff göğüslerinin üstünde yatıyordu şimdi. «Hamile olmasaydın da bu geceden sonra kalabilirdin gibi geliyor bana!»

Bryna onun ne demek istediğini anlamıştı. İlk sevişmelerinden beri bu kadar dolu geçmemişti dakikalar.

«Seni seviyorum, Raff,» dedi yumuşak bir sesle. «Çocuğunu taşımaktan gurur duyuyorum.»

«Benim kadar olamaz.» Nemli dudakları Bryna'nın üzerinde gezindi. «Tanrım, aşkımızı saklamak için birbirimize ne kötü şeyler söyledik!» Onu kollarıyla sardı Raff.

«Court'u ara ve gelmesini söyle,» dedi sakin bir sesle Bryna.

«Şimdi mi?» Raff'ın gözleri açıldı.

«O kadar da geç olmadı, hem bu konu daha fazla beklememeli,» diye ısrar etti Bryna. «Nedenini bilmek zorundayız, Raff.»

Raff telefon ettiğinde Court eve henüz gelmişti, ama gelmeyi kabul etti.

Kısa süre sonra kapı açıldığında Bryna ve Raff oturma odasındaydılar. Raff kapıyı açmaya kendi gitti.

Court hâlâ akşam dışarı çıkmak için giydiği elbiseleriyleydi. Bryna'ya arkadaşça bir selam ve Raff'ın oturması yolundaki davetini reddederek, «Yarın sabaha bekleyemeyecek kadar önemli olan neymiş bakalım?»

«Akşam güzel geçti mi?» diye sordu Raff, bir bardak brendiyi ona uzatarak.

Court'un kaşları sorarcasına çatıldı. «Çok naziksin, teşekkür ederim,» diye cevapladı. «Ne...?»

«Dışardayken birilerine rastladın mı, yardımcıma mesela?» diye ekledi Raff, sesi çok yumuşaktı.

Court'un gözleri açıldı. «Hillier'e mi?» diye sordu. «Neden onu göreyim ki?»

«Bu akşamı dışarda geçirdiğin belli. Şu son zamanlarda çokca tekrarlanan rastlantısal karşılaşmalarından biri daha gerçekleşmiş olabilir.» Raff'ın gözleri buz gibiydi.

Court, Bryna'nın ifadesiz suratına baktı sonra Raff'ın suçlayıcı bakışlarına döndü, ardından da ağlamaya başlayarak yanındaki koltuğa çöktü. «Bu kadar ileri gitmek istememiştim,» diye inleyerek yüzünü elleriyle kapadı.

Bryna inanamaz bakışlarla Raff'a bakıyordu. İkisinin de en son bekledikleri şey anında gelecek bir itiraftı. İkisi de için için yanlış karar vermiş olduklarını umuyorlardı. Ama bu imkânsızdı anlaşılan. Court'un nasıl acı çektiğini gören Bryna üzerindeki soğukluğun çekildiğini hissetti.

«Neden, Court?» dedi Raff huysuzca. Bryna hiç kıpırdamıyor, bunun ikisi arasında halledilmesi gereken bir mesele olduğunu biliyordu.

«Çünkü onu sevdim, ama o seni bırakmadı!» Court utanç duymadan ağlıyordu. «Yatmayı kabullendim, biraz olsun sevilmeyi de, ama seni bırakmıyordu!»

Bryna nefessiz kaldığını hissetti. «Seninle hiç yatmadım...»

«Sen değil,» diye başını salladı Court. «Josey,» diye acıyla açıkladı. «Öldüğünün beş yıl öncesinden beri beraberdik, ona yalvarmama rağmen Raff'ı terk etmedi.»

Bryna bu açıklamanın Raff üzerinde yarattığı şoku görebiliyordu. Raff her zaman Josey'nin hayatında başka biri olduğunu biliyordu, ama Court'u değil!

«Seni terk ederse ona verebileceğim çocuklarım yoktu,» diye sertçe devam etti Court. «Kate ve Paul'ü hiçbir zaman ona vermeyeceğini biliyordu. Benim Josey'yi sevdiğim kadar birini sevmen için on yıl bekledim.» Dik dik Raff'a bakıyordu. «Bryna'ya açılma konusunda da çok kibirliydin.»

Raff hızlı nefes alıyordu. «Ve bunu acı çekmem için kullandın.»

«İstediğim oydu. Josey'yi sevip elde edemediğimde neler hissettiğimi anlamanı istedim,» diye homurdandı Court. «Maalesef Bryna da zarar gördü, bunu istememiştim, ondan gerçekten hoşlanıyorum. Bebeği kaybetme tehlikesi üzerine durmam gerektiğini anladım. Doğmamış bir çocuğa zarar veremem, hiçbir çocuğa zarar vermedim!»

«Ya Hillier?» diye kaşlarını çattı Raff. «O neden karıştı bu işe?»

Court'un ağzı kıvrıldı. «Ondan kurtulabilirim, Raff... o satın alınabilir biri!»

«Seni bir kardeş gibi sevdim, Court,» diye acıyla inledi Raff.

«Ben de seni öyle sevdim,» diye başıyla onayladı diğeri. Kendini kontrol ederek ayağa kalktı. «Bryna'yı hastanede ziyaret ettiğimden beri büromu New York'a nakletmek için çalışıyorum,» dedi gergin bir sesle. «Gitmeden önce size her şeyi açıklayacaktım, ama artık buna gerek kalmadığına göre bir an evvel gitsem iyi olur. Tabii benim için başka planlarınız yoksa?»

«Kanunsuz hiçbir şey yapmadın,» dedi Raff. «Yaptıysan bile senden şikâyetçi olacağımı hiç sanmıyorum.»

Court içini çekti. «Öyleyse elveda, bir daha karşılaşacağımızı sanmıyorum.» Pişmanlık dolu bakışlarla Bryna'ya baktı. «Neredeyse bebeği kaybedeceğin için gerçekten çok üzgünüm.»

«Biliyorum,» diye başıyla onayladı Bryna.

Kapı Court'un ardından kapanır kapanmaz, Raff hıçkırarak Bryna'nın üstüne kapandı.

«Her ciyakladığında kucağına alırsan şimdiden şımarığın teki olur bu çocuk,» dedi Bryna odadan içeri girerken.

Raff bebeği dikkatle kollarında tuttu. «Nefesi kesildi sandım.»

Bryna bebeği ondan alıp yerine bırakarak Raff'ı dışarı çıkarıyordu ki ufaklık çığlık atmaya başladı. «Düzeltiyorum, şimdiden şımarmış bu!»

James Rafferty Gallagher, yedi haftalık olmuş-

tu, ama bu evin efendisi olacağı şimdiden belliydi. Hafif kıvırcık saçları ve menekşe gözleriyle çok sevimliydi!

«Ağlıyor...»

«Altı değişti, yemeğini yedi, kucakta sallandı, şimdi uyuması gerek. Sadece gerekmediğini düşünüyor, o kadar,» diye kararlı bir ifadeyle Raff'ın karşı koyuşunu bertaraf etti Bryna. «Dürüst olmak gerekirse bazen keşke yeni yardımcın bu kadar iyi olmasaydı da bütün günü evde geçireceğine biraz da bürona gitseydin, diye düşünmüyor değilim!»

Aslında ikisi de Bryna'nın bu türde istekleri olmadığını biliyorlardı. Devamlı beraberdiler ve bundan çok memnundular. Raff'ın yeni yardımcısı gerçekten çok iyiydi ve Alyson da ajansı yönetmeye devam ediyordu.

«Sen, Kate ve Paul yüzünden James'i zorlukla kucağıma alabiliyorum,» diye şikâyet etti Bryna. Bütün ailenin bebeği kabullenmesinden çok memnundu. Ama Kate'le Paul her zaman oradaydılar ve Bryna ve Raff arada bir dışarı çıkacak olsalar bebeğe kimin bakacağı konusunda tartışıyorlardı. Kate kolejdeki bir başka arkadaşıyla yeni bir eve taşınmıştı ve bu sefer her şey yolunda görünüyordu.

Kate ve Paul, 'amca'larının Amerika'ya taşınmasına çok üzülmüşlerdi. Bryna, Raff'ın da sık sık Court'u düşündüğünü biliyordu. Gelen haberlere göre adamın Amerika'da işleri gayet iyiydi. Belki bir gün Josey kadar sevebileceği bir kadına rastlayabilirdi.

«Benimle tartışmak için neden aramaktan vaz-

geç ve bu sabah doktor ne dedi onu söyle,» dedi Raff genizden gelen bir sesle.

Raff'ın doktora ziyaretiyle ilgilenmemesi, Bryna'yı hayal kırıklığına uğratmıştı. Şimdi görüyordu ki, yine istekliydi, ama ona baskı yapmaktan kaçınıyordu.

Ayartan bir gülümsemeyle konuştu. «Oğlun uyur uyumaz söyleyeceğim.» Ellerini sevgiyle kocasının yanağına değdirdi.

Bebek odasından çıkan Raff zafer dolu bir edayla gülümsedi. «Kim demiş şımarık diye?» dedi tane tane.

Bryna'yı kollarına alırken genç kadın yumuşak bir kahkaha attı. «Kim yatırılması için ısrar etmiş?»

«Bunu sen planladın,» diye inledi Raff. «Tanrım, Bryna, sana yakın olmayı, bir parçan olmayı çok özledim!»

«Sen hep benim parçam olacaksın,» diyerek sevgiyle baktı erkeğine Bryna. «Seni seviyorum.»

«Ben de seni seviyorum!»

Birbirlerine duygularından hep bahsettiler, sadece sevişmeden önce değil, sevişirken de. Artık nasıl davranacaklarını biliyorlardı.